

Suomenkielinen laitos

Lainsäädäntö

60. vuosikerta

18. toukokuuta 2017

Sisältö

II Muut kuin lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttävät säädökset

ASETUKSET

- ★ **Komission delegoitu asetus (EU) 2017/836, annettu 11 päivänä tammikuuta 2017, yleisen tullie-**
tuusjärjestelmän soveltamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:
o 978/2012 liitteen III muuttamisesta 1
- ★ **Komission täytäntöönpanoasetus (EU) 2017/837, annettu 17 päivänä toukokuuta 2017,**
yksityiskohtaisista toimenpiteistä ilmailun turvaamista koskevien yhteisten perusvaatimusten
täytäntöönpanemiseksi annetun täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2015/1998 puolan- ja ruotsin-
kielisten toisintojen oikaisemisesta ⁽¹⁾ 3
- ★ **Komission täytäntöönpanoasetus (EU) 2017/838, annettu 17 päivänä toukokuuta 2017,**
asetuksen (EY) N:o 889/2008 muuttamisesta tiettyjen luonnonmukaisten vesiviljelyeläinten
rehun osalta ⁽¹⁾ 5
- ★ **Komission asetus (EU) 2017/839, annettu 17 päivänä toukokuuta 2017, Euroopan parlamentin**
ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1333/2008 liitteen II muuttamisesta siltä osin kuin on kyse
nitriittien (E 249–250) käytöstä ”golonka peklowanassa” ⁽¹⁾ 7
- ★ **Komission täytäntöönpanoasetus (EU) 2017/840, annettu 17 päivänä toukokuuta 2017,**
tehoaineen ortosulfamuroni hyväksymättä jättämisestä kasvinsuojeluaineiden markkinoille
saattamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1107/2009
mukaisesti ⁽¹⁾ 10
- ★ **Komission täytäntöönpanoasetus (EU) 2017/841, annettu 17 päivänä toukokuuta 2017, täytän-**
töönpanoasetuksen (EU) N:o 540/2011 muuttamisesta siltä osin kuin kyse on tehoaineiden
alfa-sypermetriini, *Ampelomyces quisqualis* kanta: AQ 10, benalaksyyli, bentatsoni, bifenatsaatti,
bromoksyniili, karfentratsonietyyli, klooriprofaami, syatsofamidi, desmedifami, dikvatti,
DPX KE 459 (flupyrsulfuronimetyyli), etoksatsoli, famoksadoni, fenamidoni, flumioksatsiini,
foramsulfuroni, *Gliocladium catenulatum* kanta: J1446, imatsamoksi, imatsosulfuroni, isoksaf-
lutoli, laminariini, metalaksyyli-M, metoksifenotsidi, milbemektiini, oksasulfuroni, pendime-
taliini, fenmedifami, pymetrotsiini, S-metolaklori ja trifloksistrobiini hyväksynnän voimassa-
oloajan pidentämisestä ⁽¹⁾ 12

⁽¹⁾ ETA:n kannalta merkityksellinen teksti.

- ★ **Komission täytäntöönpanoasetus (EU) 2017/842, annettu 17 päivänä toukokuuta 2017, vähäriskisen *Coniothyrium minitans* kanta CON/M/91–08 -tehoaineen hyväksynnän uusimisesta kasvinsuojeluaineiden markkinoille saattamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1107/2009 mukaisesti ja komission täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 540/2011 liitteen muuttamisesta ⁽¹⁾** 16
- ★ **Komission täytäntöönpanoasetus (EU) 2017/843, annettu 17 päivänä toukokuuta 2017, *Beauveria bassiana* kanta NPP111B005 -tehoaineen hyväksymisestä kasvinsuojeluaineiden markkinoille saattamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1107/2009 mukaisesti ja komission täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 540/2011 liitteen muuttamisesta ⁽¹⁾** 21
- Komission täytäntöönpanoasetus (EU) 2017/844, annettu 17 päivänä toukokuuta 2017, kiinteistä tuontiarvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi

DIREKTIIVIT

- ★ **Komission direktiivi (EU) 2017/845, annettu 17 päivänä toukokuuta 2017, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2008/56/EY muuttamisesta meristrategioiden valmistelussa huomioon otettavien tekijöiden ohjeellisten luetteloiden osalta ⁽¹⁾** 27

PÄÄTÖKSET

- ★ **Euroopan parlamentin päätös (EU) 2017/846, annettu 16 päivänä maaliskuuta 2017, epäilyjä rahanpesuun, veronkiertoon ja veropetoksiin liittyvästä unionin oikeuden rikkomisesta ja unionin oikeutta sovellettaessa ilmenneistä hallinnollisista epäkohdista käsittelevän tutkintavaliokunnan toimikauden pidentämisestä** 34
- ★ **Komission täytäntöönpanopäätös (EU) 2017/847, annettu 16 päivänä toukokuuta 2017, Tanskan pyytämän poikkeuksen myöntämisestä vesien suojelemisesta maataloudesta peräisin olevien nitraattien aiheuttamalta pilaantumiselta annetun neuvoston direktiivin 91/676/ETY nojalla (tiedoksiannettu numerolla C(2017) 2891)** 35
- ★ **Komission päätös (EU) 2017/848, annettu 17 päivänä toukokuuta 2017, merivesien hyvän ekologisen tilan vertailuperusteista ja menetelmästandardeista sekä seurantaa ja arviointia varten tarkoitetuista täsmennyksistä ja standardoiduista menetelmistä sekä päätöksen 2010/477/EU kumoamisesta ⁽¹⁾** 43

Oikaisuja

- ★ **Oikaisu komission delegoituun asetukseen (EU) 2015/1011, annettu 24 päivänä huhtikuuta 2015, huumausaineiden lähtöaineista annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 273/2004 ja unionin ja kolmansien maiden välisen huumausaineiden lähtöaineiden kaupan valvontaa koskevista säännöistä annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 111/2005 täydentämisestä sekä komission asetuksen (EY) N:o 1277/2005 kumoamisesta (EUVL L 162, 27.6.2015)** 75

⁽¹⁾ ETA:n kannalta merkityksellinen teksti.

II

(Muut kuin lainsäätämisyksessä hyväksyttävät säädökset)

ASETUKSET

KOMISSION DELEGOITU ASETUS (EU) 2017/836,

annettu 11 päivänä tammikuuta 2017,

yleisen tullietuusjärjestelmän soveltamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 978/2012 liitteen III muuttamisesta

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 207 artiklan,

ottaa huomioon yleisen tullietuusjärjestelmän soveltamisesta ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 732/2008 kumoamisesta 25 päivänä lokakuuta 2012 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 978/2012 ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 10 artiklan 4 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Yleisen tullietuusjärjestelmän, jäljempänä 'GSP-järjestelmä' edunsaajamaa voi pyytää saada hyötyä kestävästä kehitystä ja hyvää hallintoa koskevaan erityiseen kannustusmenettelyyn, jäljempänä 'GSP+-menettely', kuuluvista ylimääräisistä tullietuuksista. Asetuksen (EU) N:o 978/2012 9 artiklan 1 kohdassa vahvistetaan tämän vuoksi GSP+-menettelyn mukaisten tullietuuksien myöntämisedellytykset. Maan olisi katsottava olevan taloutensa yksipuolisuuden ja riittämättömän kansainväliseen kauppajärjestelmään yhdentymisen vuoksi muita heikommassa asemassa. Lisäksi edellytetään, että maa on ratifioinut kaikki asetuksen (EU) N:o 978/2012 liitteessä VIII luetellut yleissopimukset ja että asianomaisten valvontaelinten viimeksi antamissa päätelmissä ei ole tuotu esiin minkään kyseisiin yleissopimuksiin kuuluvan sopimuksen tosiasialisen täytäntöönpanon vakavaa laiminlyöntiä. Edellytyksenä on myös, että maa ei ole tehnyt mihinkään yleissopimukseen sellaista varausta, joka on kielletty kyseisessä yleissopimuksessa tai jonka katsotaan nimenomaisesti asetuksen (EU) N:o 978/2012 9 artiklaa sovellettaessa olevan ristiriidassa kyseisen yleissopimuksen tarkoituksen ja päämäärän kanssa. Maan olisi hyväksyttävä varauksitta kunkin yleissopimuksen mukaiset raportointivaatimukset ja annettava asetuksen (EU) N:o 978/2012 9 artiklan 1 kohdan d, e ja f alakohdassa tarkoitettujen velvoittavien sitoumusten.
- (2) Kunkin GSP+-menettelyä pyytävän GSP-edunsaajamaan on esitettävä pyyntö, joka sisältää kattavat tiedot asianomaisten yleissopimusten ratifioinnista, maan tekemistä varauksista ja muiden yleissopimuksen osapuolten ilmaisemasta varausten vastustuksesta sekä maan antamista velvoittavista sitoumuksista.
- (3) Komissiolle on siirretty valta antaa delegoituja säädöksiä asetuksen (EU) N:o 978/2012 liitteen III vahvistamiseksi ja muuttamiseksi, jotta pyynnön esittäneelle maalle voidaan myöntää pääsy GSP+-menettelyyn lisäämällä kyseinen maa GSP+-edunsaajamaiden luetteloon.
- (4) Komissio vastaanotti 12 päivänä heinäkuuta 2016 Sri Lankan demokraattiselta sosialistiselta tasavallalta, jäljempänä 'Sri Lanka', pyynnön päästä GSP+-menettelyyn.
- (5) Komissio on tutkinut Sri Lankan esittämän GSP+-menettelyyn pääsyä koskevan pyynnön asetuksen (EU) N:o 978/2012 10 artiklan 1 kohdan mukaisesti ja vahvistanut, että Sri Lanka täyttää asetetut edellytykset. Sri Lankalle olisi tämän vuoksi myönnettävä pääsy GSP+-menettelyyn tämän asetuksen voimaantulopäivästä. Sen vuoksi asetuksen (EU) N:o 978/2012 liitettä III olisi muutettava.

⁽¹⁾ EUVL L 303, 31.10.2012, s. 1.

- (6) Asetuksen (EU) N:o 978/2012 13 artiklan mukaisesti komission olisi valvottava asianomaisten yleissopimusten ratifiointia ja tosiasiallista täytäntöönpanoa sekä Sri Lankan hallituksen yhteistyötä asianomaisten valvontaelinten kanssa,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Lisätään seuraava maa asetuksen (EU) N:o 978/2012 liitteessä III olevan taulukon B-sarakkeeseen ja sen kirjainkoodi kyseisen taulukon A-sarakkeeseen:

”Sri Lanka

LK”

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan seuraavana päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 11 päivänä tammikuuta 2017.

Komission puolesta
Puheenjohtaja
Jean-Claude JUNCKER

KOMISSION TÄYTÄNTÖÖNPANOASETUS (EU) 2017/837,**annettu 17 päivänä toukokuuta 2017,****yksityiskohtaisista toimenpiteistä ilmailun turvaamista koskevien yhteisten perusvaatimusten täytäntöönpanemiseksi annetun täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2015/1998 puolan- ja ruotsinkielisten toisintojen oikaisemisesta****(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)**

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon yhteisistä siviili-ilmailun turvaamista koskevista säännöistä ja asetuksen (EY) N:o 2320/2002 kumoamisesta 11 päivänä maaliskuuta 2008 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 300/2008 ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 4 artiklan 3 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Komission täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2015/1998 ⁽²⁾ puolankielisessä toisinnossa on virhe liitteen 11.4.3 kohdan a alakohdassa koskien luetteloa valmiuksista, joiden osalta edellytetään määräaikaiskoulutusta tietyin väliajoin.
- (2) Täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2015/1998 ruotsinkielisessä toisinnossa on virhe liitteen 8.1.1.2 ja 9.1.1.3 kohdassa koskien vaatimusta turvatarkastuksen uusimisesta; 8.3.1 kohdassa koskien toimitusvaatimuksen kohdetta; 9.1.3.5 kohdan b alakohdan ensimmäisessä kappaleessa koskien varmentamismenetelmän laajuutta; 9.3.1 kohdassa koskien toimitusvaatimuksen kohdetta sekä 11.2.3.1 kohdan johdantolauseessa koskien koulutusvaatimuksen piiriin kuuluvia henkilöitä.
- (3) Sen vuoksi täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2015/1998 puolan- ja ruotsinkieliset toisinnot olisi oikaistava asianmukaisesti. Muita kielitoisintoja ei muuteta.
- (4) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat siviili-ilmailun turvaamista käsittelevän komitean lausunnon mukaiset,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

(ei koske suomenkielistä toisintoa)

⁽¹⁾ EUVL L 97, 9.4.2008, s. 72.

⁽²⁾ Komission täytäntöönpanoasetus (EU) 2015/1998, annettu 5 päivänä marraskuuta 2015, yksityiskohtaisista toimenpiteistä ilmailun turvaamista koskevien yhteisten perusvaatimusten täytäntöönpanemiseksi (EUVL L 299, 14.11.2015, s. 1).

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenkymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 17 päivänä toukokuuta 2017.

Komission puolesta
Puheenjohtaja
Jean-Claude JUNCKER

KOMISSION TÄYTÄNTÖÖNPANOASETUS (EU) 2017/838,**annettu 17 päivänä toukokuuta 2017,****asetuksen (EY) N:o 889/2008 muuttamisesta tiettyjen luonnonmukaisten vesiviljelyeläinten rehun osalta****(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)**

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon luonnonmukaisesta tuotannosta ja luonnonmukaisesti tuotettujen tuotteiden merkinnöistä sekä asetuksen (EY) N:o 2092/91 kumoamisesta 28 päivänä kesäkuuta 2007 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 834/2007 ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 15 artiklan 2 kohdan ja 16 artiklan 1 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Asetuksessa (EY) N:o 834/2007 vahvistetaan vesiviljelyeläinten luonnonmukaista tuotantoa koskevat perusvaatimukset, rehua koskevat vaatimukset mukaan luettuina. Kyseisten vaatimusten täytäntöönpanoa koskevat yksityiskohtaiset säännöt vahvistetaan komission asetuksessa (EY) N:o 889/2008 ⁽²⁾.
- (2) Asetuksen (EY) N:o 834/2007 15 artiklan 1 kohdan d alakohdan i alakohdassa edellytetään, että kaloja ja äyriäisiä ruokitaan eläinten ravitsemukselliset tarpeet niiden eri kehitysvaiheissa täyttävällä rehulla.
- (3) Asetuksen (EY) N:o 889/2008 25 l artiklassa vahvistetaan tiettyjen mainitun asetuksen liitteessä XIII a olevassa 6, 7 ja 9 jaksossa tarkoitettujen vesiviljelyeläinten rehuja koskevat erityiset säännöt. Mainitussa artiklassa vahvistetuissa säännöissä suositellaan ympäristössä luontaisesti esiintyvän rehun käyttöä, jos sitä on saatavilla.
- (4) Asetuksen (EY) N:o 889/2008 25 l artiklan 1 kohdan mukaan kyseisiä eläimiä on ruokittava lammissa ja järvissä luontaisesti esiintyvillä rehuilla. Saman asetuksen 25 l artiklan 2 kohdassa sallitaan luonnonmukaisen kasvipärisen rehun tai merilevän käyttö, jos luontaisia rehuvaroja ei ole saatavilla riittävästi. Mainitun asetuksen 25 l artiklan 3 kohdan a ja b alakohdassa vahvistetaan kalajauhon ja kalaöljyn enimmäisosuus, joka voidaan lisätä kiinanhaimonnin ja katkarapujen rehuannokseen, jos saatavilla olevaa luonnonrehua on täydennettävä.
- (5) Haudontavaiheessa luonnonrehua esiintyy rajoitetusti, tai sitä ei ole saatavilla lainkaan. Jäsenvaltiot ovat ilmoittaneet komissiolle, että asetuksen (EY) N:o 889/2008 25 l artiklan 3 kohdan b alakohdassa vahvistettujen *Penaeus*-katkarapujen ja erityisesti (*Penaeus monodon*) ruokintaa koskevien sääntöjen soveltaminen johtaisi aliravitsemukseen ja kuolleisuuden kasvamiseen, mikäli niitä sovelletaan varhaisvaiheessa oleviin eläimiin hautomoympäristössä.
- (6) Asetuksen (EY) N:o 889/2008 25 l artiklan 1 kohdan mukaan kyseisiä eläimiä on ruokittava lammissa ja järvissä luontaisesti esiintyvillä rehuilla. Mainitussa artiklassa vahvistetun säännön tulisi koskea ainoastaan lihotusvaihetta, kun eläimiä pidetään lammissa ja järvissä eikä hautomoympäristössä, jossa luontaisia rehuvaroja ei ole saatavilla riittävästi. Tämä on erityisen merkityksellistä 31 päivästä joulukuuta 2016 alkaen, koska siitä lähtien muita kuin luonnonmukaisesti vesiviljeltyjä poikasia ei asetuksen (EY) N:o 889/2008 25 e artiklan 3 kohdan mukaan enää saa tuoda luonnonmukaiseen vesiviljelylaitokseen. Ennen kyseistä päivämäärää oli sallittua tuoda luonnonmukaiseen viljelylaitokseen tietty osuus muita kuin luonnonmukaisesti vesiviljeltyjä poikasia muista kuin luonnonmukaista tuotantotapaa noudattavista hautomoista.
- (7) Lisäksi komission asetuksella 2009/427/EY ⁽³⁾ perustettu luonnonmukaista tuotantoa koskevaa teknistä neuvontaa antava asiantuntijaryhmä, jäljempänä 'EGTOP', vahvisti, että asetuksen (EY) N:o 889/2008 25 l artiklan 3 kohdan a ja b alakohdassa annetut säännöt soveltuvat ainoastaan lihotusvaiheeseen ⁽⁴⁾. EGTOP katsoo, etteivät kyseisessä artiklassa vahvistetut kalajauhon ja kalaöljyn käyttöä koskevat rajoitukset riitä täyttämään varhaisvaiheessa olevien eläinten ravitsemuksellisia tarpeita hautomoympäristössä.

⁽¹⁾ EUVL L 189, 20.7.2007, s. 1.

⁽²⁾ Komission asetus (EY) N:o 889/2008, annettu 5 päivänä syyskuuta 2008, luonnonmukaisesta tuotannosta ja luonnonmukaisesti tuotettujen tuotteiden merkinnöistä annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 834/2007 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä luonnonmukaisen tuotannon, merkintöjen ja valvonnan osalta (EUVL L 250, 18.9.2008, s. 1).

⁽³⁾ Luonnonmukaista tuotantoa koskevaa teknistä neuvontaa antavan asiantuntijaryhmän perustamisesta 3 päivänä kesäkuuta 2009 tehty komission päätös 2009/427/EY (EUVL L 139, 5.6.2009, s. 29).

⁽⁴⁾ Loppuraportti: http://ec.europa.eu/agriculture/organic/sites/orgfarming/files/final_report_egtop_on_aquaculture_part-c_en.pdf.

- (8) Komissio on todennut tarpeelliseksi muuttaa sääntöjä tiettyjen vesiviljelyeläinten rehun osalta täsmentämällä, että kyseisiä sääntöjä sovelletaan ainoastaan lihotusvaiheessa. Päättyessään tähän päätelmään komissio otti huomioon asetuksen (EY) N:o 834/2007 15 artiklan 1 kohdan d alakohdan i alakohdassa säädetyn vaatimuksen eläinten ravitsemuksellisten tarpeiden täyttämistä niiden eri kehitysvaiheissa, asetuksen (EY) N:o 889/2008 25 l artiklan mukaisen suosituksen luontaisesti esiintyvän rehun käytöstä, jos sitä on saatavilla, sekä EGTOPin lausunnon.
- (9) Sen vuoksi asetusta (EY) N:o 889/2008 olisi muutettava.
- (10) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat luonnonmukaisen tuotannon komitean lausunnon mukaiset,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Korvataan asetuksen (EY) N:o 889/2008 25 l artiklan 1 kohta seuraavasti:

”1. Liitteessä XIII a olevassa 6, 7 ja 9 jaksossa tarkoitettuja vesiviljelyeläimiä on lihotusvaiheen aikana ruokittava lammissa ja järvissä luontaisesti esiintyvillä rehuilla.”

2 artikla

Tämä asetusta tulee voimaan kolmantena päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetusta on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 17 päivänä toukokuuta 2017.

Komission puolesta
Puheenjohtaja
Jean-Claude JUNCKER

KOMISSION ASETUS (EU) 2017/839,**annettu 17 päivänä toukokuuta 2017,****Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1333/2008 liitteen II muuttamisesta siltä osin kuin on kyse nitrattien (E 249–250) käytöstä ”golonka peklowanassa”****(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)**

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon elintarvikelisiä aineista 16 päivänä joulukuuta 2008 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1333/2008 ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 10 artiklan 3 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Asetuksen (EY) N:o 1333/2008 liitteessä II vahvistetaan unionissa elintarvikkeissa käytettäväksi hyväksytyjen elintarvikelisiä aineiden luettelo ja niiden käyttöä koskevat edellytykset.
- (2) Elintarvikelisiä aineita koskeva unionin luettelo voidaan saattaa ajan tasalle Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1331/2008 ⁽²⁾ 3 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun yhtenäisen menettelyn mukaisesti joko komission aloitteesta tai hakemuksen johdosta.
- (3) Puola jätti 10 päivänä maaliskuuta 2016 hakemuksen nitrattien (E 249–250) käytön sallimisesta säilöntäaineena ”golonka peklowanassa”. Hakemus asetettiin myöhemmin jäsenvaltioiden saataville asetuksen (EY) N:o 1331/2008 4 artiklan mukaisesti.
- (4) Hakijan mukaan ”golonka peklowana” on perinteinen puolalainen raakalihavalmiste, jossa nitrattia käytetään niiden säilöntävaikutuksen lisäksi myös suolaamiseen, jotta saadaan kuluttajien odottama haluttu väri, maku ja rakenne. ”Golonka peklowana” tarjotaan kuluttajille lämmitettäväksi ennen nauttimista.
- (5) Asetuksen (EY) N:o 1333/2008 johdanto-osan 7 kappaleessa säädetään, että elintarvikelisiä aineiden hyväksymisessä olisi otettava huomioon myös muut tekijät, jotka ovat tarkasteltavan asian kannalta merkityksellisiä, mukaan lukien muun muassa perinteisiin liittyvät tekijät. Tämän vuoksi on aiheellista säilyttää joidenkin jäsenvaltioiden markkinoilla tiettä perinteisiä tuotteita, kunhan elintarvikelisiä aineiden käyttö on asetuksessa (EY) N:o 1333/2008 vahvistettujen yleisten ja erityisten edellytysten mukaista.
- (6) Jotta varmistetaan tämän asetuksen soveltamisalaa kuuluvien lisäaineiden käytön yhdenmukainen soveltaminen, ”golonka peklowana” kuvataan elintarvikelisiä aineista annetun asetuksen (EY) N:o 1333/2008 liitteessä II olevan E osan elintarvikeryhmiä kuvaavissa ohjeissa ⁽³⁾.
- (7) Asetuksen (EY) N:o 1331/2008 3 artiklan 2 kohdan mukaan komissio pyytää Euroopan elintarviketurvallisuusviranomaiselta, jäljempänä ’elintarviketurvallisuusviranomainen’, lausunnon asetuksen (EY) N:o 1333/2008 liitteessä II esitetyn unionissa hyväksytyjen elintarvikelisiä aineiden luettelon saattamiseksi ajan tasalle, paitsi jos kyseisellä ajan tasalle saattamisella ei todennäköisesti ole vaikutusta ihmisten terveyteen. Nitrattia saa yleisesti käyttää lihavalmisteissa, mutta niiden käyttö raakalihavalmisteissa rajataan tiettyihin perinteisiin valmisteisiin, ja perinteisesti suolatuille lihavalmisteille vahvistetaan erityiset säännökset. Koska nitrattien käytön laajentamista koskeva hakemus rajoittuu muutamiin erityisiin raakalihavalmisteisiin, joita on käytetty perinteisesti, ei ole odotettavissa, että tämä laajentaminen vaikuttaisi merkittävästi kokonaisaltistumiseen nitrattien käyttöön. Näiden lisäaineiden käytön laajentamisessa on näin ollen kyse sellaisesta unionin luettelon ajan tasalle saattamisesta, jolla ei todennäköisesti ole vaikutusta ihmisten terveyteen, eikä elintarviketurvallisuusviranomaiselta tarvitse pyytää lausuntoa.

⁽¹⁾ EUVL L 354, 31.12.2008, s. 16.

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1331/2008, annettu 16 päivänä joulukuuta 2008, elintarvikelisiä aineiden, elintarvike-entsyymien ja elintarvikearomien yhtenäisestä hyväksymismenettelystä (EUVL L 354, 31.12.2008, s. 1).

⁽³⁾ http://ec.europa.eu/food/safety/food_improvement_agents/additives/eu_rules_en

- (8) Asetuksen (EY) N:o 1333/2008 liitettä II olisi näin ollen muutettava.
- (9) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat pysyvän kasvi-, eläin-, elintarvike- ja rehukomitean lausunnon mukaiset,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Muutetaan asetuksen (EY) N:o 1333/2008 liite II tämän asetuksen liitteen mukaisesti.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 17 päivänä toukokuuta 2017.

Komission puolesta
Puheenjohtaja
Jean-Claude JUNCKER

LIITE

Korvataan asetuksen (EY) N:o 1333/2008 liitteessä II olevassa E osassa ryhmässä 08.2 ”Raakalihavalmisteet sellaisina kuin ne määritellään asetuksessa (EY) N:o 853/2004” nitriittejä (E 249–250) koskeva kohta seuraavasti:

	”E 249–250	Nitriitit	150	(7)	Ainoastaan <i>lomo de cerdo adobado</i> , <i>pincho moruno</i> , <i>careta de cerdo adobada</i> , <i>costilla de cerdo adobada</i> , <i>Kasseler</i> , <i>Bräte</i> , <i>Surfleisch</i> , <i>toorvorst</i> , <i>šašlökk</i> , <i>ahjupraad</i> , <i>kielbasa surowa biała</i> , <i>kielbasa surowa metka</i> , <i>tatar wołowy</i> (<i>danie tatarskie</i>) ja <i>golonka peklowana</i> .”
--	------------	-----------	-----	-----	--

KOMISSION TÄYTÄNTÖÖNPANOASETUS (EU) 2017/840,**annettu 17 päivänä toukokuuta 2017,****tehoaineen ortosulfamuroni hyväksymättä jättämisestä kasvinsuojeluaineiden markkinoille saattamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1107/2009 mukaisesti****(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)**

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon kasvinsuojeluaineiden markkinoille saattamisesta sekä neuvoston direktiivien 79/117/ETY ja 91/414/ETY kumoamisesta 21 päivänä lokakuuta 2009 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1107/2009 ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 13 artiklan 2 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Asetuksen (EY) N:o 1107/2009 80 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti neuvoston direktiivin 91/414/ETY ⁽²⁾ säännöksiä sovelletaan hyväksymismenettelyn ja hyväksynnän edellytysten osalta tehoaineisiin, joista on tehty päätös kyseisen direktiivin 6 artiklan 3 kohdan mukaisesti ennen 14 päivää kesäkuuta 2011. Ortosulfamuroniin osalta asetuksen (EY) N:o 1107/2009 80 artiklan 1 kohdan a alakohdassa säädetyt edellytykset täyttyvät komission päätöksellä 2006/806/EY ⁽³⁾.
- (2) Direktiivin 91/414/ETY 6 artiklan 2 kohdan mukaisesti Italia vastaanotti 4 päivänä heinäkuuta 2005 Isagro SpA:lta hakemuksen ortosulfamuroni-nimisen tehoaineen sisällyttämisestä direktiivin 91/414/ETY liitteeseen I. Päätöksessä 2006/806/EY vahvistettiin, että asiakirja-aineisto oli täydellinen, eli sen voitiin periaatteessa katsoa täyttävän direktiivin 91/414/ETY liitteissä II ja III asetetut tietovaatimukset.
- (3) Kyseisen tehoaineen vaikutukset ihmisten ja eläinten terveyteen ja ympäristöön on arvioitu direktiivin 91/414/ETY 6 artiklan 2 ja 4 kohdan säännösten mukaisesti hakijan ehdottamien käyttötarkoitusten osalta. Esittelevä jäsenvaltio toimitti arviointikertomuksen luonnoksen 27 päivänä heinäkuuta 2012. Hakijalta pyydettiin komission asetuksen (EU) N:o 188/2011 ⁽⁴⁾ 6 artiklan 3 kohdan mukaisesti lisätietoja. Italian tekemä arviointi hakijan toimittamista lisätiedoista toimitettiin arviointikertomusluonnoksen lisäysten muodossa, ja Euroopan elintarviketurvallisuusviranomaisen, jäljempänä 'elintarviketurvallisuusviranomaisen', kokosi sen elokuussa 2013.
- (4) Jäsenvaltiot ja elintarviketurvallisuusviranomaisen tarkastelivat arviointikertomuksen luonnosta. Elintarviketurvallisuusviranomaisen esitti komissiolle päätelmänsä ⁽⁵⁾ ortosulfamuroni-tehoaineen käyttöä torjunta-aineissa koskevasta riskinarvioinnista 3 päivänä syyskuuta 2013. Elintarviketurvallisuusviranomaisen totesi, että kuluttajille aiheutuvan riskin arviointia ei voida saattaa päätökseen pääasiallisissa viljelmissä ja jälkikasveissa esiintyvien jäämien luonteeseen liittyvien käytävissä olevien tietojen perusteella ja eräiden, kasvien metaboliitteja koskevien toksikologisten tietojen ja saantiarvioiden puuttuessa. Maaperässä eläviä organismeja ja vesielioita koskevaa riskinarviota ei myöskään saatu valmiiksi. Lisäksi elintarviketurvallisuusviranomaisen esitti eräitä metaboliitteja koskevia huolenaiheita eikä pohjavesien altistusta koskevaa arviointia saatu sen vuoksi valmiiksi.
- (5) Komissio pyysi hakijaa esittämään huomautuksensa elintarviketurvallisuusviranomaisen päätelmästä ja asetuksen (EU) N:o 188/2011 9 artiklan 1 kohdan mukaisesti tarkastelukertomusluonnoksesta. Hakija toimitti huomautuksensa, ja ne on tutkittu huolellisesti.

⁽¹⁾ EUVL L 309, 24.11.2009, s. 1.

⁽²⁾ Neuvoston direktiivi 91/414/ETY, annettu 15 päivänä heinäkuuta 1991, kasvinsuojeluaineiden markkinoille saattamisesta (EYVL L 230, 19.8.1991, s. 1).

⁽³⁾ Komission päätös 2006/806/EY, tehty 24 päivänä marraskuuta 2006, yksityiskohtaista tutkimusta varten toimitetun asiakirja-aineiston vaatimustenmukaisuuden periaatteellisesta hyväksymisestä ortosulfamuroniin mahdolliseksi sisällyttämiseksi neuvoston direktiivin 91/414/ETY liitteeseen I (EUVL L 329, 25.11.2006, s. 74).

⁽⁴⁾ Komission asetus (EU) N:o 188/2011, annettu 25 päivänä helmikuuta 2011, neuvoston direktiivin 91/414/ETY täytäntöönpanoa koskevista yksityiskohtaisista säännöistä siltä osin kuin on kyse sellaisten tehoaineiden arviointimenettelystä, joita ei ollut markkinoilla kahtena kyseisen direktiivin tiedoksi antamista seuraavana vuonna (EUVL L 53, 26.2.2011, s. 51).

⁽⁵⁾ EFSA Journal 2013;11(9):3352. Saatavilla verkossa osoitteessa www.efsa.europa.eu.

- (6) Hakijan esittämistä perusteluista huolimatta johdanto-osan 4 kappaleessa yksilöityjä/tarkoitettuja huolenaiheita ei voitu poistaa.
- (7) Näin ollen ei ole osoitettu, että ortosulfamuronia sisältävien kasvinsuojeluaineiden voitaisiin odottaa yleisesti täyttävän direktiivin 91/414/ETY 5 artiklan 1 kohdan a ja b alakohdan vaatimukset ehdotetuissa käyttöolosuhteissa.
- (8) Sen vuoksi ortosulfamuronia ei pitäisi hyväksyä asetuksen (EY) N:o 1107/2009 13 artiklan 2 kohdan nojalla.
- (9) Jäsenvaltioille annettiin direktiivin 91/414/ETY 8 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaisesti mahdollisuus myöntää väliaikaisia lupia ortosulfamuronia sisältäville kasvinsuojeluaineille aluksi kolmeksi vuodeksi. Komission täytäntöönpanopäätöksessä 2013/205/EU⁽¹⁾ annettiin jäsenvaltioille mahdollisuus pidentää ortosulfamuronia koskevien väliaikaisten lupien voimassaoloa viimeistään 30 päivänä huhtikuuta 2015 päättyväksi ajanjaksoksi.
- (10) Koska kaikkien voimassa olevien lupien voimassaolo on päättynyt, ortosulfamuronia sisältävien kasvinsuojeluaineiden lupien peruuttamiseen ei ole tarpeen antaa lisää aikaa.
- (11) Tämä asetus ei rajoita ortosulfamuronia koskevan uuden hakemuksen toimittamista asetuksen (EY) N:o 1107/2009 7 artiklan mukaisesti.
- (12) Tässä asetuksessa säädetty toimenpiteet ovat pysyvän kasvi-, eläin-, elintarvike- ja rehukomitean lausunnon mukaiset,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Tehoaineen hyväksymättä jättäminen

Tehoainetta ortosulfamuroni ei hyväksytä.

2 artikla

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 17 päivänä toukokuuta 2017.

Komission puolesta
Puheenjohtaja
Jean-Claude JUNCKER

⁽¹⁾ Komission täytäntöönpanopäätös 2013/205/EU, annettu 25 päivänä huhtikuuta 2013, jäsenvaltioiden mahdollisuudesta pidentää uusien tehoaineiden asekvinosyylin, aminopyralidin, askorbiinihapon, flubendiamidin, gamma-syhalotriinin, ipkonatsolin, metaflumitsonin, ortosulfamuronin, Pseudomonas sp:n kannan DSMZ 13134, pyridaliilin, pyroksisulamin, spiromesifeenin, tienekarbatsonin ja toprametsonin väliaikaisia lupia (EUVL L 117, 27.4.2013, s. 20).

KOMISSION TÄYTÄNTÖÖNPANOASETUS (EU) 2017/841,

annettu 17 päivänä toukokuuta 2017,

täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 540/2011 muuttamisesta siltä osin kuin kyse on tehoaineiden alfa-sypermetriini, *Ampelomyces quisqualis* kanta: AQ 10, benalaksyyli, bentatsoni, bifenatsaatti, bromoksyniili, karfentratsonietyyli, klooriprofaami, syatsofamidi, desmedifami, dikvatti, DPX KE 459 (flupyr sulfuronimetyyli), etoksatsoli, famoksadoni, fenamidoni, flumioksatsiini, foramsulfuroni, *Gliocladium catenulatum* kanta: J1446, imatsamoksi, imatsosulfuroni, isoksaf lutoli, laminariini, metalaksyyli-M, metoksifenotsidi, milbemektiini, oksasulfuroni, pendimetalini, fenmedifami, pymetrotsiini, S-metolaklori ja trifloksistrobiini hyväksynnän voimassaoloajan pidentämisestä

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon kasvinsuojeluaineiden markkinoille saattamisesta sekä neuvoston direktiivien 79/117/ETY ja 91/414/ETY kumoamisesta 21 päivänä lokakuuta 2009 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1107/2009 ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 17 artiklan ensimmäisen kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Komission täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 540/2011 ⁽²⁾ liitteessä olevassa A osassa esitetään asetuksen (EY) N:o 1107/2009 nojalla hyväksytyinä pidettävät tehoaineet.
- (2) Tehoaineiden bentatsoni, dikvatti, DPX KE 459 (flupyr sulfuronimetyyli), famoksadoni, flumioksatsiini, metalaksyyli-M ja pymetrotsiini hyväksynnän voimassaoloaikoja pidennettiin viimeksi komission täytäntöönpanoasetuksella (EU) 2016/549 ⁽³⁾. Kyseisten aineiden hyväksynnän voimassaoloaika päättyy 30 päivänä kesäkuuta 2017. Hakemukset kyseisten tehoaineiden neuvoston direktiivin 91/414/ETY ⁽⁴⁾ liitteessä I olevaan luetteloon sisällyttämisen uusimiseksi esitettiin komission asetuksen (EU) N:o 1141/2010 ⁽⁵⁾ 4 artiklan mukaisesti.
- (3) Tehoaineiden karfentratsonietyyli, syatsofamidi, fenamidoni, foramsulfuroni, imatsamoksi, isoksaf lutoli, oksasulfuroni, pendimetalini ja trifloksistrobiini hyväksynnän voimassaoloaika pidennettiin viimeksi komission täytäntöönpanoasetuksella (EU) 2016/950 ⁽⁶⁾. Kyseisten aineiden hyväksynnän voimassaoloaika päättyy 31 päivänä heinäkuuta 2017.
- (4) Tehoaineiden alfa-sypermetriini, *Ampelomyces quisqualis* kanta: AQ 10, benalaksyyli, bifenatsaatti, bromoksyniili, klooriprofaami, desmedifami, etoksatsoli, *Gliocladium catenulatum* kanta: J1446, imatsosulfuroni, laminariini, metoksifenotsidi, milbemektiini, fenmedifami ja S-metolaklori hyväksynnän voimassaoloaika pidennettiin komission täytäntöönpanoasetuksella (EU) N:o 1197/2012 ⁽⁷⁾. Kyseisten aineiden hyväksynnän voimassaoloaika päättyy 31 päivänä heinäkuuta 2017.

⁽¹⁾ EUVL L 309, 24.11.2009, s. 1.⁽²⁾ Komission täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 540/2011, annettu 25 päivänä toukokuuta 2011, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1107/2009 täytäntöönpanosta hyväksytyjen tehoaineiden luettelon osalta (EUVL L 153, 11.6.2011, s. 1).⁽³⁾ Komission täytäntöönpanoasetus (EU) 2016/549, annettu 8 päivänä huhtikuuta 2016, täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 540/2011 muuttamisesta siltä osin kuin on kyse tehoaineiden bentatsoni, syhalofoppibutyli, dikvatti, famoksadoni, flumioksatsiini, DPX KE 459 (flupyr sulfuronimetyyli), metalaksyyli-M, pikolinafeeni, prosulfuroni, pymetrotsiini, tiabendatsoli ja tifensulfuronimetyyli hyväksynnän voimassaoloajan pidentämisestä (EUVL L 95, 9.4.2016, s. 4).⁽⁴⁾ Neuvoston direktiivi 91/414/ETY, annettu 15 päivänä heinäkuuta 1991, kasvinsuojeluaineiden markkinoille saattamisesta (EYVL L 230, 19.8.1991, s. 1).⁽⁵⁾ Komission asetus (EU) N:o 1141/2010, annettu 7 päivänä joulukuuta 2010, tehoaineiden toisen ryhmän neuvoston direktiivin 91/414/ETY liitteeseen I sisällyttämisen uusimista koskevan menettelyn vahvistamisesta ja kyseisiä aineita koskevan luettelon laatimisesta (EUVL L 322, 8.12.2010, s. 10).⁽⁶⁾ Komission täytäntöönpanoasetus (EU) 2016/950, annettu 15 päivänä kesäkuuta 2016, täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 540/2011 muuttamisesta siltä osin kuin kyse on tehoaineiden 2,4-DB, beta-sylflutriini, karfentratsonietyyli, Coniothyrium minitans kanta CON/M/91-08 (DSM 9660), syatsofamidi, deltametriini, dimetenamidi-P, etofumesaatti, fenamidoni, flufenaset, flurtamoni, foramsulfuroni, fostiatsaatti, imatsamoksi, jodosulfuroni, iprodioni, isoksaf lutoli, linuroni, maleiinihydratsidi, mesotrioni, oksasulfuroni, pendimetalini, pikoksistrobiini, siltiofami ja trifloksistrobiini hyväksynnän voimassaoloajan pidentämisestä (EUVL L 159, 16.6.2016, s. 3).⁽⁷⁾ Komission täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 1197/2012, annettu 13 päivänä joulukuuta 2012, täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 540/2011 muuttamisesta tehoaineiden asetamidridi, alfa-sypermetriini, *Ampelomyces quisqualis* kanta: AQ 10, benalaksyyli, bifenatsaatti, bromoksyniili, klooriprofaami, desmedifami, etoksatsoli, *Gliocladium catenulatum* kanta: J1446, imatsosulfuroni, laminariini, mepanipyriimi, metoksifenotsidi, milbemektiini, fenmedifami, *Pseudomonas chlororaphis* kanta: MA 342, kinoksifeeni, S-metolaklori, tepraloksimidi, tiaklopridi, tiraami ja tsiraami hyväksynnän voimassaoloajan pidentämisestä (EUVL L 342, 14.12.2012, s. 27).

- (5) Komission täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 844/2012 ⁽¹⁾ mukaisesti esitettiin hakemukset johdanto-osan 3 ja 4 kappaleessa lueteltujen tehoaineiden hyväksynnän uusimiseksi.
- (6) Koska aineiden arviointi on viivästynyt hakijoista riippumattomista syistä, kyseisten tehoaineiden hyväksyntien voimassaolo todennäköisesti päättyy ennen kuin on tehty päätös niiden uusimisesta. Niiden hyväksynnän voimassaoloaikoja on siksi tarpeen pidentää.
- (7) Ottaen huomioon asetuksen (EY) N:o 1107/2009 17 artiklan ensimmäisen kohdan tarkoituksen komissio vahvistaa niissä tapauksissa, joissa komissio antaa asetuksen, jossa säädetään, että tämän asetuksen liitteessä tarkoitettun tehoaineen hyväksyntää ei uusita, koska hyväksymisperusteet eivät täyty, voimassaolon päättymispäiväksi saman päivän, joka oli voimassa ennen tätä asetusta, tai tehoaineen hyväksynnän uusimatta jättämisestä annetun asetuksen voimaantulopäivän, sen mukaan kumpi päivämäärä on myöhäisempi. Silloin kun komissio antaa asetuksen, jossa säädetään tämän asetuksen liitteessä tarkoitettun tehoaineen hyväksynnän uusimisesta, se pyrkii vahvistamaan tapauksen mukaan aikaisimman mahdollisen soveltamispäivän.
- (8) Sen vuoksi täytäntöönpanoasetusta (EU) N:o 540/2011 olisi muutettava.
- (9) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat pysyvän kasvi-, eläin-, elintarvike- ja rehukomitean lausunnon mukaiset,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Muutetaan täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 540/2011 liitteessä oleva A osa tämän asetuksen liitteen mukaisesti.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 17 päivänä toukokuuta 2017.

Komission puolesta
Puheenjohtaja
Jean-Claude JUNCKER

⁽¹⁾ Komission täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 844/2012, annettu 18 päivänä syyskuuta 2012, säännösten vahvistamisesta tehoaineiden uusimismenettelyn täytäntöönpanemiseksi kasvinsuojeluaineiden markkinoille saattamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1107/2009 mukaisesti (EUVL L 252, 19.9.2012, s. 26).

LIITE

Muutetaan täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 540/2011 liitteessä oleva A osa seuraavasti:

- 1) korvataan bentatsonia koskevan 11 kohdan kuudennessa sarakkeessa "Hyväksynnän päättymispäivä" oleva päivämäärä päivämäärällä "30. kesäkuuta 2018";
- 2) korvataan dikvattia koskevan 15 kohdan kuudennessa sarakkeessa "Hyväksynnän päättymispäivä" oleva päivämäärä päivämäärällä "30. kesäkuuta 2018";
- 3) korvataan DPX KE 459:ää (flupyrsulfuronimetyyli) koskevan 19 kohdan kuudennessa sarakkeessa "Hyväksynnän päättymispäivä" oleva päivämäärä päivämäärällä "30. kesäkuuta 2018";
- 4) korvataan pymetrotsiinia koskevan 23 kohdan kuudennessa sarakkeessa "Hyväksynnän päättymispäivä" oleva päivämäärä päivämäärällä "30. kesäkuuta 2018";
- 5) korvataan famoksadonia koskevan 35 kohdan kuudennessa sarakkeessa "Hyväksynnän päättymispäivä" oleva päivämäärä päivämäärällä "30. kesäkuuta 2018";
- 6) korvataan metalakssyyli-M:ää koskevan 37 kohdan kuudennessa sarakkeessa "Hyväksynnän päättymispäivä" oleva päivämäärä päivämäärällä "30. kesäkuuta 2018";
- 7) korvataan flumioksatsiinia koskevan 39 kohdan kuudennessa sarakkeessa "Hyväksynnän päättymispäivä" oleva päivämäärä päivämäärällä "30. kesäkuuta 2018";
- 8) korvataan imatsamoksia koskevan 41 kohdan kuudennessa sarakkeessa "Hyväksynnän päättymispäivä" oleva päivämäärä päivämäärällä "31. heinäkuuta 2018";
- 9) korvataan oksasulfuronia koskevan 42 kohdan kuudennessa sarakkeessa "Hyväksynnän päättymispäivä" oleva päivämäärä päivämäärällä "31. heinäkuuta 2018";
- 10) korvataan foramsulfuronia koskevan 44 kohdan kuudennessa sarakkeessa "Hyväksynnän päättymispäivä" oleva päivämäärä päivämäärällä "31. heinäkuuta 2018";
- 11) korvataan syatsofamidia koskevan 46 kohdan kuudennessa sarakkeessa "Hyväksynnän päättymispäivä" oleva päivämäärä päivämäärällä "31. heinäkuuta 2018";
- 12) korvataan pendimetiinia koskevan 53 kohdan kuudennessa sarakkeessa "Hyväksynnän päättymispäivä" oleva päivämäärä päivämäärällä "31. heinäkuuta 2018";
- 13) korvataan trifloksistrobiinia koskevan 59 kohdan kuudennessa sarakkeessa "Hyväksynnän päättymispäivä" oleva päivämäärä päivämäärällä "31. heinäkuuta 2018";
- 14) korvataan karfentratsonietyyliä koskevan 60 kohdan kuudennessa sarakkeessa "Hyväksynnän päättymispäivä" oleva päivämäärä päivämäärällä "31. heinäkuuta 2018";
- 15) korvataan fenamidonia koskevan 62 kohdan kuudennessa sarakkeessa "Hyväksynnän päättymispäivä" oleva päivämäärä päivämäärällä "31. heinäkuuta 2018";
- 16) korvataan isoksaflutolia koskevan 63 kohdan kuudennessa sarakkeessa "Hyväksynnän päättymispäivä" oleva päivämäärä päivämäärällä "31. heinäkuuta 2018";
- 17) korvataan klooriprofaamia koskevan 78 kohdan kuudennessa sarakkeessa "Hyväksynnän päättymispäivä" oleva päivämäärä päivämäärällä "31. heinäkuuta 2018";
- 18) korvataan alfa-sypermetriiniä koskevan 83 kohdan kuudennessa sarakkeessa "Hyväksynnän päättymispäivä" oleva päivämäärä päivämäärällä "31. heinäkuuta 2018";
- 19) korvataan benalakssyyliä koskevan 84 kohdan kuudennessa sarakkeessa "Hyväksynnän päättymispäivä" oleva päivämäärä päivämäärällä "31. heinäkuuta 2018";
- 20) korvataan bromoksyniilia koskevan 85 kohdan kuudennessa sarakkeessa "Hyväksynnän päättymispäivä" oleva päivämäärä päivämäärällä "31. heinäkuuta 2018";
- 21) korvataan desmedifamia koskevan 86 kohdan kuudennessa sarakkeessa "Hyväksynnän päättymispäivä" oleva päivämäärä päivämäärällä "31. heinäkuuta 2018";
- 22) korvataan fenmedifamia koskevan 88 kohdan kuudennessa sarakkeessa "Hyväksynnän päättymispäivä" oleva päivämäärä päivämäärällä "31. heinäkuuta 2018";
- 23) korvataan *Ampelomyces quisqualis* kantaa: AQ 10 koskevan 93 kohdan kuudennessa sarakkeessa "Hyväksynnän päättymispäivä" oleva päivämäärä päivämäärällä "31. heinäkuuta 2018";
- 24) korvataan laminariinia koskevan 95 kohdan kuudennessa sarakkeessa "Hyväksynnän päättymispäivä" oleva päivämäärä päivämäärällä "31. heinäkuuta 2018";

- 25) korvataan metoksisifenotsidia koskevan 96 kohdan kuudennessa sarakkeessa "Hyväksynnän päättymispäivä" oleva päivämäärä päivämäärällä "31. heinäkuuta 2018";
 - 26) korvataan S-metolakloria koskevan 97 kohdan kuudennessa sarakkeessa "Hyväksynnän päättymispäivä" oleva päivämäärä päivämäärällä "31. heinäkuuta 2018";
 - 27) korvataan *Gliocladium catenulatum* kantaa: J1446 koskevan 98 kohdan kuudennessa sarakkeessa "Hyväksynnän päättymispäivä" oleva päivämäärä päivämäärällä "31. heinäkuuta 2018";
 - 28) korvataan etoksatsolia koskevan 99 kohdan kuudennessa sarakkeessa "Hyväksynnän päättymispäivä" oleva päivämäärä päivämäärällä "31. heinäkuuta 2018";
 - 29) korvataan bifenatsaattia koskevan 109 kohdan kuudennessa sarakkeessa "Hyväksynnän päättymispäivä" oleva päivämäärä päivämäärällä "31. heinäkuuta 2018";
 - 30) korvataan milbemektiiniä koskevan 110 kohdan kuudennessa sarakkeessa "Hyväksynnän päättymispäivä" oleva päivämäärä päivämäärällä "31. heinäkuuta 2018".
-

KOMISSION TÄYTÄNTÖÖNPANOASETUS (EU) 2017/842,**annettu 17 päivänä toukokuuta 2017,****vähäriskisen *Coniothyrium minitans* kanta CON/M/91–08 -tehoaineen hyväksynnän uusimisesta kasvinsuojeluaineiden markkinoille saattamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1107/2009 mukaisesti ja komission täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 540/2011 liitteen muuttamisesta****(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)**

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon kasvinsuojeluaineiden markkinoille saattamisesta sekä neuvoston direktiivien 79/117/ETY ja 91/414/ETY kumoamisesta 21 päivänä lokakuuta 2009 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1107/2009 ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 22 artiklan 1 kohdan yhdessä sen 20 artiklan 1 kohdan kanssa,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Komission direktiivillä 2003/79/EY ⁽²⁾ sisällytettiin *Coniothyrium minitans* kanta CON/M/91–08 -tehoaine neuvoston direktiivin 91/414/ETY ⁽³⁾ liitteeseen I.
- (2) Direktiivin 91/414/ETY liitteessä I olevia tehoaineita pidetään asetuksen (EY) N:o 1107/2009 mukaisesti hyväksytyinä, ja ne luetellaan komission täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 540/2011 ⁽⁴⁾ liitteessä olevassa A osassa.
- (3) *Coniothyrium minitans* kanta CON/M/91–08 -tehoaineen hyväksyntä, sellaisena kuin se on esitettyinä täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 540/2011 liitteessä olevassa A osassa, päättyy 31 päivänä lokakuuta 2017.
- (4) Hakemus, jossa pyydettiin uusimaan *Coniothyrium minitansin* kannan CON/M/91–08 hyväksyntä, jätettiin komission täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 844/2012 ⁽⁵⁾ 1 artiklan mukaisesti kyseisessä artiklassa säädettyssä määräajassa.
- (5) Hakija on toimittanut täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 844/2012 6 artiklassa vaaditut täydentävät asiakirja-aineistot. Esittelevä jäsenvaltio totesi hakemuksen täydelliseksi.
- (6) Esittelevä jäsenvaltio laati rinnakkaisittelijänä toimivaa jäsenvaltiota kuullen uusimista koskevan arviointikertomuksen ja toimitti sen Euroopan elintarviketurvallisuusviranomaiselle, jäljempänä 'elintarviketurvallisuusviranomainen', ja komissiolle 29 päivänä toukokuuta 2015.
- (7) Elintarviketurvallisuusviranomainen toimitti uusimista koskevan arviointikertomuksen hakijalle ja jäsenvaltioille kommentoitavaksi ja niiltä saamansa huomautukset edelleen komissiolle. Elintarviketurvallisuusviranomainen asetti täydentävän asiakirja-aineiston tiivistelmän julkisesti saataville.
- (8) Elintarviketurvallisuusviranomainen ilmoitti 8 päivänä kesäkuuta 2016 komissiolle päätelmänsä ⁽⁶⁾ siitä, voidaanko *Coniothyrium minitansin* kannan CON/M/91–08 odottaa täyttävän asetuksen (EY) N:o 1107/2009 4 artiklassa säädettyt hyväksymiskriteerit. Komissio esitti *Coniothyrium minitansin* kantaa CON/M/91–08 koskevan tarkastelukertomuksen luonnoksen pysyvälle kasvi-, eläin-, elintarvike- ja rehukomitealle 6 päivänä joulukuuta 2016.

⁽¹⁾ EUVL L 309, 24.11.2009, s. 1.

⁽²⁾ Komission direktiivi 2003/79/EY, annettu 13 päivänä elokuuta 2003, neuvoston direktiivin 91/414/ETY muuttamisesta *Coniothyrium minitansin* sisällyttämiseksi siihen tehoaineena (EYVL L 205, 14.8.2003, s. 16).

⁽³⁾ Neuvoston direktiivi 91/414/ETY, annettu 15 päivänä heinäkuuta 1991, kasvinsuojeluaineiden markkinoille saattamisesta (EYVL L 230, 19.8.1991, s. 1).

⁽⁴⁾ Komission täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 540/2011, annettu 25 päivänä toukokuuta 2011, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1107/2009 täytäntöönpanosta hyväksytyjen tehoaineiden luettelon osalta (EUVL L 153, 11.6.2011, s. 1).

⁽⁵⁾ Komission täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 844/2012, annettu 18 päivänä syyskuuta 2012, säännösten vahvistamisesta tehoaineiden uusimismenettelyn täytäntöönpanemiseksi kasvinsuojeluaineiden markkinoille saattamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1107/2009 mukaisesti (EUVL L 252, 19.9.2012, s. 26).

⁽⁶⁾ EFSA Journal 2016; 14(7):4517f, 16 pp. Saatavilla verkossa osoitteessa www.efsa.europa.eu.

- (9) Hakijalle annettiin mahdollisuus esittää huomautuksensa uusimista koskevasta kertomuksesta.
- (10) Asetuksen (EY) N:o 1107/2009 4 artiklassa säädettyjen hyväksymiskriteerien täyttyminen on osoitettu vähintään yhden *Coniothyrium minitansin* kantaa CON/M/91-08 sisältävän kasvinsuojeluaineen yhden tai useamman edustavan käyttötarkoituksen osalta. Sen vuoksi on aiheellista uusia *Coniothyrium minitansin* kannan CON/M/91-08 hyväksyntä.
- (11) *Coniothyrium minitansin* kannan CON/M/91-08 hyväksynnän uusimiseen liittyvä riskinarviointi perustuu rajalliseen määrään edustavia käyttötarkoituksia, mikä ei kuitenkaan rajoita niitä käyttötarkoituksia, joita varten *Coniothyrium minitansin* kantaa CON/M/91-08 sisältäviä kasvinsuojeluaineita voidaan hyväksyä. Näin ollen ei ole asianmukaista säilyttää rajoitusta, jonka mukaan käyttötarkoituksena voi olla ainoastaan käyttö sienitautien torjunta-aineena.
- (12) Komissio katsoo lisäksi, että *Coniothyrium minitansin* kanta CON/M/91-08 on asetuksen (EY) N:o 1107/2009 22 artiklan mukaisesti vähäriskisenä pidettävä tehoaine. *Coniothyrium minitansin* kanta CON/M/91-08 ei ole huolta aiheuttava aine ja täyttää asetuksen (EY) N:o 1107/2009 liitteessä II olevassa 5 kohdassa esitetyt edellytykset. *Coniothyrium minitansin* kanta CON/M/91-08 on villi tyyppi, jota esiintyy ympäristössä luonnostaan. Se ei ole patogeeninen ihmisille eikä eläimille. Asetuksen (EY) N:o 1107/2009 mukaisesti hyväksytyistä käyttötarkoituksista ihmisille, eläimille ja ympäristölle aiheutuvan lisäaltistuksen oletetaan olevan äärimmäisen vähäinen verrattuna oletettuun altistukseen luonnollisissa olosuhteissa.
- (13) Sen vuoksi on aiheellista uusia *Coniothyrium minitansin* kannan CON/M/91-08 hyväksyntä vähäriskisenä aineena. Asetuksen (EY) N:o 1107/2009 13 artiklan 4 kohdan mukaisesti täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 540/2011 liitettä olisi muutettava.
- (14) Asetuksen (EY) N:o 1107/2009 14 artiklan 1 kohdan sekä sen 6 artiklan mukaisesti ja ottaen huomioon nykyisen tieteellisen ja teknisen tietämyksen hyväksyntään on kuitenkin tarpeen liittää tiettyjä edellytyksiä ja rajoituksia.
- (15) Asetuksen (EY) N:o 1107/2009 20 artiklan 3 kohdan ja 13 artiklan 4 kohdan mukaisesti täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 540/2011 liitettä olisi muutettava.
- (16) *Coniothyrium minitansin* kannan CON/M/91-08 hyväksynnän voimassaoloaika pidennettiin 31 päivään lokakuuta 2017 komission täytäntöönpanoasetuksella (EU) 2016/950⁽¹⁾, jotta uusimismenettely saataisiin päätökseen ennen kuin kyseisen aineen hyväksynnän voimassaolo päättyy. Koska uusimista koskeva päätös on kuitenkin tehty jo ennen voimassaolon myöhennettyä päättymispäivää, tätä asetusta sovelletaan 1 päivästä elokuuta 2017.
- (17) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat pysyvän kasvi-, eläin-, elintarvike- ja rehukomitean lausunnon mukaiset,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Tehoaineen hyväksynnän uusiminen

Uusitaan liitteessä I esitetyn *Coniothyrium minitans* kanta CON/M/91-08 -tehoaineen hyväksyntä kyseisessä liitteessä vahvistetuin edellytyksin.

2 artikla

Täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 540/2011 muuttaminen

Muutetaan täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 540/2011 liite tämän asetuksen liitteen II mukaisesti.

⁽¹⁾ Komission täytäntöönpanoasetus (EU) 2016/950, annettu 15 päivänä kesäkuuta 2016, täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 540/2011 muuttamisesta siltä osin kuin kyse on tehoaineiden 2,4-DB, beta-syflutriini, karfentratsonietyyli, *Coniothyrium minitans* kanta CON/M/91-08 (DSM 9660), syatsofamidi, deltametriini, dimetenamidi-P, etofumesaatti, fenamidoni, flufenaset, flurtamoni, foramsulfuroni, fostiatsaatti, imatsamoksi, jodosulfuroni, iprodioni, isoksäflutoli, linuroni, maleiinihydratsidi, mesotrioni, oksasulfuroni, pendimetaliini, pikoksistrobiini, siltiofami ja trifloksistrobiini hyväksynnän voimassaoloajan pidentämisestä (EUVL L 159, 16.6.2016, s. 3).

*3 artikla***Voimaantulo ja soveltamispäivä**

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan 1 päivästä elokuuta 2017.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 17 päivänä toukokuuta 2017.

Komission puolesta
Puheenjohtaja
Jean-Claude JUNCKER

LIITE I

Nimi, tunnistenumero	IUPAC-nimi	Puhtaus ⁽¹⁾	Hyväksymispäivä	Hyväksynnän päättymispäivä	Erityiset säännökset
<p><i>Coniothyrium minitans</i> kanta CON/M/91–8</p> <p>Viitenumero DCM:n kanta- kokoelmassa (Deutsche Sammlung von Mikroorga- nismen), Saksa: DSM 9660</p> <p>CIPAC-numero: 614</p>	<p>Ei sovelleta</p>	<p>Elinkykyisten itiöiden vä- himmäispitoisuus: 1×10^{12} PMY/kg</p>	<p>1. elokuuta 2017</p>	<p>31. heinä- kuuta 2032</p>	<p>Asetuksen (EY) N:o 1107/2009 29 artiklan 6 kohdassa tarkoitettujen yhden- mukaisten periaatteiden täytäntöönpanemiseksi on otettava huomioon <i>Conio-</i> <i>thyrium minitansin</i> kantaa CON/M/91–08 koskevan tarkastelukertomuksen pää- telmät ja erityisesti sen lisäykset I ja II.</p> <p>Tässä yleisarviossa</p> <p>— jäsenvaltioiden on kiinnitettävä erityistä huomiota käyttäjien ja työntekijöi- den suojeluun, sillä mikro-organismeja pidetään mahdollisina herkistymisen aiheuttajina.</p> <p>Tuottajan on valvottava tarkasti ympäristöolosuhteiden säilymistä ja laadunval- vonta-analyysia tuotantoprosessin aikana.</p> <p>Käyttöedellytyksiin on tarvittaessa sisällyttävä riskinhallintatoimenpiteitä.</p>

⁽¹⁾ Lisätietoja tehoaineen tunnistuksesta ja spesifikaatiosta annetaan sitä koskevassa tarkastelukertomuksessa.

LIITE II

Muutetaan täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 540/2011 liite seuraavasti:

- 1) Poistetaan A osassa oleva *Coniothyrium minitansin* kantaa CON/M/91–08 koskeva 71 kohta:
- 2) Lisätään D osaan kohta seuraavasti:

Numero	Nimi, tunnistenumero	IUPAC-nimi	Puhtaus ⁽¹⁾	Hyväksymispäivä	Hyväksynnän päättymispäivä	Erityiset säännökset
"11	<i>Coniothyrium minitans</i> kanta CON/M/91–08 Viitenumero DCM:n kanta- kokoelmassa (Deutsche Sammlung von Mikroorga- nismen), Saksa: DSM 9660 CIPAC-numero: 614	Ei sovelleta	Elinkykyisten itiöiden vä- himmäispitoisuus: 1 × 10 ¹² PMY/kg	1. elokuuta 2017	31. heinä- kuuta 2032	Asetuksen (EY) N:o 1107/2009 29 artiklan 6 kohdassa tarkoitettujen yhdenmukaisten periaatteiden täytäntöönpanemiseksi on otettava huomioon <i>Coniothyrium minitansin</i> kantaa CON/M/91–08 koskevan tarkastelukertomuksen päätelmät ja erityisesti sen lisäykset I ja II. Tässä yleisarviossa — jäsenvaltioiden on kiinnitettävä erityistä huomiota käyttäjien ja työntekijöiden suojeluun, sillä mikro-organismeja pidetään mahdollisina herkistymisen aiheuttajina. Tuottajan on valvottava tarkasti ympäristöolosuhteiden säilymistä ja laadunvalvonta-analyysia tuotantoprosessin aikana. Käyttöödellytyksiin on tarvittaessa sisällyttävä riskinhallintatoimenpiteitä."

⁽¹⁾ Lisätietoja tehoaineen tunnistuksesta ja spesifikaatiosta annetaan sitä koskevassa tarkastelukertomuksessa.

KOMISSION TÄYTÄNTÖÖNPANOASETUS (EU) 2017/843,**annettu 17 päivänä toukokuuta 2017,****Beauveria bassiana kanta NPP111B005 -tehoaineen hyväksymisestä kasvinsuojeluaineiden markkinoille saattamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1107/2009 mukaisesti ja komission täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 540/2011 liitteen muuttamisesta****(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)**

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon kasvinsuojeluaineiden markkinoille saattamisesta sekä neuvoston direktiivien 79/117/ETY ja 91/414/ETY kumoamisesta 21 päivänä lokakuuta 2009 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1107/2009 ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 13 artiklan 2 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Ranska vastaanotti 6 päivänä marraskuuta 2012 asetuksen (EY) N:o 1107/2009 7 artiklan 1 kohdan mukaisesti yritykseltä Arysta Lifescience S.A.S hakemuksen *Beauveria bassiana* kanta NPP111B005 -tehoaineen hyväksymiseksi. Kyseisen asetuksen 9 artiklan 3 kohdan mukaisesti Ranska ilmoitti esittelevänä jäsenvaltiona 5 päivänä helmikuuta 2013 hakijalle, muille jäsenvaltioille, komissiolle ja Euroopan elintarviketurvallisuusviranomaiselle, jäljempänä 'elintarviketurvallisuusviranomainen', että hakemus voidaan ottaa käsiteltäväksi.
- (2) Esittelevä jäsenvaltio toimitti 7 päivänä lokakuuta 2014 arviointikertomuksen luonnoksen komissiolle ja kopion siitä elintarviketurvallisuusviranomaiselle; siinä arvioitiin, voidaanko kyseisen tehoaineen olettaa täyttävän asetuksen (EY) N:o 1107/2009 4 artiklassa säädetyt hyväksymiskriteerit.
- (3) Elintarviketurvallisuusviranomainen noudatti asetuksen (EY) N:o 1107/2009 12 artiklan 1 kohdan säännöksiä. Se pyysi asetuksen (EY) N:o 1107/2009 12 artiklan 3 kohdan mukaisesti hakijaa toimittamaan lisätietoja jäsenvaltioille, komissiolle ja elintarviketurvallisuusviranomaiselle. Esittelevän jäsenvaltion näistä lisätiedoista tekemä arviointi toimitettiin elintarviketurvallisuusviranomaiselle päivitetyn arviointikertomuksen luonnoksen muodossa 3 päivänä heinäkuuta 2015.
- (4) Elintarviketurvallisuusviranomainen toimitti 6 päivänä lokakuuta 2015 hakijalle, jäsenvaltioille ja komissiolle päätelmänsä ⁽²⁾ siitä, voidaanko *Beauveria bassiana* kanta NPP111B005 -tehoaineen olettaa täyttävän asetuksen (EY) N:o 1107/2009 4 artiklassa säädetyt hyväksymiskriteerit. Elintarviketurvallisuusviranomainen asetti päätelmänsä julkisesti saataville.
- (5) Komissio esitteli pysyvälle kasvi-, eläin-, elintarvike- ja rehukomitealle 8 päivänä maaliskuuta 2016 *Beauveria bassianan* kantaa NPP111B005 koskevan tarkastelukertomuksen ja asetusluonnoksen *Beauveria bassianan* kannan NPP111B005 hyväksymisestä.
- (6) Hakijalle annettiin mahdollisuus esittää huomautuksensa tarkastelukertomuksesta.
- (7) Asetuksen (EY) N:o 1107/2009 4 artiklassa säädettyjen hyväksymiskriteerien täyttyminen on osoitettu vähintään yhden kyseistä tehoainetta sisältävän kasvinsuojeluaineen yhden tai useamman edustavan käyttötarkoituksen osalta ja erityisesti tutkittujen ja tarkastelukertomuksessa lueteltujen käyttötarkoitusten osalta. Näin ollen on aiheellista hyväksyä *Beauveria bassianan* kanta NPP111B005.
- (8) Asetuksen (EY) N:o 1107/2009 13 artiklan 2 kohdan sekä sen 6 artiklan mukaisesti ja ottaen huomioon nykyisen tieteellisen ja teknisen tietämyksen hyväksyntään on kuitenkin tarpeen liittää tiettyjä edellytyksiä ja rajoituksia.

⁽¹⁾ EUVL L 309, 24.11.2009, s. 1.

⁽²⁾ EFSA Journal 2015;13(10):4264 [34 pp.]. doi: 10.2903/j.efsa.2015.4264

- (9) Asetuksen (EY) N:o 1107/2009 13 artiklan 4 kohdan mukaisesti komission täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 540/2011 ⁽¹⁾ liitettä olisi muutettava.
- (10) Tässä asetuksessa säädetty toimenpiteet ovat pysyvän kasvi-, eläin-, elintarvike- ja rehukomitean lausunnon mukaiset,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Tehoaineen hyväksyminen

Hyväksytään liitteessä I vahvistettu *Beauveria bassiana* kanta NPP111B005 -tehoaine kyseisessä liitteessä vahvistetuin edellytyksin.

2 artikla

Täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 540/2011 muuttaminen

Muutetaan täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 540/2011 liite tämän asetuksen liitteen II mukaisesti.

3 artikla

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 17 päivänä toukokuuta 2017.

Komission puolesta
Puheenjohtaja
Jean-Claude JUNCKER

⁽¹⁾ Komission täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 540/2011, annettu 25 päivänä toukokuuta 2011, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1107/2009 täytäntöönpanosta hyväksytyjen tehoaineiden luettelon osalta (EUVL L 153, 11.6.2011, s. 1).

LIITE I

Nimi, tunnistenumero	IUPAC-nimi	Puhtaus ⁽¹⁾	Hyväksymispäivä	Hyväksynnän päättämispäivä	Erityiset säännökset
<p><i>Beauveria bassiana</i> kanta NPP111B005</p> <p>Viitenumero Pasteur-instituutin kokoelmassa "Collection Nationale de Cultures de Microorganismes" (CNCM), Pariisi, Ranska: I-2961.</p>	<p>Ei sovelleta</p>	<p>Beauverisiinin enimmäismäärä: 24 µg/litra</p>	<p>7. kesäkuuta 2017</p>	<p>7. kesäkuuta 2027</p>	<p>Asetuksen (EY) N:o 1107/2009 29 artiklan 6 kohdassa tarkoitettujen yhdenmukaisten periaatteiden täytäntöönpanemiseksi on otettava huomioon <i>Beauveria bassianan</i> kantaa NPP111B005 koskevan tarkastelukertomuksen päätelmät ja erityisesti sen lisäykset I ja II.</p> <p>Kokonaisarvioinnissa jäsenvaltioiden on kiinnitettävä erityistä huomiota</p> <ul style="list-style-type: none"> — käyttäjien ja työntekijöiden suojelemaan ja erityisesti hengitysteitse tapahtuvaan altistumiseen, sillä <i>Beauveria bassianan</i> kantaa NPP111B005 pidetään kaikkien mikro-organismien tapaan mahdollisena herkistymisen aiheuttajana — beauverisiini-metaboliitin enimmäismäärään formulaatissa. <p>Tuottajan on valvottava tarkasti ympäristöolosuhteiden säilymistä ja laadunvalvonta-analyysejä tuotantoprosessin aikana.</p> <p>Käyttöedellytyksiin on tarvittaessa sisällyttävä riskinhallintatoimenpiteitä.</p>

⁽¹⁾ Lisätietoja tehoaineen tunnistuksesta ja spesifikaatiosta annetaan sitä koskevassa tarkastelukertomuksessa.

LIITE II

Lisätään täytöntöönpanoasetuksen (EU) N:o 540/2011 liitteessä olevaan B osaan seuraava kohta:

	Nimi, tunnistenumero	IUPAC-nimi	Puhtaus (!)	Hyväksymispäivä	Hyväksynnän päättämispäivä	Erityiset säännökset
"109	<i>Beauveria bassiana</i> kanta NPP111B005 Viitenumero Pasteur-instituutin kokoelmassa "Collection Nationale de Cultures de Microorganismes" (CNCM), Pariisi, Ranska: I-2961.	Ei sovelleta	Beauverisiinin enimmäismäärä: 24 µg/litra	7. kesäkuuta 2017	7. kesäkuuta 2027	Asetuksen (EY) N:o 1107/2009 29 artiklan 6 kohdassa tarkoitettujen yhdenmukaisten periaatteiden täytäntöönpanemiseksi on otettava huomioon <i>Beauveria bassianan</i> kantaa NPP111B005 koskevan tarkastelukertomuksen päätelmät ja erityisesti sen lisäykset I ja II. Kokonaisarvioinnissa jäsenvaltioiden on kiinnitettävä erityistä huomiota — käyttäjien ja työntekijöiden suojeluun ja erityisesti hengitysteitse tapahtuvaan altistumiseen, sillä <i>Beauveria bassianan</i> kantaa NPP111B005 pidetään kaikkien mikro-organismien tapaan mahdollisena herkistymisen aiheuttajana — beauverisiini-metaboliitin enimmäismäärään formulaatissa. Tuottajan on valvottava tarkasti ympäristöolosuhteiden säilymistä ja laadunvalvonta-analyysia tuotantoprosessin aikana. Käyttöedellytyksiin on tarvittaessa sisällyttävä riskinhallintatoimenpiteitä."

(!) Lisätietoja tehoaineen tunnistuksesta ja spesifikaatiosta annetaan sitä koskevassa tarkastelukertomuksessa.

KOMISSION TÄYTÄNTÖÖNPANOASETUS (EU) 2017/844,**annettu 17 päivänä toukokuuta 2017,****kiinteistä tuontiarvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi**

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon maataloustuotteiden yhteisestä markkinajärjestelystä ja neuvoston asetusten (ETY) N:o 992/72, (ETY) N:o 234/79, (EY) N:o 1037/2001 ja (EY) N:o 1234/2007 kumoamisesta 17 päivänä joulukuuta 2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1308/2013 ⁽¹⁾,

ottaa huomioon neuvoston asetuksen (EY) N:o 1234/2007 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä hedelmä- ja vihannesalan sekä hedelmä- ja vihannesjalostealan osalta 7 päivänä kesäkuuta 2011 annetun komission täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 543/2011 ⁽²⁾ ja erityisesti sen 136 artiklan 1 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Täytäntöönpanoasetuksessa (EU) N:o 543/2011 säädetään Uruguay'n kierroksen monenvälisen kauppaneuvottelujen tulosten soveltamiseksi perusteista, joiden mukaan komissio vahvistaa kolmansista maista tapahtuvan tuonnin kiinteät arvot mainitun asetuksen liitteessä XVI olevassa A osassa luetelluille tuotteille ja ajanjaksoille.
- (2) Kiinteä tuontiarvo lasketaan joka työpäivä täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 543/2011 136 artiklan 1 kohdan mukaisesti ottaen huomioon päivittäin vaihtuvat tiedot. Sen vuoksi tämän asetuksen olisi tultava voimaan päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 543/2011 136 artiklassa tarkoitetut kiinteät tuontiarvot vahvistetaan tämän asetuksen liitteessä.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 17 päivänä toukokuuta 2017.

*Komission puolesta,
puheenjohtajan nimissä*

Jerzy PLEWA

Pääjohtaja

Maatalouden ja maaseudun kehittämisen pääosasto

⁽¹⁾ EUVL L 347, 20.12.2013, s. 671.

⁽²⁾ EUVL L 157, 15.6.2011, s. 1.

LIITE

Kiinteät tuontiarvot tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi

(EUR/100 kg)		
CN-koodi	Kolmansien maiden koodi ⁽¹⁾	Kiinteä tuontiarvo
0702 00 00	MA	109,8
	TN	158,2
	TR	94,0
	ZZ	120,7
0707 00 05	TR	126,8
	ZZ	126,8
0709 93 10	TR	131,8
	ZZ	131,8
0805 10 22, 0805 10 24, 0805 10 28	EG	55,2
	MA	59,8
	TR	41,8
	ZA	88,5
	ZZ	61,3
0805 50 10	AR	123,2
	TR	65,0
	ZA	144,7
	ZZ	111,0
0808 10 80	AR	95,5
	BR	108,5
	CL	123,4
	CN	130,6
	NZ	136,2
	US	107,1
	ZA	99,3
	ZZ	114,4

⁽¹⁾ Kolmansien maiden kanssa käytävää ulkomaankauppaa koskevista yhteisön tilastoista annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 471/2009 täytäntöönpanosta maa- ja alueluokituksen ajan tasalle saattamisen osalta 27 päivänä marraskuuta 2012 annetussa komission asetuksessa (EU) N:o 1106/2012 (EUVL L 328, 28.11.2012, s. 7) vahvistettu maanimikkeistö. Koodi "ZZ" tarkoittaa "muuta alkuperää".

DIREKTIIVIT

KOMISSION DIREKTIIVI (EU) 2017/845,

annettu 17 päivänä toukokuuta 2017,

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2008/56/EY muuttamisesta meristrategioiden valmistelussa huomioon otettavien tekijöiden ohjeellisten luetteloiden osalta

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon yhteisön meriympäristöpolitiikan puitteista 17 päivänä kesäkuuta 2008 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2008/56/EY ⁽¹⁾ (meristrategiapuitedirektiivi) ja erityisesti sen 24 artiklan 1 kohdan

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Direktiivin 2008/56/EY liitteessä III säädetään kyseisen direktiivin 8 artiklan 1 kohdassa, 9 artiklan 1 ja 3 kohdassa, 10 artiklan 1 kohdassa, 11 artiklan 1 kohdassa ja 24 artiklassa tarkoitettujen ominaisuuksien, paineiden ja vaikutusten viitteellisistä luetteloista.
- (2) Vuonna 2012 jäsenvaltiot ilmoittivat komissiolle direktiivin 2008/56/EY 8 artiklan 1 kohdan nojalla tehdyn merivesiensä alustavan arvioinnin perusteella ja osana meristrategioidensa täytäntöönpanon ensimmäistä vaihetta ympäristön hyvän tilan ominaispiirteet direktiivin 2008/56/EY 9 artiklan 2 kohdan mukaisesti ja ympäristöta-voitteensa sen 10 artiklan 2 kohdan mukaisesti. Näistä jäsenvaltioiden raporteista direktiivin 12 artiklan mukaisesti tehdyssä komission arvioinnissa ⁽²⁾ korostettiin että lisätoimia tarvitaan kiireesti, jotta jäsenvaltiot ja unioni voisivat saavuttaa ympäristön hyvän tilan vuoteen 2020 mennessä.
- (3) Varmistaakseen, että jäsenvaltioiden meristrategioiden täytäntöönpanon toinen vaihe edistää edelleen direktiivin 2008/56/EY tavoitteiden saavuttamista ja tuottaa johdonmukaisempia ympäristön hyvän tilan määritelmiä, komissio suositteli täytäntöönpanon ensimmäistä vaihetta koskevassa kertomuksessaan, että komission yksiköt ja jäsenvaltiot tekevät unionin tasolla yhteistyötä tarkistaakseen, vahvistaakseen ja parantaakseen komission päätöstä 2010/477/EU ⁽³⁾ vuoteen 2015 mennessä, jotta saadaan selkeämpi, yksinkertaisempi, tiiviimpi, johdonmu-kaisempi ja vertailukelpoisempi joukko ympäristön hyvän tilan kriteereitä ja metodologisia vaatimuksia, sekä tarkastellakseen samanaikaisesti uudelleen ja tarvittaessa tarkistaakseen meristrategiapuitedirektiivin liitettä III ja laatiakseen erityisiä ohjeita, joilla varmistetaan aiempaa johdonmukaisemmat ja yhdenmukaisemmat arviointitavat täytäntöönpanon seuraavassa vaiheessa.
- (4) Päätöksen 2010/477/EU uudelleentarkastelun täydentämiseksi myös direktiivin 2008/56/EY liitettä III on tarkasteltava uudelleen. Lisäksi direktiivin 2008/56/EY liitteen III ja kyseisen direktiivin liitteessä I lueteltujen ympäristön hyvää tilaa määrittäessä huomioitavien laadullisten kuvaajien välinen yhteys ei ole riittävän selkeä, vaan se tuodaan direktiivissä esiin ainoastaan epäsuorasti. Komissio selitti vuonna 2011 laaditussa valmisteluasiakirjassa ⁽⁴⁾ direktiivin 2008/56/EY liitteessä I lueteltujen laadullisten kuvaajien, direktiivin liitteessä III esitettyjen tekijöiden ja päätöksessä 2010/477/EY esitettyjen kriteerien ja indikaattorien välisiä suhteita, mutta kykeni antamaan asiasta ainoastaan osittaisen selvityksen kyseisten osatekijöiden ominaisen sisällön vuoksi. Direktiivin 2008/56/EY liitettä III olisi tarkistettava, jotta kyseisiä suhteita voidaan entisestään selkeyttää ja helpottaa täytäntöönpanoa yhdistämällä paremmin ekosysteemin osatekijät ja meriympäristöön ihmisen toiminnasta aiheutuvat paineet ja vaikutukset direktiivin 2008/56/EY liitteessä I oleviin kuvaajiin ja päätöksen 2010/477/EU tarkistuksen tulokseen.

⁽¹⁾ EUVL L 164, 25.6.2008, s. 19.

⁽²⁾ Komission kertomus neuvostolle ja Euroopan parlamentille – Meristrategiadirektiivin (2008/56/EY) täytäntöönpanon ensimmäinen vaihe – Euroopan komission arviointi ja ohjeet (COM(2014) 97 final, 20.2.2014).

⁽³⁾ Komission päätös 2010/477/EU, annettu 1 päivänä syyskuuta 2010, merivesien hyvän ekologisen tilan arvioinnissa käytettävistä perusteista ja menetelmästandardeista (EUVL L 232, 2.9.2010, s. 14).

⁽⁴⁾ Komission yksikköjen valmisteluasiakirja SEC(2011)1255.

- (5) Direktiivin 2008/56/EY liitteeseen III olisi sisällytettävä arviointiin tarkoitettuja tekijöitä (direktiivin 8 artiklan 1 kohta), jotka koskevat ympäristön hyvää tilaa (direktiivin 9 artiklan 1 kohta), seurantaan tarkoitettuja tekijöitä (direktiivin 11 artiklan 1 kohta), jotka täydentävät arviointia (esim. lämpötila ja suolapitoisuus), sekä tavoitteiden asettamisen yhteydessä harkittavia tekijöitä (direktiivin 10 artiklan 1 kohta). Näiden tekijöiden merkityksellisyys vaihtelee alueittain ja jäsenvaltioittain erilaisten alueellisten ominaispiirteiden vuoksi. Tämä tarkoittaa sitä, että tekijät on otettava huomioon vain, jos niitä pidetään direktiivin 2008/56/EY 8 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettuina ”olennaisina piirteinä ja ominaisuuksina” tai b alakohdassa tarkoitettuina ”vallitsevina paineina ja vaikutuksina” ja jos niitä esiintyy kyseisen jäsenvaltion vesissä.
- (6) On tärkeää varmistaa, että direktiivin 2008/56/EY liitteessä III vahvistetut tekijät liittyvät selvästi kyseisen direktiivin liitteessä I esitettyihin laadullisiin kuvaajiin sekä niihin meriympäristön hyvää tilaa koskeviin kriteereihin ja metodologisiin standardeihin, joista komissio on säätänyt direktiivin 2008/56/EY 9 artiklan 3 kohdan perusteella, samoin kuin niiden soveltamiseen suhteessa direktiivin 2008/56/EY 8, 9, 10 ja 11 artiklaan. Kyseisten tekijöiden on näin ollen oltava yleisluonteisia ja yleisesti sovellettavia kaikkialla unionissa ottaen huomioon, että komissio voi säätää yksityiskohtaisemmista tekijöistä direktiivin 2008/56/EY 9 artiklan 3 kohdan perusteella tai määrittäessä ympäristön hyvää tilaa koskevia ominaisuuksia direktiivin 9 artiklan 1 kohdan nojalla.
- (7) Direktiivin 2008/56/EY liitteessä III olevia taulukkoja 1 ja 2 olisi selkeytettävä, jotta ne liittyisivät selvemmin meriympäristön tilaa koskeviin tekijöihin (taulukko 1) ja painetekijöihin ja niiden vaikutuksiin (taulukko 2) ja jotta niissä luettelut tekijät liittyisivät suoraan direktiivin liitteessä I säädettyihin laadullisiin kuvaajiin ja tätä kautta kriteereihin, joista komissio on säätänyt direktiivin 2008/56/EY 9 artiklan 3 kohdan perusteella.
- (8) Jotta voidaan ohjeistaa arviointeja, joita tehdään merivesien käytöstä direktiivin 2008/56/EY 8 artiklan 1 kohdan c alakohdan nojalla ja ihmisen toiminnasta kyseisen direktiivin 8 artiklan 1 kohdan b alakohdan nojalla, sekä niihin liittyvää seuranta, josta säädetään 11 artiklassa, taulukkoa 2 pitäisi laajentaa niin, että se sisältää ohjeellisen luettelon merivesien käytöstä ja ihmisen toiminnasta, jotta voidaan varmistaa niiden yhdenmukainen arviointi eri merialueilla ja niiden osa-alueilla.
- (9) Sen vuoksi direktiivin 2008/56/EY liitettä III olisi muutettava.
- (10) Tässä direktiivissä säädetty toimenpiteet ovat direktiivin 2008/56/EY 25 artiklan 1 kohdan mukaisesti perustetun sääntelykomitean lausunnon mukaiset,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Korvataan direktiivin 2008/56/EY liite III tämän direktiivin liitteellä.

2 artikla

1. Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään 7 päivänä joulukuuta 2018. Niiden on viipymättä toimitettava komissiolle kirjallisina nämä säännökset.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä tarkoitetuista kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

3. Velvoitetta saattaa tämä direktiivi osaksi kansallista lainsäädäntöä ei sovelleta jäsenvaltioihin, joiden alueeseen ei kuulu merialueita.

3 artikla

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenkymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

4 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 17 päivänä toukokuuta 2017.

Komission puolesta
Puheenjohtaja
Jean-Claude JUNCKER

LIITE

”LIITE III

Ohjeelliset luettelot merivesien kannalta merkityksellisistä ekosysteemin tekijöistä, ihmisen toiminnan aiheuttamista paineista ja ihmisen toiminnasta

(8 artiklan 1 kohta, 9 artiklan 1 ja 3 kohta, 10 artiklan 1 kohta, 11 artiklan 1 kohta ja 24 artikla)

Taulukko 1

Meriekosysteemien rakenne, toiminta ja prosessit

(erityisesti 8 artiklan 1 kohdan a alakohta, 9 artikla ja 11 artikla)

Aihe	Ekosysteemin tekijät	Mahdolliset parametrit ja ominaisuudet (huom. 1)	Liitteessä I säädetty merkitykselliset laadulliset kuvaajat (huom. 2 ja 3)
Lajit	Merialueen tai sen osa-alueen vesilintujen, nisäkkäiden, matelijoiden, kalojen ja pääjalkaisten lajiryhmät (huom. 4)	Alueellinen ja ajallinen vaihtelu laji- tai populaatiokohtaisesti: — levinneisyys, runsaus ja/tai biomassa — koko-, ikä- ja sukupuolirakenne — hedelmällisyys-, eloonjäämis- ja kuolevuus/loukkaantumisaste — käyttäytyminen, mukaan luettuna siirtyminen ja muutto — lajin elinympäristö (laajuus, soveltuvuus) Ryhmän lajien kokoonpano	(1); (3)
Elinympäristöt	Laajat avoveden (pelagiset) ja merenpohjan (benttiset) elinympäristötyypit (huom. 5) tai muut elinympäristötyypit, mukaan luettuna niihin liittyvät biologiset yhteisöt koko merialueella tai sen osa-alueella	Elinympäristötyypin mukaan: — elinympäristön levinneisyys ja laajuus (ja tarpeen mukaan tilavuus) — lajien koostumus, runsaus ja/tai biomassa (alueellinen ja ajallinen vaihtelu) — lajien koko- ja ikärakenne (tarpeen mukaan) — fysikaaliset, hydrologiset ja kemialliset ominaisuudet Lisäksi pelagisten elinympäristöjen osalta: — klorofylli a -pitoisuus — planktonin kukinnan tiheys ja alueellinen laajuus	(1); (6)
Ekosysteemit, mukaan luettuna ravintoverkot	Ekosysteemin rakenne, toiminta ja prosessit, jotka koostuvat seuraavista: — fysikaaliset ja hydrologiset ominaisuudet — kemialliset ominaisuudet — biologiset ominaisuudet — toiminta ja prosessit	Alueellinen ja ajallinen vaihtelu seuraavien osalta: — lämpötila ja jää — hydrologia (aallot ja merivirrat, kumpuaminen, sekoittuminen, viipymisaika, makeanveden virtaus, merenpinnan taso) — batymetria	(1); (4)

Aihe	Ekosysteemin tekijät	Mahdolliset parametrit ja ominaisuudet (huom. 1)	Liitteessä I säädetty merkitykselliset laadulliset kuvaajat (huom. 2 ja 3)
		<ul style="list-style-type: none"> — sameus (lieju-/sedimenttikuorma), näkösyvyys, ääni — merenpohjan substraatti ja morfologia — suolapitoisuus, ravinteet (N, P), orgaaninen hiili, liuenneet kaasut (pCO₂, O₂) ja pH — vesilintujen, nisäkkäiden, matelijoiden, kalojen ja pääjalkaisten elinympäristöjen ja lajien väliset yhteydet — pelagisten/benttisten yhteisöjen rakenne — tuotantokyky 	

Taulukkoon 1 liittyvät huomautukset

Huom. 1: Ohjeellinen luettelo lajien, elinympäristöjen ja ekosysteemien merkityksellisistä parametreista ja ominaisuuksista ottaen huomioon parametrit, joihin vaikuttavat tämän liitteen taulukossa 2 esitetyt paineet ja jotka ovat merkityksellisiä 9 artiklan 3 kohdan mukaisesti säädettyjen kriteerien kannalta. Seurantaa ja arviointia varten käytettävät erityiset parametrit ja ominaisuudet olisi määritettävä tämän direktiivin vaatimusten mukaisesti, mukaan luettuna sen 8–11 artiklassa säädetty vaatimukset.

Huom. 2: Numerot tässä sarakkeessa viittaavat vastaavasti numeroituihin kohtiin liitteessä I.

Huom. 3: Taulukossa 1 luetellaan vain meriympäristön tilaan perustuvat laadulliset kuvaajat (1), (3), (4) ja (6), joita koskevista kriteereistä säädetään 9 artiklan 3 kohdan mukaisesti. Kaikki muut paineeseen perustuvat liitteen I mukaiset laadulliset kuvaajat voivat olla merkityksellisiä kunkin aiheen osalta.

Huom. 4: Nämä lajiryhmät esitetään tarkemmin komission päätöksen (EU) 2017/848, annettu 17 päivänä toukokuuta 2017, merivesien hyvän ekologisen tilan vertailuperusteista ja menetelmästandardeista sekä seurantaa ja arviointia varten tarkoitetuista täsmennyksistä ja standardoiduista menetelmistä sekä päätöksen 2010/477/EU kumoamisesta liitteessä olevassa II osassa (ks. tämän EUVL:n s 43).

Huom. 5: Nämä laajemmat elinympäristötyypit esitetään tarkemmin päätöksen (EU) 2017/848 liitteessä olevassa II osassa.

Taulukko 2

Ihmisen toiminnan aiheuttamat paineet, käyttö ja ihmisen toiminta, jotka tapahtuvat meriympäristössä tai vaikuttavat siihen

2a Ihmisen toiminnan aiheuttamat paineet meriympäristöön

(erityisesti 8 artiklan 1 kohdan a ja b alakohta sekä 9, 10 ja 11 artikla)

Aihe	Paine (huom. 1)	Mahdolliset parametrit	Liitteessä I säädetty merkitykselliset laadulliset kuvaajat (huom. 2 ja 3)
Biologinen	Vieraslajien vaikutus tai leviäminen	Meriympäristössä ja tapauksen mukaan lähteessä esiintyvän paineen intensiteetti ja alueellinen ja ajallinen vaihtelu Paineen ympäristövaikutusten arviointia varten valitaan asianomaiset ekosysteemin tekijät ja parametrit taulukosta 1.	(2)
	Mikrobipatogeenien vaikutus		
	Muuntogeenisten lajien vaikutus ja kotoperäisten lajien siirtyminen alueelta toiselle		
	Luonnollisten biologisten yhteisöjen häviäminen tai muuttuminen eläin- tai kasvilajien viljelyn vuoksi		

Aihe	Paine (huom. 1)	Mahdolliset parametrit	Liitteessä I säädetty merkitykselliset laadulliset kuvaajat (huom. 2 ja 3)
	Lajien häiriintyminen (esim. lisääntymis-, lepo- ja syömapaikoilla) ihmisen läsnäolon vuoksi		
	Luonnonvaraisten lajien pyytäminen tai kuolleisuus/vahingoittuminen (kaupallinen ja virkistyskalastus ja muu toiminta)		(3)
Fyysinen	Merenpohjaan kohdistuvat fyysiset häiriöt (tilapäiset tai palautuvat)		(6); (7)
	Fyysinen menetys (merenpohjan substraatin tai morfologian pysyvän muutoksen tai merenpohjan substraatin hyödyntämisen takia)		
	Hydrologisten olosuhteiden muutokset		
Aineet, roskat ja energia	Ravinnekuormitus – hajakuormituslähteet, pistekuormituslähteet, laskeuma		(5)
	Orgaanisen aineksen kuormitus – hajakuormitus- ja pistekuormituslähteet		
	Muiden aineiden (esim. synteettiset aineet, muut kuin synteettiset aineet, radionuklidit) kuormitus – hajakuormituslähteet, pistekuormituslähteet, laskeuma, akuutit tapahtumat		(8); (9)
	Roskaantuminen (kiinteät jätteet, mukaan luettuna mikrokokoiset roskat)		(10)
	Ihmisen aiheuttama melukuormitus (impulssiivinen, jatkuva)		(11)
	Muiden energiamuotojen aiheuttama kuormitus (mukaan luettuna sähkömagneettiset kentät, valo ja lämpö)		
	Veden johtaminen mereen – pistelähteet (esim. suolavesi)		

2b Käyttö ja ihmisen toiminta, jotka tapahtuvat meriympäristössä tai vaikuttavat siihen

(erityisesti 8 artiklan 1 kohdan b ja c alakohta (vain asteriskilla (*) merkitty toiminta on merkityksellistä 8 artiklan 1 kohdan c alakohdan osalta) sekä 10 ja 13 artikla)

Aihe	Toiminta
Jokien, rantaviivan tai merenpohjan fyysinen rakenteen muuttaminen (vesienhoito)	Merialueen täyttö
	Kanavointi ja muut vesiväylien muutokset
	Rantojen eroosiosuojaus ja tulvasuojelu*
	Merellä olevat rakenteet (muut kuin öljyä/kaasua/uusiutuvia energialähteitä varten tarkoitettut)*
	Merenpohjan morfologian muuttaminen, mukaan luettuna ruoppaus ja materiaalien laskeminen mereen*

Aihe	Toiminta
Elottomien resurssien hyödyntäminen	Mineraalien hyödyntäminen (kivi, metallimalmit, sora, hiekka, simpukat)*
	Öljyn ja kaasun hyödyntäminen, mukaan luettuna infrastruktuuri*
	Suolan hyödyntäminen*
	Veden hyödyntäminen*
Energiantuotanto	Uusiutuvan energian tuotanto (tuuli-, aalto- ja vuorovesivoima), mukaan luettuna infrastruktuuri*
	Muun kuin uusiutuvan energian tuotanto
	Sähkönsiirto ja viestintäverkot (kaapelit)*
Elollisten resurssien hyödyntäminen	Kalojen ja äyriäisten pyydystäminen (ammattimainen, virkistystoiminta)*
	Kalojen ja äyriäisten käsittely*
	Merikasvien keruu*
	Saalustus ja keruu muita tarkoituksia varten*
Elollisten luonnonvarojenviljely	Vesiviljely – meressä, mukaan luettuna infrastruktuuri*
	Vesiviljely – makeassa vedessä
	Maatalous
	Metsätalous
Kuljetus	Kuljetusinfrastruktuuri*
	Kuljetus – meriteitse*
	Kuljetus – ilmaitse
	Kuljetus – maateitse
Urbaani ja teollinen käyttö	Urbaani merenkäyttö
	Teollinen merenkäyttö
	Jätteen käsittely ja hävittäminen*
Matkailu ja vapaa-aika	Matkailu- ja vapaa-ajantoiminnan infrastruktuuri*
	Matkailu- ja vapaa-ajantoiminta*
Turvallisuus/puolustus	Sotilasoperaatiot (2 artiklan 2 kohdan mukaisesti)
Koulutus ja tutkimus	Tutkimus- ja koulutustoiminta

Taulukkoon 2 liittyvät huomautukset

Huom. 1: Paineiden arvioinnissa olisi käsiteltävä niiden tasoa meriympäristössä ja tarvittaessa vaikutusastetta (maalla tai ilmakehässä sijaitsevista lähteistä) meriympäristöön.

Huom. 2: Numerot tässä sarakkeessa viittaavat vastaavasti numeroituihin kohtiin liitteessä I.

Huom. 3: Taulukossa 2a luetellaan vain paineeseen perustuvat laadulliset kuvaajat (2), (3), (5), (6), (7), (8), (9), (10) ja (11), joita koskevista kriteereistä säädetään 9 artiklan 3 kohdan mukaisesti. Kaikki muut meriympäristön tilaan perustuvat liitteen I mukaiset laadulliset kuvaajat voivat olla merkityksellisiä kunkin aiheen osalta.”

PÄÄTÖKSET

EUROOPAN PARLAMENTIN PÄÄTÖS (EU) 2017/846,

annettu 16 päivänä maaliskuuta 2017,

epäilyjä rahanpesuun, veronkiertoon ja veropetoksiin liittyvästä unionin oikeuden rikkomisesta ja unionin oikeutta sovellettaessa ilmenneistä hallinnollisista epäkohdista käsittelevän tutkintavaliokunnan toimikauden pidentämisestä

EUROOPAN PARLAMENTTI, joka

- ottaa huomioon puheenjohtajakokouksen ehdotuksen,
 - ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 226 artiklan,
 - ottaa huomioon Euroopan parlamentin tutkintaoikeuden käyttämisestä koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 19 päivänä huhtikuuta 1995 tehdyn Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission päätöksen 95/167/EY, Euratom, EHTY ⁽¹⁾,
 - ottaa huomioon tutkintavaliokunnan asettamisesta tutkimaan epäilyjä rahanpesuun, veronkiertoon ja veropetoksiin liittyvästä unionin oikeuden rikkomisesta ja unionin oikeutta sovellettaessa tapahtuneista hallinnollisista epäkohdista ja sen toimivallan, jäsenmäärän ja toimikauden keston määrittelystä 8 päivänä kesäkuuta 2016 antamansa päätöksen (EU) 2016/1021 ⁽²⁾,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 198 artiklan 11 kohdan,
- A. toteaa, että tutkintavaliokunta pyysi toimikautensa pidentämistä voidakseen toteuttaa tehtävänsä täysimääräisesti ja asiaankuuluvasti ottaen huomioon lukuisat tutkittavat asiakirjat, tilatut tutkimukset ja sidosryhmien kuulemiset;
1. päättää pidentää tutkintavaliokunnan toimikautta kolmella kuukaudella.

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

A. TAJANI

⁽¹⁾ EYVL L 113, 19.5.1995, s. 1.

⁽²⁾ EUVL L 166, 24.6.2016, s. 10.

KOMISSION TÄYTÄNTÖÖNPANOPÄÄTÖS (EU) 2017/847,**annettu 16 päivänä toukokuuta 2017,****Tanskan pyytämän poikkeuksen myöntämisestä vesien suojelemisesta maataloudesta peräisin olevien nitraattien aiheuttamalta pilaantumiselta annetun neuvoston direktiivin 91/676/ETY nojalla***(tiedoksiannettu numerolla C(2017) 2891)***(Ainoastaan tanskankielinen teksti on todistusvoimainen)**

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon vesien suojelemisesta maataloudesta peräisin olevien nitraattien aiheuttamalta pilaantumiselta 12 päivänä joulukuuta 1991 annetun neuvoston direktiivin 91/676/ETY⁽¹⁾ ja erityisesti sen liitteessä III olevan 2 kohdan kolmannen alakohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Komissio teki 18 päivänä marraskuuta 2002 päätöksen 2002/915/EY⁽²⁾, jolla Tanskalle myönnettiin vesien suojelemisesta maataloudesta peräisin olevien nitraattien aiheuttamalta pilaantumiselta annetun direktiivin 91/676/ETY nojalla sen pyytämä poikkeus, jonka perusteella se saa käyttää tietyillä karjatiloiilla hehtaaria kohden enintään 230 kilogrammaa tyypeä sisältävän määrän karjanlantaa vuosia 1999–2003 koskevan Tanskan toimintasuunnitelman puitteissa. Poikkeuksen voimassaoloa pidennettiin komission päätöksellä 2005/294/EY⁽³⁾ vuosia 2004–2007 koskevan Tanskan toimintasuunnitelman mukaisesti, komission päätöksellä 2008/664/EY⁽⁴⁾ vuosia 2008–2012 koskevan Tanskan toimintasuunnitelman mukaisesti ja komission täytäntöönpanopäätöksellä 2012/659/EU⁽⁵⁾ vuosia 2008–2015 koskevan Tanskan toimintasuunnitelman mukaisesti.
- (2) Täytäntöönpanopäätöksellä 2012/659/EU myönnetty poikkeus koski (kaudella 2014/2015) noin 1 500:aa karjatilaa (4,0 prosenttia Tanskan kaikista karjatiloiista), 425 102:ta eläinyksikköä (18,6 prosenttia Tanskan kaikista eläinyksiköistä) ja 205 165:tä hehtaaria viljelymaata (8,2 prosenttia Tanskan koko viljelymaa-alasta).
- (3) Tanska esitti komissiolle 4 päivänä helmikuuta 2016 pyynnön direktiivin 91/676/ETY liitteessä III olevan 2 kohdan kolmannen alakohdan nojalla myönnetyn poikkeuksen voimassaolon jatkamiseksi.
- (4) Tanskalla on vuodet 2016–2018 kattava, direktiivin 91/676/EY 5 artiklan mukainen toimintaohjelma, joka on osa kaupalliseen käyttöön tarkoitettua karjasta, karjanlannasta, säilörehusta jne. 15 päivänä marraskuuta 2016 tehtyä päätöstä nro 1324, lannoitteiden käytöstä tiloilla ja kasvipeitteestä 27 päivänä huhtikuuta 2016 annettua konsolidoitua lakia nro 388 ja lannoitteiden käytöstä tiloilla suunnittelukaudella 2016/2017 1 päivänä heinäkuuta 2016 tehtyä päätöstä nro 1055 sekä lannoitteiden käytöstä tiloilla ja kasvipeitteestä annetun lain mukaisesti pakollinen osa uutta kohdennettua kerääjäkasvioletta. Lisäksi Tanskan lainsäädäntöön sisältyy uusi yleinen fosforiasetus karjatilojen ympäristöhyväksyntää jne. koskevan lain ja kaupalliseen käyttöön tarkoitettua karjasta, karjanlannasta, säilörehusta jne. tehdyn päätöksen mukaisesti.

⁽¹⁾ EYVL L 375, 31.12.1991, s. 1.

⁽²⁾ Komission päätös 2002/915/EY, tehty 18 päivänä marraskuuta 2002, vesien suojelemisesta maataloudesta peräisin olevien nitraattien aiheuttamalta pilaantumiselta annetun neuvoston direktiivin 91/676/ETY liitteen III 2 kohdan b alakohdan ja 9 artiklan mukaista poikkeusta koskevasta pyynnöstä (EYVL L 319, 23.11.2002, s. 24).

⁽³⁾ Komission päätös 2005/294/EY, tehty 5 päivänä huhtikuuta 2005, vesien suojelemisesta maataloudesta peräisin olevien nitraattien aiheuttamalta pilaantumiselta annetun neuvoston direktiivin 91/676/ETY liitteen III 2 kohdan b alakohdan ja 9 artiklan mukaista poikkeusta koskevasta pyynnöstä (EUVL L 94, 13.4.2005, s. 34).

⁽⁴⁾ Komission päätös 2008/664/EY, tehty 8 päivänä elokuuta 2008, vesien suojelemisesta maataloudesta peräisin olevien nitraattien aiheuttamalta pilaantumiselta annetun neuvoston direktiivin 91/676/ETY liitteen III 2 kohdan b alakohdan ja 9 artiklan mukaista poikkeusta koskevasta pyynnöstä tehdyn päätöksen 2005/294/EY muuttamisesta (EUVL L 217, 13.8.2008, s. 16).

⁽⁵⁾ Komission täytäntöönpanopäätös 2012/659/EU, annettu 23 päivänä lokakuuta 2012, Tanskan kuningaskunnan pyytämän poikkeuksen myöntämisestä vesien suojelemisesta maataloudesta peräisin olevien nitraattien aiheuttamalta pilaantumiselta annetun neuvoston direktiivin 91/676/ETY nojalla (EUVL L 295, 25.10.2012, s. 20).

- (5) Tanskan lainsäädännössä, jolla direktiivi 91/676/ETY pannaan täytäntöön, säädetään typen käytön rajoituksista. Fosforin käyttöä rajoittava lainsäädäntö on annettu, ja se tulee voimaan elokuussa 2017.
- (6) Vuosia 2012–2015 koskeva Tanskan raportti vesiympäristön ja maatalouskäytäntöjen nykytilasta ja kehityssuunnauksista osoittaa, että Tanskan peltojen vuotuinen typpitase oli vuonna 2014 ylijäämäinen 80 kilogrammaa typpeä hehtaaria kohden ja että vuonna 2012 maatalouden osuus mereen päätyvistä typpipäästöistä oli noin 70 prosenttia. Tanska arvioi, että hyvän ekologisen tilan tukemiseksi maalta rannikkovesiin kulkeutuvaa typpikuormitusta on vähennettävä 56,8 miljoonasta tonnista 44,7 miljoonaan tonniin.
- (7) Tanskan lainsäädäntöön olisi sisällyttävä vapaavalintaisia ja pakollisia kerääjäkasveja koskeva kohdennettu yhdistelmäohjelma vuosiksi 2017 ja 2018. Tässä ohjelmassa kerääjäkasveja koskevien pakollisten säännösten olisi tultava voimaan automaattisesti, jollei ympäristötavoitteita saavuteta niitä koskevien vapaaehtoisten sopimusten avulla. Pakollisille kerääjäkasveille kylvyttyjen alojen olisi lisäksi oltava lannoitteiden käyttöä tiloilla ja kasvipeitettä koskevan Tanskan lain nojalla annettujen kansallisten vaatimusten mukaisia. Nämä toimenpiteet ovat tarpeen sen varmistamiseksi, ettei nyt kyseessä olevan poikkeuksen soveltaminen johda veden laadun heikkenemiseen.
- (8) Tanskan täytäntöönpanopäätöksellä 2012/659/EU myönnetyn poikkeuksen yhteydessä toimittamat tiedot osoittavat, ettei poikkeus ole johtanut veden laadun heikkenemiseen, kun vertailukohteena ovat alueet, joita poikkeus ei koske. Tanskan direktiivin 91/676/ETY täytäntöönpanosta vuosina 2012–2015 esittämät tiedot ⁽¹⁾ osoittavat, että pohjaveden keskimääräinen nitraattipitoisuus Tanskassa oli noin 16 prosentissa seuranta-asemia yli 50 milligrammaa litrassa ja noin 23 prosentissa seuranta-asemia yli 40 milligrammaa litrassa. Seurantatiedot osoittavat pohjaveden nitraattipitoisuudelle vakaata suuntausta edelliseen raportointikauteen (2008–2011) verrattuna. Pintavesien osalta useimmissa pintavesien seurantapaikoissa keskimääräinen nitraattipitoisuus on ollut alle 50 milligrammaa litrassa ja nitraattipitoisuutta koskeva suuntaus on vakaa. Ajanjakson 2012–2015 kattamassa raportissa todetaan, että rannikkovesien tila luokiteltiin ”hyväksi” kahdessa tapauksessa 119 tapauksesta.
- (9) Tutkittuaan Tanskan pyynnön direktiivin 91/676/ETY liitteessä III olevan 2 kohdan kolmannessa alakohdassa kuvattujen seikkojen perusteella ja otettuaan huomioon päätöksissä 2002/915/EY, 2005/294/EY, 2008/664/EU ja täytäntöönpanopäätöksessä 2012/659/EU säädetyistä poikkeuksesta saadut kokemukset komissio katsoo, ettei Tanskan kaavailema karjanlantamäärä, 230 kilogrammaa typpeä hehtaaria kohden vuodessa, estä direktiivin 91/676/ETY tavoitteiden saavuttamista, kunhan tiettyjä tiukkoja ehtoja noudatetaan.
- (10) Tiloilla, jotka ovat saaneet luvan käyttää 230 kilogrammaa typpeä hehtaaria kohden vuodessa sisältävän määrän karjanlantaa, lannoitus suunnitelmat päivitetään ajoissa tosiasiallisten maatalouskäytäntöjen mukaisiksi sekä käytetään peltojen pysyvää kasvipeitettä ja kerääjäkasveja, jotta saadaan otettua talteen pohjamaahan huuhtoutuvat nitraatit syksyllä ja rajoitettua typen hävikkiä talvella.
- (11) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2000/60/EY ⁽²⁾ otetaan käyttöön kattava ja rajat ylittävä vesiensuojelun toimintamalli. Vesiensuojelu järjestetään vesipiireittäin, ja tavoitteena on saavuttaa eurooppalaisten vesimuodostumien hyvä tila vuoteen 2015 mennessä. Ravinteiden vähentäminen on olennainen osa kyseistä tavoitetta. Poikkeuksen myöntäminen tämän päätöksen nojalla ei rajoita direktiivin 2000/60/EY säännösten soveltamista eikä sulje pois mahdollista lisätoimien tarvetta siitä johtuvien velvoitteiden täyttämiseksi.
- (12) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2007/2/EY ⁽³⁾ vahvistetaan yleiset säännöt, joiden tavoitteena on unionin ympäristöpolitiikkoja ja ympäristöön mahdollisesti vaikuttavia politiikkoja tai toimintoja tukevan Euroopan yhteisön paikkatietoinfrastruktuurin (INSPIRE) perustaminen. Tämän päätöksen yhteydessä kerättyjen paikkatietojen olisi tapauksen mukaan oltava kyseisen direktiivin säännösten mukaisia. Hallinnollisen taakan

⁽¹⁾ Danish Environmental Protection Agency (ed.). *Status and trends of the aquatic environment and agricultural practice in Denmark, Report to the European Commission for the period 2012–2015 in accordance with article 10 of the Nitrates Directive (1991/676/EEC)*, syyskuu 2016.

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2000/60/EY, annettu 23 päivänä lokakuuta 2000, yhteisön vesipolitiikan puitteista (EYVL L 327, 22.12.2000, s. 1).

⁽³⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2007/2/EY, annettu 14 päivänä maaliskuuta 2007, Euroopan yhteisön paikkatietoinfrastruktuurin (INSPIRE) perustamisesta (EUVL L 108, 25.4.2007, s. 1).

vähentämiseksi ja tietojen yhdenmukaisuuden parantamiseksi Tanskan on tämän päätöksen nojalla tarvittavia tietoja kerätessään käytettävä tietoja, jotka on hankittu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1306/2013⁽¹⁾ V osaston II luvun mukaisesti perustetun yhdennetyn hallinto- ja valvontajärjestelmän puitteissa.

- (13) Tässä päätöksessä säädetyt toimenpiteet ovat direktiivin 91/676/ETY 9 artiklalla perustetun nitraattikomitean lausunnon mukaiset,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Poikkeus

Myönnetään tässä päätöksessä säädetyin edellytyksin Tanskan 4 päivänä helmikuuta 2016 päivätyllä kirjeellä pyytämä poikkeus sen sallimiseksi, että maahan levitetään karjanlannan sisältämää typpeä direktiivin 91/676/ETY liitteessä III olevan 2 kohdan toisen alakohdan ensimmäisessä virkkeessä säädettyä määrää suurempi määrä.

2 artikla

Soveltamisala

Tätä poikkeusta sovelletaan karjatiloihin, joiden viljelykierrosta yli 80 prosenttia on runsaasti typpeä ottavia pitkän kasvukauden kasveja ja joille on myönnetty lupa 5 artiklan mukaisesti.

3 artikla

Määritelmät

Tässä päätöksessä tarkoitetaan

- a) 'karjatilalla' tilaa, joka tuottaa vuosittain karjanlannassa olevaa typpeä yli 300 kilogrammaa, ja siitä vähintään kaksi kolmasosaa on peräisin karjasta;
- b) 'nurmella' pitkä- tai lyhytikäistä nurmea;
- c) 'viljelykasveilla, joiden aluskasvina käytetään nurmikasveja' säilörehuviljaa, säilörehumaissia, kevätohraa tai kevätohraa ja hernettä, joiden aluskasviksi kylvetään nurmikasvi ennen sadonkorjuuta tai sen jälkeen;
- d) 'runsaasti typpeä ottavilla pitkän kasvukauden viljelykasveilla' mitä tahansa seuraavista:
 - i) nurmi;
 - ii) kerääjäkasveina toimivat nurmikasvit;
 - iii) rehujuurikkaat;
 - iv) viljelykasvit, joiden aluskasvina käytetään nurmikasveja;
- e) 'maaprofiililla' maanpinnan tason alla olevaa maaperäkerrosta 0,90 metrin syvyyteen saakka tai korkeimpaan keskimääräiseen pohjaveden korkeuteen, jos se on alle 0,90 metrin etäisyydellä maanpinnasta.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1306/2013, annettu 17 päivänä joulukuuta 2013, yhteisen maatalouspolitiikan rahoituksesta, hallinnoinnista ja seurannasta ja neuvoston asetusten (ETY) N:o 352/78, (EY) N:o 165/94, (EY) N:o 2799/98, (EY) N:o 814/2000, (EY) N:o 1290/2005 ja (EY) N:o 485/2008 kumoamisesta (EUVL L 347, 20.12.2013, s. 549).

4 artikla

Poikkeuksen edellytykset

Poikkeus myönnetään seuraavin edellytyksin:

- 1) Elokuussa 2017 tulee voimaan fosforiasetus, jossa vahvistetaan suoraan fosforia koskevat eritasoiset enimmäismäärät koko maan osalta maantieteellisen sijainnin ja lannoitetyypin mukaan. Enimmäismäärät koskevat fosforin levitystä kaikentyyppisissä lannoitteissa kuten orgaanisissa lannoitteissa, mukaan lukien karjanlanta, biokaasuliete, kasvibiomassa kaasunpoiston jälkeen, jäteveden käsittelyssä syntyvä liete, sekä teollisissa lannoitteissa. Tiukempia fosforin käytön enimmäismääriä on sovellettava kaikkien lannoitetyyppien osalta valuma-alueilla, joiden vesiympäristö on fosforin suhteen haavoittuva.
- 2) Pelloille käytettävän fosforin osalta Tanskassa on oltava indikaattori- ja seurantajärjestelmä. Jos indikaattori- tai seurantajärjestelmä osoittaa, että pelloille vuodessa keskimäärin tosiasiallisesti käytetty fosforilannoituksen määrä saattaa ylittää tai on ylittänyt ne fosforinlannoituksen keskitasot, joihin vuosina 2018–2025 on määrä päästä, fosforin käytön enimmäismääriä alennetaan vastaavasti.
- 3) Käytössä on oltava vapaavalintaisia ja pakollisia kerääjäkasveja koskeva kohdennettu yhdistelmäohjelma, joka perustuu tarpeeseen vähentää nitraattipitoisuutta pohjavesimuodostumisissa ja rannikkovesissä. Tässä ohjelmassa kerääjäkasveja koskevien pakollisten säännösten on tultava voimaan automaattisesti, jollei ympäristötavoitteita saavuteta kerääjäkasveja koskevien vapaaehtoisten sopimusten avulla.
- 4) Ohjelmassa perustettavilla kerääjäkasvien kasvustoilla täydennetään kerääjäkasveja, joita pakollisen kansallisen vaatimuksen mukaan on kylvettävä 10 tai 14 prosentille tilan viljelyalasta, eikä niitä saa perustaa aloille, joita käytetään ekologisen alan vaatimuksen täyttämiseen kerääjäkasvien osalta.

5 artikla

Vuosittainen lupa ja sitoumus

1. Karjankasvattajat voivat toimittaa toimivaltaisille viranomaisille hakemuksen vuosittaisesta luvasta, joka oikeuttaa levittämään hehtaaria kohden vuodessa 230 kilogrammaa tyypeä sisältävän määrän karjanlantaa.

Hakemusten jättämisen määräajan on oltava sama kuin tilatuen hakemisen sekä lannoiteosuuksia ja kerääjäkasveja koskevan suunnitelman toimittamisen kansallinen määräaika.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetun hakemuksen yhteydessä hakijan on annettava vakuutus, että hän täyttää 7, 8 ja 9 artiklassa säädetyt edellytykset.

6 artikla

Lupien myöntäminen

Lupa levittää karjanlantaa, niin eläinten sontaa ja virtsaa kuin käsitellyssä muodossa olevaa lantaa, enintään 230 kilogrammaa tyypeä sisältävä määrä hehtaaria kohden vuodessa myönnetään, jos 7–9 kohdassa säädetyt edellytykset täyttyvät.

7 artikla

Lannan ja muiden lannoitteiden käytön edellytykset

1. Tyyden kokonaismäärä ei saa ylittää kasvuston ennakoitua ravinnetarvetta, ottaen huomioon maaperästä saatu ravinnemäärä. Se ei saa ylittää enimmäismääriä, jotka vahvistetaan lannoitteen maatalouskäyttöä suunnittelukaudella 2016/2017 koskevassa päätöksessä nro 1055 (1.7.2016) ja vastaavissa seuraavia suunnittelukausia koskevissa päätöksissä.

2. Lannoitussuunnitelma on laadittava karjatilán koko viljelyalan osalta. Suunnitelma on säilytettävä tilalla. Sen on katettava 1 päivän elokuuta ja seuraavan vuoden 31 päivän heinäkuuta välinen ajanjakso. Lannoitussuunnitelmassa on esitettävä seuraavat tiedot:

- a) viljelykiertosuunnitelma, jossa eritellään
 - 1) runsaasti typpeä ottaville pitkán kasvukauden viljelykasveille kylvettyjen lohkojen pinta-ala;
 - 2) muille kuin 1 alakohdassa tarkoitetuille viljelykasveille kylvettyjen lohkojen pinta-ala;
 - 3) karttaluonnos, josta ilmenee 1 ja 2 alakohdassa tarkoitettujen lohkojen sijainti;
- b) eláinten lukumäärä tilalla sekä eláinsuojaa ja lannan varastointia koskevan järjestelmán kuvaus käytettävissä olevan lantavaraston koko mukaan luettuna;
- c) tilalla tuotetun lannan sisältämää typpeä ja fosforia koskeva laskelma;
- d) lannankäsittelyn kuvaus, jos mahdollista, ja käsittelyn lannan oletetut ominaisuudet;
- e) tilán ulkopuolelle toimitettavan tai tilalle tuotavan lannan määrä, laji ja ominaisuudet;
- f) kasvuston ennakoitu typen ja fosforin tarve kullakin lohkollla;
- g) lannan sisältämän typen ja fosforin levitystä koskeva laskelma kullakin lohkolta;
- h) kemiallisten ja muiden lannoitteiden sisältämän typen ja fosforin levitystä koskeva laskelma kullakin lohkolta;
- i) tiedot lannan ja kemiallisten lannoitteiden levityksajasta.

Lannoitussuunnitelmaa on tarkistettava seitsemán päiván kuluessa karjatilán maatalouskäytännössä tapahtuneista muutoksista. Lannoituskirjanpito on toimitettava toimivaltaisille viranomaisille viimeistään kunkin vuoden maaliskuun lopussa.

3. Karjanlantaa ei saa levittää 31 päiván elokuuta ja 1 päiván maaliskuuta välisenä aikana nurmelle, joka on tarkoitus kyntää maahan seuraavana keväänä.

8 artikla

Maanäytteiden ottoa ja analyysijä koskevat edellytykset

1. Viljelymaan ylimmästä 30 senttimetrin kerroksesta on otettava näytteitä, joiden typpi- ja fosforipitoisuus analysoidaan.
2. Näytteenotto ja analyysit on tehtävä vähintään neljän vuoden välein kustakin viljelykierron ja maaperäominaisuuksien suhteen homogeenisesta tilán alueesta.
3. Kustakin viiden hehtaarin peltoalasta on otettava näytteet ja tehtävä analyysit vähintään kerran.
4. Analyysitulosten on oltava käytettävissä karjatilalla tarkastusta varten.

9 artikla

Maan hoitoon liittyvät edellytykset

1. Vähintään 80 prosentilla karjanlannan levitykseen käytettävissä olevasta viljelyalasta on viljeltävä runsaasti typpeä ottavia pitkán kasvukauden kasveja.
2. Kerääjäkasvustona toimivaa nurmea ei saa kyntää maahan ennen perustamisvuoden jälkeisen vuoden 1 päivää maaliskuuta.
3. Lyhytikäiset nurmet on kynnättävä maahan keväällä. Runsaasti typpeä ottava pitkán kasvukauden kasvusto on kylvettävä mahdollisimman pian ja viimeistään kolmen viikon kuluttua kyntämisen jälkeen.

4. Viljelykierrossa käytettäviin kasveihin ei saa sisältyä palkokasveja tai muita ilmakehän tyypeä sitovia kasveja, lukuun ottamatta seuraavia:

- a) apila nurmessa, jossa on alle 50 prosenttia apilaa ja sinimailasta;
- b) sinimailanen nurmessa, jossa on alle 50 prosenttia apilaa ja sinimailasta;
- c) ohra ja herne, jonka aluskasvina käytetään nurmea.

5. Lyhytikäistä nurmea seuraavien kasvustojen typpilannoitustasoja on alennettava edellisen kasvuston typpiaron verran lannoitteen maatalouskäyttöä suunnittelukaudella 2016/2017 koskevan päätöksen nro 1055 (1.7.2016) ja lannoitustasoja, pelto- ja vihanneskasvien lannoitusnormitaulukkoa ja myöhempiä muutoksia seuraavilla suunnittelu-kausilla koskevien vastaavien päätösten mukaisesti.

10 artikla

Seuranta

1. Toimivaltaisten viranomaisten on varmistettava, että laaditaan kartat, joista ilmenevät seuraavat seikat:

- a) kussakin kunnassa niiden karjatilojen prosenttiosuus, joille on myönnetty lupa;
- b) kussakin kunnassa karjan prosenttiosuus, jonka osalta on myönnetty lupa;
- c) kussakin kunnassa maatalousmaan prosenttiosuus, jonka osalta on myönnetty lupa.

Kartat on päivitettävä vuosittain.

Tiedot viljelykierroista ja maatalouskäytännöistä, joita luvat koskevat, kerää toimivaltainen viranomainen. Kyseiset tiedot on päivitettävä vuosittain.

2. Toimivaltaisten viranomaisten on seurattava juurivyöhykkeen vettä, pintavesiä ja pohjavettä ja toimitettava komissiolle tiedot maaprofiilissa olevasta tyypestä ja fosforista sekä pinta- ja pohjaveden nitraattipitoisuudesta sekä poikkeuksen alaisissa että tavanomaisissa olosuhteissa.

Seuranta kattaa tilan pellot osana kansallista maatalousalueiden valuma-alueiden seurantaohjelmaa. Seurantapaikkojen on oltava edustavia pääasiallisten maalaajien, vallitsevien lannoituskäytäntöjen ja tärkeimpien viljelykasvien osalta. Tehostettua seurantaa on tehtävä hiekkamaata olevilla maatalouden valuma-alueilla.

Lisäksi on seurattava pinta- ja pohjaveden nitraattipitoisuuksia vähintään 3 prosentissa kaikista tiloista, joille lupa on myönnetty.

3. Toimivaltaisten viranomaisten on tehtävä tutkimuksia ja jatkuvia ravinneanalyysejä kansallisessa maatalousalueiden valuma-alueiden seurantaohjelmassa ja toimitettava tiedot paikallisesta maankäytöstä, viljelykierroista ja maatalouskäytännöistä karjatiloiilla, joille lupa on myönnetty.

Tietoja, jotka on kerätty 7 artiklassa tarkoitetuista ravinneanalyyseistä ja 10 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua seurannasta, on käytettävä laskettaessa mallien perusteella tieteellisten periaatteiden mukaisesti typen ja fosforin hävikkiä karjatiloiilla, joille lupa on myönnetty.

4. Toimivaltaisten viranomaisten on määritettävä poikkeuksen kohteena olevasta maa-alasta prosenttiosuus, jolla kasvaa

- a) apilaa tai sinimailasta nurmessa;
- b) ohraa ja hernettä, jonka aluskasvina käytetään nurmea.

11 artikla

Tarkastus

1. Toimivaltaisten viranomaisten on varmistettava, että lupahakemuksille tehdään hallinnollinen tarkastus. Jos tarkastuksessa havaitaan, ettei hakija täytä 7, 8 ja 9 artiklassa säädettyjä edellytyksiä, hakemus on hylättävä ja hylkäämisen syyt on ilmoitettava hakijalle.

2. Toimivaltaisten viranomaisten on laadittava ohjelma luvan saaneita tiloja koskevia tarkastuksia varten.

Ohjelman on perustuttava riskianalyysiin, jossa on otettu huomioon 7, 8 ja 9 artiklassa säädettyjä edellytyksiä koskevien tarkastusten tulokset edellisiltä vuosilta sekä tulokset tarkastuksista sen osalta, kuinka kansallista lainsäädäntöä, jolla direktiivi 91/676/ETY saatetaan osaksi kansallista lainsäädäntöä, on noudatettu.

3. Tarkastuksiin kuuluvat 7, 8 ja 9 artiklassa säädettyjen edellytysten noudattamista koskevat peltotarkastukset sekä paikalla tehtävät tarkastukset, ja niiden on katettava vuosittain vähintään 7 prosenttia tiloista, joille lupa on myönnetty. Jos todetaan, ettei tila täytä kyseisiä edellytyksiä, luvan haltijaa on sakotettava kansallisen lainsäädännön mukaisesti eikä hänelle saa myöntää lupaa seuraavana vuonna.

4. Toimivaltaisille viranomaisille on annettava tarvittavat valtuudet ja keinot, jotta ne voivat tarkastaa tämän päätöksen nojalla myönnettyä poikkeusta koskevien edellytysten noudattamisen.

12 artikla

Raportointi

Toimivaltaisten viranomaisten on toimitettava vuosittain viimeistään 31 päivänä joulukuuta kertomus, johon sisältyvät seuraavat tiedot:

- a) 10 artiklan 1 kohdassa tarkoitetut kartat, joista käy ilmi yksittäisten poikkeusten piiriin kuuluvien karjatilojen, karjan ja maatalousmaan prosentuaalinen osuus kaikissa kunnissa, sekä kartat paikallisesta maankäytöstä;
- b) 10 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun pohja- ja pintavesiseurannan tulokset nitraatti- ja fosforipitoisuuksista mukaan lukien veden laadun muutossuuntauksia koskevat tiedot sekä poikkeuksen alaisissa että tavanomaisissa olosuhteissa, sekä poikkeuksen vaikutus veden laatuun;
- c) 10 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun maaperän seurannan tulokset typpi- ja fosforipitoisuuksista juurivyöhykkeen vedessä sekä poikkeuksen alaisissa että tavanomaisissa olosuhteissa;
- d) 10 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen tutkimusten tulokset paikallisesta maankäytöstä, viljelykierroista ja maatalouskäytännöistä;
- e) 10 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen mallipohjaisten laskemien tulokset typen ja fosforin hävikistä tiloilla, joille lupa on myönnetty;
- f) 10 artiklan 4 kohdassa tarkoitetut taulukot, joista ilmenee, kuinka suuri prosentuaalinen osuus poikkeuksen piiriin kuuluvasta maatalousmaasta on nurmen seassa olevaa apilaa tai sinimailasta ja kuinka suuri prosentuaalinen osuus on ohraa/hernettä, jonka aluskasvina käytetään nurmea;
- g) 11 artiklassa tarkoitettu tilatarkastuksiin perustuva arviointi poikkeusta koskevien edellytysten täytäntöönpanosta sekä 11 artiklassa tarkoitetut hallinnollisten tarkastusten ja peltotarkastusten tuloksiin perustuvat tiedot tiloista, joilla edellytykset eivät täyty;
- h) eläinten lukumäärän sekä lannan tuotannon kehityssuuntaukset kustakin eläinryhmästä Tanskassa ja tiloilla, joille poikkeus on myönnetty.

Kertomukseen sisältyvien paikkatietojen on tarvittaessa oltava direktiivin 2007/2/EY säännösten mukaisia. Tarvittavia tietoja kerätessään Tanskan on käytettävä tapauksen mukaan asetuksen (EU) N:o 1306/2013 67 artiklan 1 kohdan mukaisesti perustetun yhdenmisen hallinto- ja valvontajärjestelmän puitteissa tuotettuja tietoja.

13 artikla

Soveltamisaika

Tätä päätöstä sovelletaan 31 päivään joulukuuta 2018.

14 artikla

Osoitus

Tämä päätös on osoitettu Tanskan kuningaskunnalle.

Tehty Brysselissä 16 päivänä toukokuuta 2017.

Komission puolesta

Karmenu VELLA

Komission jäsen

KOMISSION PÄÄTÖS (EU) 2017/848,**annettu 17 päivänä toukokuuta 2017,****merivesien hyvän ekologisen tilan vertailuperusteista ja menetelmästandardeista sekä seuranta- ja arviointia varten tarkoitetuista täsmennyksistä ja standardoiduista menetelmistä sekä päätöksen 2010/477/EU kumoamisesta****(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)**

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon yhteisön meriympäristöpolitiikan puitteista 17 päivänä kesäkuuta 2008 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2008/56/EY⁽¹⁾ (meristrategiadirektiivi), ja erityisesti sen 9 artiklan 3 kohdan ja 11 artiklan 4 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Komission päätöksessä 2010/477/EU⁽²⁾ vahvistetaan arviointiperusteet, joita jäsenvaltioiden on käytettävä niille kuuluvien merivesien hyvän ekologisen tilan määrittämiseksi ja kyseistä tilaa koskevien arviointien ohjaamiseksi direktiivin 2008/56/EY ensimmäisen vaiheen täytäntöönpanossa.
- (2) Päätöksessä 2010/477/EU todettiin, että tarvitaan lisää tieteellistä ja teknistä kehitystä tukemaan joihinkin laadullisiin kuvaajiin liittyvien arviointiperusteiden kehittämistä tai tarkistamista sekä menetelmästandardien kehittämistä edelleen koordinoitusti seurantaohjelmien laatimisen kanssa. Lisäksi kyseisessä päätöksessä todettiin, että sen tarkistus olisi aiheellista suorittaa mahdollisimman pian direktiivin 2008/56/EY 12 artiklassa vaaditun arvioinnin valmistumisen jälkeen, jotta tarkistus valmistuisi hyvissä ajoin tukemaan meristrategioiden onnistunutta päivitystä, joka on direktiivin 17 artiklan mukaisesti tehtävä vuoteen 2018 mennessä.
- (3) Direktiivin 2008/56/EY 8 artiklan 1 kohdan nojalla tekemänsä alustavan arvioinnin jälkeen jäsenvaltiot raportoivat vuonna 2012 merivesiensä ympäristön tilasta ja ilmoittivat komissiolle direktiivin 2008/56/EY 9 artiklan 2 kohdan mukaisesti tekemästään ympäristön hyvän tilan määrittämisestä sekä direktiivin 2008/56/EY 10 artiklan 2 kohdan mukaisesti tekemästään ympäristötavoitteiden määrittämisestä. Direktiivin 2008/56/EY 12 artiklan mukaisesti tehdyssä, jäsenvaltioiden raportteja koskevassa komission arvioinnissa⁽³⁾ korostettiin lisätoimia tarvittavan pikaisesti, jotta jäsenvaltiot voivat saavuttaa meriympäristön hyvän tilan vuoteen 2020 mennessä. Tulokset osoittivat, että jäsenvaltioiden suorittaman ympäristön hyvän tilan määrittämisen laatua ja johdonmukaisuutta on parannettava merkittävästi. Arvioinnissa todettiin myös, että alueellisen yhteistyön on oltava direktiivin 2008/56/EY täytäntöönpanon keskiössä. Lisäksi arvioinnissa painotettiin, että jäsenvaltioiden on järjestelmällisemmin hyödynnettävä unionin lainsäädäntöön perustuvia standardeja tai niiden puuttuessa meriä koskevissa alueellisissa yleissopimuksissa tai muissa kansainvälisissä sopimuksissa vahvistettuja standardeja.
- (4) Varmistaakseen, että jäsenvaltioiden meristrategioiden täytäntöönpanon toinen kierros edistää direktiivin 2008/56/EY tavoitteiden saavuttamista edelleen ja tuottaa johdonmukaisempia ympäristön hyvän tilan määrittämiä, komissio suositteli ensimmäisen vaiheen täytäntöönpanoa koskevassa kertomuksessaan, että komission yksiköt ja jäsenvaltiot tekevät unionin tasolla yhteistyötä tarkistaakseen, vahvistaakseen ja parantaakseen päätöstä 2010/477/EU tavoitteenaan selkeämmät, yksinkertaisemmat, tiiviimmät, johdonmukaisemmat ja vertailukelpoiset ympäristön hyvää tilaa koskevat vertailuperusteet ja menetelmästandardit, ja samalla tarkastelevat uudelleen direktiivin 2008/56/EY liitettä III ja tarvittaessa tarkistavat sitä, sekä kehittävät erityisiä ohjeita, jotta voidaan varmistaa aiempaa yhtenäisempi ja johdonmukaisempi arviointien lähestymistapa seuraavalla toimeenpanokierroksella.
- (5) Uudelleentarkasteluprosessi alkoi mainittujen johtopäätösten perusteella vuonna 2013, kun direktiivin 2008/56/EY 25 artiklan 1 kohdan mukaisesti perustettu sääntelykomitea hyväksyi etenemissuunnitelman, joka käsittää useita vaiheita (tekninen ja tieteellinen, kuuleminen ja päätöksenteko). Tämän prosessin aikana komissio kuuli kaikkia asianosaisia tahoja, myös meriä koskevien alueellisten yleissopimusten mukaisia tahoja.

⁽¹⁾ EYVL L 164, 25.6.2008, s. 19.

⁽²⁾ Merivesien hyvän ekologisen tilan arvioinnissa käytettävistä perusteista ja menetelmästandardeista 1 päivänä syyskuuta 2010 annettu komission päätös 2010/477/EU (EUVL L 232, 2.9.2010, s. 14).

⁽³⁾ Komission kertomus neuvostolle ja Euroopan parlamentille – Meristrategiadirektiivin (2008/56/EY) täytäntöönpanon ensimmäinen vaihe – Euroopan komission arviointi ja ohjeet (COM(2014) 97 final, 20.2.2014)

- (6) Jäsenvaltioiden merialueiden ja niiden ympäristön hyvän tilan määrittämisen alustavan arvioinnin tulevien päivitysten helpottamiseksi ja direktiivin 2008/56/EY täytäntöönpanon johdonmukaisuuden lisäämiseksi koko unionissa jäsenvaltioiden käyttämiä vertailuperusteita, menetelmästandardeja, eritelmiä ja standardoituja menetelmiä on tarpeen selvittää, tarkistaa tai uudistaa päätöksessä 2010/477/EU tällä hetkellä vahvistettuihin tekijöihin nähden. Näin ollen niiden vertailuperusteiden lukumäärää, joita jäsenvaltioiden on seurattava ja arvioitava, olisi vähennettävä, ja säilytettäviin vertailuperusteisiin olisi sovellettava riskiperusteista lähestymistapaa, jotta jäsenvaltiot voivat keskittää ponnistelunsa vesiinsä vaikuttaviin merkittävimpiin ihmisen aiheuttamiin paineisiin. Vertailuperusteita ja niiden käyttöä olisi edelleen täsmennettävä, mukaan lukien kynnysarvot tai niiden asettaminen, jolloin kaikilla unionin merivesillä voitaisiin mitata, missä määrin ympäristön hyvää tilaa ollaan saavuttamassa.
- (7) Tällä päätöksellä pitäisi taata johdonmukaisuus unionin muun lainsäädännön kanssa sen sitoumuksen mukaisesti, jonka komissio teki antaessaan Euroopan parlamentille, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle sekä alueiden komitealle tiedonantonsa "EU-agenda: paremmalla sääntelyllä parempiin tuloksiin" ⁽¹⁾. Jäsenvaltioiden tekemien ympäristön hyvän tilan määrittämisen paremman johdonmukaisuuden ja vertailukelpoisuuden takaamiseksi ja tarpeettomien päällekkäisyyksien välttämiseksi on aiheellista ottaa huomioon olemassa olevat seuranta- ja arviointia varten tarkoitetut standardit ja menetelmät, jotka on vahvistettu unionin lainsäädännössä, muun muassa neuvoston direktiivissä 92/43/EY ⁽²⁾, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2000/60/EY ⁽³⁾, komission asetuksessa (EY) N:o 1881/2006 ⁽⁴⁾, neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1967/2006 ⁽⁵⁾, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2008/105/EY ⁽⁶⁾, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2009/147/EY ⁽⁷⁾ sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) N:o 1380/2013 ⁽⁸⁾.
- (8) Kunkin direktiivin 2008/56/EY liitteessä I luetellun laadullisen kuvaajan osalta ja kyseisen direktiivin liitteessä III olevien ohjeellisten luetteloiden perusteella on tarpeen määrittellä käytettävät vertailuperusteet, mukaan lukien vertailuperusteiden osatekijät ja tarvittaessa kynnysarvot. Kynnysarvojen tarkoituksena on edistää jäsenvaltioiden tekemää ympäristön hyvän tilan ominaisuuksien määrittämistä ja tuottaa arviointiin tietoja siitä, missä määrin ympäristön hyvää tilaa ollaan saavuttamassa. Lisäksi on tarpeen vahvistaa menetelmästandardit, mukaan lukien arvioinnin maantieteellinen laajuus ja se, miten vertailuperusteita olisi käytettävä. Kyseisten vertailuperusteiden ja menetelmästandardien tarkoitus on varmistaa johdonmukaisuus ja mahdollistaa merialueiden tai -osa-alueiden vertaileminen siltä osin, missä määrin ympäristön hyvää tilaa ollaan saavuttamassa.
- (9) Jotta sellaisten yksityiskohtien päivitykset, joita jäsenvaltiot tekevät meristrategioidensa tiettyjen osien uudelleen-tarkasteluissa ja lähetettävät direktiivin 2008/56/EY 17 artiklan 3 kohdan nojalla, olisivat vertailukelpoisia, seuranta- ja arviointia varten olisi määritettävä täsmennykset ja standardoidut menetelmät ottaen huomioon unionissa tai kansainvälisellä tasolla voimassa olevat täsmennykset ja standardit, mukaan lukien alueellinen tai osa-alueellinen taso.
- (10) Jäsenvaltioiden olisi sovellettava tässä päätöksessä vahvistettuja vertailuperusteita, menetelmästandardeja, seuranta- ja arviointia varten tarkoitettuja täsmennyksiä ja standardoituja menetelmiä yhdistettynä direktiivin 2008/56/EY liitteessä III olevissa ohjeellisissa luetteloissa lueteltuihin ekosysteemin tekijöihin, ihmisen aiheuttamiin paineisiin ja ihmisen toimintaan ja ottaen huomioon kyseisen direktiivin 8 artiklan 1 kohdan nojalla tehdyn alustavan arvioinnin silloin, kun ne määrittävät ympäristön hyvän tilan ominaispiirteitä kyseisen direktiivin 9 artiklan 1 kohdan mukaisesti ja vahvistavat koordinoituja seurantaohjelmia kyseisen direktiivin 11 artiklan nojalla.

⁽¹⁾ COM(2015) 215 final.

⁽²⁾ Neuvoston direktiivi 92/43/EY, annettu 21 päivänä toukokuuta 1992, luontotyyppien sekä luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston suojelusta (EYVL L 206, 22.7.1992, s. 7).

⁽³⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2000/60/EY, annettu 23 päivänä lokakuuta 2000, yhteisön vesipolitiikan puitteista (EYVL L 327, 22.12.2000, s. 1)..

⁽⁴⁾ Komission asetus (EY) N:o 1881/2006, annettu 19 päivänä joulukuuta 2006, tiettyjen elintarvikkeissa olevien vierasaineiden enimmäismäärien vahvistamisesta (EUVL L 364, 20.12.2006, s. 5).

⁽⁵⁾ Neuvoston asetus (EY) N:o 1967/2006, annettu 21 päivänä joulukuuta 2006, kalavarojen kestävää hyödyntämistä koskevista hoitotoimenpiteistä Välimerellä, asetuksen (ETY) N:o 2847/93 muuttamisesta ja asetuksen (EY) N:o 1626/94 kumoamisesta (EUVL L 409, 30.12.2006, s. 11).

⁽⁶⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2008/105/EY, annettu 16 päivänä joulukuuta 2008, ympäristölaatuunormeista vesipolitiikan alalla, neuvoston direktiivien 82/176/EY, 83/513/EY, 84/156/EY, 84/491/EY ja 86/280/EY muuttamisesta ja myöhemmästä kumoamisesta sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/60/EY muuttamisesta (EYVL L 348, 24.12.2008, s. 84).

⁽⁷⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/147/EY, annettu 30 päivänä marraskuuta 2009, luonnonvaraisten lintujen suojelusta (EUVL L 20, 26.1.2010, s. 7).

⁽⁸⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1380/2013, annettu 11 päivänä joulukuuta 2013, yhteisestä kalastuspolitiikasta, neuvoston asetusten (EY) N:o 1954/2003 ja (EY) N:o 1224/2009 muuttamisesta sekä neuvoston asetusten (EY) N:o 2371/2002 ja (EY) N:o 639/2004 ja neuvoston päätöksen 2004/585/EY kumoamisesta (EUVL L 354, 28.12.2013, s. 22).

- (11) Jotta voidaan luoda selkeä yhteys ympäristön hyvän tilan ominaispiirteiden määrittämisen ja hyvän tilan saavuttamisessa tapahtuneen edistymisen arvioimisen välille, vertailuperusteet ja menetelmästandardit on aiheellista järjestää direktiivin 2008/56/EY liitteessä I vahvistettujen laadullisten kuvaajien perusteella ja ottaen huomioon kyseisen direktiivin liitteessä III vahvistetut ohjeelliset luettelot ekosysteemien tekijöistä, ihmisen aiheuttamista paineista ja ihmisen toiminnasta. Jotkin näistä vertailuperusteista ja menetelmästandardeista liittyvät erityisesti direktiivin 2008/56/EY 8 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettun ympäristön tilan tai b alakohdassa tarkoitettujen vallitsevien paineiden ja vaikutusten arviointiin.
- (12) Tapauksissa, joissa kynnysarvoja ei ole vahvistettu, jäsenvaltioiden olisi vahvistettava kynnysarvot unionin, alueellisen tai osa-alueellisen tason yhteistyössä, esimerkiksi olemassa olevien arvojen perusteella tai luomalla uusia arvoja meriä koskevien alueellisten yleissopimusten puitteissa. Tapauksissa, joissa kynnysarvot olisi vahvistettava unionin tason yhteistyössä (roskaantumista, vedenalaista melua ja merenpohjan koskemattomuutta koskevat kuvaajat), tämä tehdään osana yhteistä täytäntöönpanostrategiaa, jonka jäsenvaltiot ja komissio ovat luoneet direktiivin 2008/56/EY soveltamiseksi. Sen jälkeen, kun kynnysarvot on vahvistettu unionin, alueellisen tai osa-alueellisen tason yhteistyössä, niistä tulee osa jäsenvaltioiden ympäristön hyvän tilan ominaispiirteitä vasta, kun ne lähetetään komissiolle osana jäsenvaltioiden direktiivin 2008/56/EY 17 artiklan 3 kohdan mukaista tiedottamista. Kunnes tällaiset kynnysarvot on vahvistettu unionin, alueellisen tai osa-alueellisen tason yhteistyössä, jäsenvaltioiden olisi voitava käyttää kansallisia kynnysarvoja, arvojen kehityssuuntauksia tai paineeseen perustuvia kynnysarvoja vastineena.
- (13) Siinä määrin kuin asianmukaista, kynnysarvojen olisi kuvastettava sellaista laatutasoa, joka kuvastaa haitallisen vaikutuksen merkittävyyttä tietyn vertailuperusteen osalta, ja ne olisi vahvistettava suhteessa vertailuolosuhteisiin. Kynnysarvojen olisi oltava johdonmukaiset unionin lainsäädännön kanssa, ja ne olisi vahvistettava asianmukaisessa maantieteellisessä laajuudessa, jotta ne kuvastavat eri alueiden, osa-alueiden ja ala-alueiden bioottisia ja abioottisia ominaisuuksia. Vaikka kynnysarvojen vahvistaminen tapahtuu unionin tasolla, saatetaan siitä huolimatta asettaa erilaisia kynnysarvoja koskemaan eri merialueita, niiden osa-alueita tai ala-alueita. Kynnysarvot olisi vahvistettava myös ennalta varautumisen periaatteen pohjalta, jolloin ne kuvastavat meriympäristölle aiheutuvia potentiaalisia riskejä. Kynnysarvojen asettamisessa olisi otettava huomioon meriekosysteemien ja niiden osien dynaaminen luonne, sillä ne voivat muuttua paikallisesti ja ajallisesti hydrologisten ja ilmastollisten vaihtelujen, saalistaja-saalis -suhteiden ja muiden ympäristötekijöiden vuoksi. Kynnysarvojen olisi myös kuvastettava sitä tosiasiaa, että huonokuntoiset meriekosysteemit voivat toipua vallitsevia fyysigrafisia, maantieteellisiä, ilmastollisia ja biologisia olosuhteita kuvastavaan tilaan, sen sijaan, että ne palaisivat tiettyyn menneisyyden tilaan.
- (14) Direktiivin 2008/56/EY 1 artiklan 3 kohdan mukaisesti ihmisen toiminnasta aiheutuva kokonaispaine on pidettävä ympäristön hyvän tilan saavuttamisen kanssa yhteensopivalla tasolla, jotta varmistetaan, että merten ekosysteemien kyky vastata ihmisen aiheuttamiin muutoksiin ei vaarannu. Tästä voi tapauksesta riippuen seurata se, että tiettyjä paineita ja niiden ympäristövaikutuksia koskevia kynnysarvoja ei välttämättä saavuteta jäsenvaltioiden merivesien kaikilla alueilla, kunhan direktiivin 2008/56/EY tavoitteiden saavuttaminen ei vaarannu ja samalla mahdollistetaan merellisten luonnonvarojen ja palvelujen kestävä käyttö.
- (15) On tarpeen vahvistaa kynnysarvot, joista ovat osa niitä ominaispiirteitä, joita jäsenvaltiot käyttävät ympäristön hyvän tilan määrittämisessä direktiivin 2008/56/EY 9 artiklan 1 kohdan mukaisesti, sekä se, missä määrin kynnysarvot on tarkoitus saavuttaa. Näin ollen kynnysarvot eivät sinällään muodosta jäsenvaltioiden määritelmää ympäristön hyvästä tilasta.
- (16) Jäsenvaltioiden olisi ilmaista, missä määrin ympäristön hyvä tila on saavutettu suhteuttamalla niiden merivesien osuus, joiden osalta kynnysarvot on saavutettu koko merivesiensä alaan, tai niiden vertailuperusteiden osatekijöiden (lajit, epäpuhtaudet jne.) osuutena, jotka ovat saavuttaneet kynnysarvot. Arvioidessaan merivesiensä ympäristön tilaa direktiivin 2008/56/EY 17 artiklan 2 kohdan a alakohdan mukaisesti jäsenvaltioiden olisi ilmaista kaikki tilan muutokset paranemisena, ennallaan pysymisenä tai heikentymisenä edelliseen raportointitikauteen verrattuna, huomioiden sen, että meriympäristö reagoi usein hitaasti muutoksiin.
- (17) Jos tämän päätöksen mukaisesti vahvistettuja kynnysarvoja ei saavuteta tietyn vertailuperusteen osalta, jäsenvaltioiden olisi harkittava asianmukaisiin toimenpiteisiin ryhtymistä tai uusien tutkimusten tai tarkastelujen suorittamista.
- (18) Jos jäsenvaltioiden on tarpeen tehdä yhteistyötä alueellisella ja osa-alueellisella tasolla, niiden olisi käytettävä, mikäli se on mahdollista ja tarkoituksenmukaista, olemassa olevia alueellisia institutionaalisia yhteistyörakenteita, mukaan lukien meriä koskevat alueelliset yleissopimukset, kuten direktiivin 2008/56/EY 6 artiklassa säädetään. Samoin jos muita erityisiä vertailuperusteita, menetelmästandardeja, mukaan lukien vertailuperusteiden

integroimiseen tarkoitettuja standardeja, seuranta ja arviointia varten tarkoitettuja täsmennyksiä sekä standardoituja menetelmiä ei ole, jäsenvaltioiden olisi hyödynnettävä, mikäli se on mahdollista ja tarkoituksenmukaista, niitä, joita on laadittu kansainvälisellä, alueellisella ja osa-alueellisella tasolla, kuten esimerkiksi niitä, joista on sovittu meriä koskevien alueellisten yleissopimusten tai muiden kansainvälisten mekanismien puitteissa. Muussa tapauksessa jäsenvaltiot voivat tarvittaessa päättää koordinoita toimiaan merialueen tai sen osa-alueen puitteissa. Lisäksi jäsenvaltio voi myös päättää merivesiensä erityispiirteiden perusteella harkita muita osatekijöitä, joita ei ole vahvistettu tässä päätöksessä eikä käsitelty kansainvälisellä, alueellisella tai osa-alueellisella tasolla, tai harkita tämän päätöksen osatekijöiden soveltamista jokisuidensa vaihtumisalueisiin, sellaisena kuin ne ovat määriteltyinä direktiivin 2008/56/EY täytäntöönpanoa tukevan direktiivin 2000/60/EY 2 artiklan 6 kohdassa.

- (19) Jäsenvaltioilla tulisi tietyin edellytyksin olla riittävästi joustonvaraa voidakseen keskittyä kullakin merialueella tai osa-alueella vallitseviin paineisiin ja niiden ekosysteemin eri osiin kohdistuviin ympäristövaikutuksiin, jotta ne voivat seurata ja arvioida merivesiään tehokkaasti ja tuloksellisesti sekä helpottaa ympäristön hyvän tilan saavuttamiseksi toteutettavien toimien priorisointia. Tätä varten jäsenvaltioiden olisi ensinnäkin voitava katsoa, että perustelluissa tapauksissa joitakin vertailuperusteita ei ole syytä soveltaa. Toiseksi jäsenvaltioilla olisi oltava mahdollisuus päättää olla käyttämättä vertailuperusteiden tiettyjä osatekijöitä tai valita lisätekijöitä tai keskittyä merivesiensä tiettyihin matriiseihin tai alueisiin edellyttäen, että tämä perustuu paineita ja niiden vaikutuksia koskevaan riskinarviointiin. Lopuksi olisi tehtävä ero ensisijaisten ja toissijaisten vertailuperusteiden välillä. Ensisijaisia vertailuperusteita olisi käytettävä johdonmukaisuuden varmistamiseksi kaikkialla unionissa, mutta toissijaisten vertailuperusteiden osalta olisi sallittava joustoa. Jäsenvaltioiden olisi päätettävä toissijaisten vertailuperusteiden käyttämisestä siten, että ne tarvittaessa täydentävät ensisijaisia vertailuperusteita tai tilanteessa, jossa tietyn vertailuperusteen osalta on vaarana, ettei meriympäristön hyvää tilaa saavuteta tai kyetä säilyttämään.
- (20) Vertailuperusteiden, mukaan lukien kynnysarvot, menetelmästandardien, seuranta ja arviointia varten tarkoitettujen täsmennyksien ja standardoitujen menetelmien olisi perustuttava parhaaseen saatavilla olevaan tieteelliseen tietoon. Niistä joidenkin kehittämiseksi edelleen tarvitaan kuitenkin lisää tieteellistä tietoa ja teknistä edistymistä, joita pitäisi hyödyntää sitä mukaa kun tietämystä tulee saataville.
- (21) Sen vuoksi päätös 2010/477/EU olisi kumottava.
- (22) Tässä päätöksessä säädetyt toimenpiteet ovat sääntelykomitean lausunnon mukaiset,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Kohde

Tässä päätöksessä vahvistetaan

- a) direktiivin 2008/56/EY 9 artiklan 3 kohdan mukaisesti vertailuperusteet ja menetelmästandardit, joita jäsenvaltioiden on käytettävä ympäristön hyvän tilan ominaispiirteiden määrittämiseksi direktiivin 2008/56/EY 9 artiklan 1 kohdan mukaisesti, perustuen liitteisiin I ja III sekä kyseisen direktiivin 8 artiklan 1 kohdan nojalla tehtyyn alustavaan arviointiin sen arvioimiseksi, missä määrin ympäristön hyvää tilaa ollaan saavuttamassa;
- b) seuranta ja arviointia varten tarkoitettuja täsmennyksiä ja standardoidut menetelmät, joita jäsenvaltioiden on käytettävä laatiessaan direktiivin 2008/56/EY 11 artiklan mukaisia koordinoituja seurantaohjelmia kyseisen direktiivin 11 artiklan 4 kohdan mukaisesti;
- c) aikataulu kynnysarvojen, vertailuperusteiden osatekijöiden luettelojen ja menetelmästandardien määrittämiselle unionin, alueellisen tai osa-alueellisen tason yhteistyössä;
- d) vertailuperusteiden osatekijöitä, kynnysarvoja ja menetelmästandardeja koskeva ilmoitusvelvollisuus.

2 artikla

Määritelmät

Tässä päätöksessä sovelletaan direktiivin 2008/56/EY 3 artiklassa vahvistettuja määritelmiä.

Lisäksi sovelletaan seuraavia määritelmiä:

- 1) 'osa-alueilla' tarkoitetaan direktiivin 2008/56/EY 4 artiklan 2 kohdassa lueteltuja osa-alueita;
- 2) 'ala-alueilla' tarkoitetaan direktiivin 2008/56/EY 4 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja ala-alueita;
- 3) 'haitallisella vieraslajilla' tarkoitetaan Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1143/2014 ⁽¹⁾ 3 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua 'haitallista vieraslajia';
- 4) 'vertailuperusteiden osatekijöillä' tarkoitetaan ekosysteemin muodostavia osatekijöitä, erityisesti sen biologisia osatekijöitä (lajit, elinympäristöt ja niiden yhteisöt) tai meriympäristöön kohdistuvien paineita (biologiset, fyysikaaliset, aineet, roskaantumisen ja energia), joita arvioidaan kunkin vertailuperusteen puitteissa;
- 5) 'kynnysarvolla' tarkoitetaan arvoa tai arvojen jakaumaa, joka mahdollistaa laatutason saavuttamisen arvioimisen tietyn vertailuperusteen osalta, mikä auttaa sen arvioimisessa, missä määrin ympäristön hyvää tilaa ollaan saavuttamassa.

3 artikla

Vertailuperusteiden, menetelmästandardien, täsmennysten ja standardoitujen menetelmien käyttäminen

1. Jäsenvaltioiden on käytettävä tämän päätöksen liitteessä vahvistettuja ensisijaisia vertailuperusteita ja niihin liittyviä menetelmästandardeja, täsmennyksiä ja standardoituja menetelmiä tämän päätöksen toimeenpanemiseksi. Alustavan arvioinnin tai sen direktiivin 2008/56/EY 8 artiklan ja 17 artiklan 2 kohdan mukaisesti suoritettujen myöhempien päivitysten perusteella jäsenvaltiot voivat kuitenkin perustelluissa tapauksissa katsoa, että yhtä tai useampaa ensisijaista vertailuperustetta ei ole asianmukaista käyttää. Tällaisissa tapauksissa jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle perustelut direktiivin 2008/56/EY 9 artiklan 2 kohdan tai 17 artiklan 3 kohdan nojalla tehdyn ilmoituksen puitteissa.

Direktiivin 2008/56/EY 5 ja 6 artiklassa säädettyä alueellista yhteistyötä koskevan velvoitteen nojalla jäsenvaltion on ilmoitettava saman vertailuperusteen tai osa-alueen jakaville muille jäsenvaltioille ennen kuin se päättää olla käyttämättä ensisijaista vertailuperustetta ensimmäisen alakohdan mukaisesti.

2. Liitteessä vahvistettuja toissijaisia vertailuperusteita ja niihin liittyviä menetelmästandardeja, täsmennyksiä ja standardoituja menetelmiä käytetään täydentämään ensisijaisia vertailuperusteita tai kun on vaarana, ettei meriympäristön hyvää tilaa saavuteta tai säilytetä asianomaisen vertailuperusteen osalta. Toissijaisen vertailuperusteen käytöstä päättää kukin jäsenvaltio, ellei tämän direktiivin liitteessä toisin täsmennetä.

3. Jos tästä päätöksestä ei ole johdettavissa tarvittavia vertailuperusteita, menetelmästandardeja sekä seurantaa ja arviointia varten tarkoitettuja täsmennyksiä tai standardoituja menetelmiä, mukaan lukien tietojen alueellista ja ajallista kootta varten tarkoitettuja menetelmiä jäsenvaltioiden on hyödynnettävä vastaavia kansainvälisellä, alueellisella ja osa-alueellisella tasolla vahvistettuja sääntöjä, kuten niitä, joista on sovittu asianomaisissa meriä koskevissa alueellisissa yleissopimuksissa, jos se on mahdollista ja tarkoituksenmukaista.

4. Kunnes unionin, kansainvälisen, alueellisen tai paikallisen tason luettelot vertailuperusteiden osatekijöistä, menetelmästandardeista sekä seurantaa ja arviointia varten tarkoitetuista täsmennyksistä ja standardoiduista menetelmistä on vahvistettu, jäsenvaltiot voivat käyttää kansallisella tasolla vahvistettuja luetteloita sillä edellytyksellä, että direktiivin 2008/56/EY 5 ja 6 artiklassa tarkoitettua alueellista yhteistyötä tehdään.

4 artikla

Kynnysarvojen asettaminen unionin, alueellisen tai osa-alueellisen tason yhteistyössä

1. Silloin kun jäsenvaltioiden on tämän päätöksen nojalla vahvistettava kynnysarvot unionin, alueellisen tai osa-alueellisen tason yhteistyössä, kyseisten arvojen on

- a) oltava osa niitä ominaispiirteitä, joita jäsenvaltiot käyttävät ympäristön hyvän tilan määrittämisessä;
- b) oltava johdonmukaisia unionin lainsäädännön kanssa;

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1143/2014, annettu 22 päivänä lokakuuta 2014, haitallisten vieraslajien tuonnin ja leviämisen ennalta ehkäisemisestä ja hallinnasta (EUVL L 317, 4.11.2014, s. 35).

- c) erotettava, silloin, kun asianmukaista, se laatutaso, joka kuvastaa haitallisen vaikutuksen merkittävyyttä tietyn vertailuperusteen osalta ja ne on vahvistettava suhteessa vertailuolosuhteisiin;
- d) oltava vahvistettu asianmukaisessa maantieteellisessä arvioinnin mittakaavassa, jotta ne kuvastavat eri alueiden, osa-alueiden ja ala-alueiden bioottisia ja abioottisia ominaisuuksia;
- e) oltava vahvistettu ennalta varautumisen periaatteen pohjalta, jolloin ne kuvastavat meriympäristölle aiheutuvia potentiaalisia riskejä;
- f) oltava johdonmukaisia eri vertailuperusteiden välillä silloin, kun ne liittyvät samaan ekosysteemin osatekijään;
- g) hyödynnettävä parasta saatavilla olevaa tieteellistä tutkimustietoa;
- h) perustuttava pitkiin aikasarjoihin, jos niitä on saatavilla, jotta voidaan määrittää soveltuvien arvo;
- i) kuvastettava ekosysteemin luonnollista dynamiikkaa, mukaan lukien saalistaja-saalis-suhteita ja hydrologisia ja ilmastollisia vaihteluja sekä sitä, että huonokuntoinen ekosysteemi tai sen osat voivat toipua tilaan, joka kuvastaa vallitsevia fysiografisia, maantieteellisiä, ilmastollisia ja biologisia olosuhteita, sen sijaan, että ne palaisivat tiettyyn menneisyyden tilaan;
- j) kun se on käytännöllistä ja tarkoituksenmukaista, oltava johdonmukaisia asianomaisten arvojen kanssa, jotka on vahvistettu alueellisten institutionaalisten yhteistyörakenteiden puitteissa, mukaan lukien ne, joista on sovittu meriä koskevilla alueellisissa yleissopimuksissa.

2. Siihen saakka, kunnes jäsenvaltiot ovat määrittäneet kynnsarvot unionin, alueellisen tai osa-alueellisen tason yhteistyössä tämän päätöksen edellyttämällä tavalla, jäsenvaltiot voivat käyttää mitä tahansa seuraavista ilmaistakseen sen, missä määrin ympäristön hyvää tilaa ollaan saavuttamassa:

- a) kansallisia kynnsarvoja edellyttäen, että direktiivin 2008/56/EY 5 ja 6 artiklassa säädettyä velvollisuutta tehdä alueellista yhteistyötä noudatetaan;
- b) arvojen kehityssuuntauksia;
- c) paineeseen perustuvia kynnsarvoja vastineina.

Näiden on mahdollisuuksien mukaan oltava 1 kohdan a)–i) alakohdissa vahvistettujen periaatteiden mukaisia.

3. Jos kynnsarvoja, mukaan lukien jäsenvaltioiden tämän päätöksen mukaisesti vahvistamia kynnsarvoja, ei saavuteta tietyn vertailuperusteen osalta siinä määrin kuin jäsenvaltio on ympäristön hyvän tilan perusteeksi määrittänyt direktiivin 2008/56/EY 9 artiklan 1 kohdan mukaisesti, jäsenvaltioiden on tarpeen mukaan harkittava, olisiko toteutettava toimenpiteitä kyseisen direktiivin 13 artiklan nojalla tai olisiko suoritettava uusi tutkimus tai tarkastelu.

4. Jäsenvaltioiden tämän päätöksen mukaisesti vahvistamia kynnsarvoja voidaan tarkistaa määräajoin tieteen ja tekniikan kehityksen huomioon ottamiseksi ja tarvittaessa muuttaa, kuitenkin hyvissä ajoin direktiivin 2008/56/EY 17 artiklan 2 kohdan a alakohdassa säädettyihin tarkistuksiin nähden.

5 artikla

Aikataulu

1. Siten kuin tässä päätöksessä säädetään, että jäsenvaltioiden on vahvistettava kynnsarvot, luettelot vertailuperusteiden osatekijöistä tai menetelmästandardit unionin, alueellisen tai osa-alueellisen tason yhteistyössä, jäsenvaltioiden on pyrittävä tekemään näin alustavan arviointinsa ensimmäiselle tarkistukselle ja ympäristön hyvän tilan määrittämiselle asetetussa määräajassa direktiivin 2008/56/EY 17 artiklan 2 kohdan a alakohdan mukaisesti (15 päivä heinäkuuta 2018).

2. Jos jäsenvaltiot eivät kykene vahvistamaan kynnsarvoja, luetteloja vertailuperusteiden osatekijöistä tai menetelmästandardeja unionin, alueellisen tai osa-alueellisen tason yhteistyössä 1 kohdassa säädettyssä määräajassa, niiden on vahvistettavan ne mahdollisimman pian sen jälkeen edellyttäen, että ne toimittavat viimeistään 15 päivänä lokakuuta 2018 komissiolle perustelut direktiivin 2008/56/EY 9 artiklan 2 kohdan tai 17 artiklan 3 kohdan nojalla tehdyssä ilmoituksessa.

*6 artikla***Ilmoitus**

Jokaisen jäsenvaltion on lähetettävä komissiolle osana direktiivin 2008/56/EY 17 artiklan 3 kohdan nojalla tehtyä ilmoitusta ne vertailuperusteiden osatekijät, kynnysarvot ja menetelmästandardit, jotka on vahvistettu unionin, alueellisen tai osa-alueellisen tason yhteistyössä tämän päätöksen mukaisesti ja joita se päättää käyttää osana niitä ominaispiirteitä, joiden perusteella se määrittää ympäristön hyvän tilan direktiivin 2008/56/EY 9 artiklan 1 kohdan nojalla.

*7 artikla***Kumoaminen**

Kumotaan päätös 2010/477/EU.

Viittauksia päätökseen 2010/477/EU pidetään viittauksina tähän päätökseen.

*8 artikla***Voimaantulo**

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tehty Brysselissä 17 päivänä toukokuuta 2017.

Komission puolesta
Puheenjohtaja
Jean-Claude JUNCKER

LIITE

Direktiivin 2008/56/EY liitteessä I lueteltujen laadullisten kuvaajien ja kyseisen direktiivin liitteessä III vahvistettujen ohjeellisten luetteloiden kannalta merkittävät merivesien hyvän ekologisen tilan vertailuperusteet ja menetelmästandardit sekä täsmennykset ja standardoidut menetelmät seuranta- ja arviointia varten

Tämä liite on jaettu kahteen osaan:

- I osassa vahvistetaan direktiivin 2008/56/EY 9 artiklan 3 kohdassa tarkoitetut vertailuperusteet ja menetelmästandardit ympäristön hyvän tilan määrittämiseksi sekä kyseisen direktiivin 11 artiklan 4 kohdassa tarkoitetut seuranta- ja arviointia varten tarkoitetut täsmennykset ja standardoidut menetelmät, joita jäsenvaltioiden on käytettävä vallitsevien paineiden ja vaikutusten arvioinnin yhteydessä direktiivin 2008/56/EY 8 artiklan 1 kohdan b alakohdan nojalla.
- II osassa vahvistetaan direktiivin 2008/56/EY 9 artiklan 3 kohdassa tarkoitetut vertailuperusteet ja menetelmästandardit ympäristön hyvän tilan määrittämiseksi sekä seuranta- ja arviointia varten tarkoitetut täsmennykset ja standardoidut menetelmät, joita jäsenvaltioiden on käytettävä direktiivin 2008/56/EY 8 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetun ympäristön tilan arvioinnin yhteydessä.

I OSA

Vertailuperusteet, menetelmästandardit, täsmennykset ja standardoidut menetelmät direktiivin 2008/56/EY 8 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettujen vallitsevien paineiden ja vaikutusten seuranta- ja arviointia varten

I osassa tarkastellaan kuvaajia⁽¹⁾, jotka liittyvät ihmisen aiheuttamiin paineisiin: biologiset paineet (kuvaajat 2 ja 3), fyysiset paineet (kuvaajat 6 ja 7) sekä aineet, roskaantuminen ja energia (kuvaajat 5, 8, 9, 10 ja 11), sellaisina kuin ne on lueteltu direktiivin 2008/56/EY liitteessä III.

Kuvaaja 2

Ihmisen toiminnan välityksellä leviävien tulokaslajien määrät ovat tasoilla, jotka eivät haitallisesti muuta ekosysteemejä

Asianomainen paine: Vieraslajien vaikutus tai leviäminen

Vertailuperusteet, myös vertailuperusteiden osatekijät, sekä menetelmästandardit

Vertailuperusteiden osatekijät	Vertailuperusteet	Menetelmästandardit
Uudet levinneet vieraslajit.	<p>D2C1 – Ensijainen:</p> <p>Ihmisen toiminnan välityksellä luontoon leviävien uusien vieraslajien lukumäärä arviointijaksoa (6 vuotta) kohti, laskettuna direktiivin 2008/56/EY 8 artiklan 1 kohdan nojalla tehdyn alustavan arvioinnin viitevuodesta, on mahdollisimman vähäinen ja mahdollisuuksien mukaan vähennetty nolnaan.</p> <p>Jäsenvaltioiden on vahvistettava uusien vieraslajien lukumäärälle kynnyksiarvo alueellisessa tai osa-alueellisessa yhteistyössä.</p>	<p>Arvioinnin mittakaava:</p> <p>Alueen tai osa-alueen ala-alueet, jaettuna tarvittaessa valtioiden rajojen mukaan.</p> <p>Vertailuperusteiden käyttö:</p> <p>Tieto siitä, missä määrin ympäristön hyvä tila on saavutettu, on ilmaistava kunkin arvioidun alueen osalta seuraavasti:</p> <ul style="list-style-type: none"> — ihmisen toiminnan välityksellä levinneiden uusien vieraslajien lukumäärä 6-vuotisen arviointijakson aikana ja luettelo näistä lajeista.

⁽¹⁾ Kun tässä päätöksessä viitataan 'kuvaajaan', sillä tarkoitetaan ympäristön hyvän tilan määrittämisen kannalta merkittäviä laadullisia kuvaajia direktiivin 2008/56/EY liitteen I numeroiduissa kohdissa.

Vertailuperusteiden osatekijät	Vertailuperusteet	Menetelmästandardit
<p>Vakiintuneet vieraslajit, erityisesti haitalliset vieraslajit, joihin kuuluvat asetuksen (EU) 1143/2014 4 artiklan 1 kohdan mukaisesti hyväksytyssä unionille huolta aiheuttavien haitallisten vieraslajien luettelossa olevat merkitykselliset lajit ja lajit, joilla on merkitystä vertailuperusteen D2C3 kannalta.</p> <p>Jäsenvaltioiden on laadittava kyseinen luettelo alueellisessa tai osa-alueellisessa yhteistyössä.</p>	<p>D2C2 – Toissijainen:</p> <p>Vakiintuneiden vieraslajien, erityisesti haitallisten lajien, runsaus ja alueellinen jakautuminen, jotka aiheuttavat merkittäviä tiettyihin lajiryhmiin tai laajoihin elinympäristötyyppeihin kohdistuvia haitallisia vaikutuksia.</p>	<p>Arvioinnin mittakaava:</p> <p>Sama kuin kuvaajiin 1 ja 6 liittyvässä vastaavien lajiryhmien tai laajojen elinympäristötyyppien arvioinnissa käytetty.</p> <p>Vertailuperusteiden käyttö:</p> <p>Vertailuperuste D2C2 (vieraslajien runsaus) on ilmaistava arvioitua lajia kohti, ja sitä on käytettävä vertailuperusteen D2C3 (vieraslajien haitalliset vaikutukset) arvioinnissa.</p>
<p>Lajiryhmät ja laajat elinympäristötyypit, joita vieraslajit uhkaavat, valittuina kuvaajien 1 ja 6 osalta käytetyistä.</p> <p>Jäsenvaltioiden on laadittava kyseinen luettelo alueellisessa tai osa-alueellisessa yhteistyössä.</p>	<p>D2C3 – Toissijainen:</p> <p>Se osuus lajiryhmästä tai sen laajan elinympäristötyypin alueellinen laajuus, jossa tapahtuu haitallisia muutoksia vieraslajien, erityisesti haitallisten vieraslajien, takia.</p> <p>Jäsenvaltioiden on vahvistettava alueellisessa tai osa-alueellisessa yhteistyössä kynnyksarvot kielteisille muutoksille, joita vieraslajit aiheuttavat lajiryhmille ja laajoille elinympäristötyypeille.</p>	<p>Vertailuperusteen D2C3 on ilmaistava arvioidun lajiryhmän osuus ja arvioidun laajan elinympäristötyypin alueellinen osuus, joissa tapahtuu haitallisia muutoksia, ja sitä on näin ollen käytettävä niiden kuvaajiin 1 ja 6 liittyvässä arvioinnissa.</p>

Seuranta ja arviointia varten tarkoitetut täsmennykset ja standardoidut menetelmät

1. 'Uusilla levinneillä' vieraslajeilla tarkoitetaan lajeja, joiden ei tiedetty esiintyvän alueella edellisellä arviointijaksolla.
2. 'Vakiintuneilla' vieraslajeilla tarkoitetaan lajeja, joiden tiedettiin esiintyvän alueella edellisellä arviointijaksolla.
3. Vertailuperusteen D2C1 osalta: jos ei ole selvää, johtuuko uuden lajin saapuminen ihmisen toiminnasta vai luonnollisesta leviämisestä lähialueilta, leviämisen katsotaan kuuluvan vertailuperusteen D2C1 piiriin.
4. Vertailuperusteen D2C2 osalta: jos lajin esiintyminen ja runsaus vaihtelee kausittain (esim. plankton), seuranta on suoritettava tarkoituksenmukaisina vuodenaikoina.
5. Seurantaohjelmien on mahdollisuuksien mukaan liityttävä kuvaajien 1, 4, 5 ja 6 seurantaohjelmiin, sillä niissä käytetään tyypillisesti samoja näytteenottomenetelmiä ja vieraslajeja on käytännöllisempää seurata osana laajempaa biologisen monimuotoisuuden seuranta, paitsi jos näytteenotossa on keskityttävä tärkeimpiin vektoreihin ja alueisiin, joille on riski levitä uusia lajeja.

Vertailuperusteiden mittayksiköt:

- D2C1: uusien levinneiden lajien lukumäärä arviointialuetta kohti arviointijaksolla (6 vuotta),
- D2C2: runsaus (yksilöiden lukumäärä, biomassa tonneina (t) tai neliökilometreinä (km²)) vieraslajia kohti,
- D2C3: se osuus lajiryhmästä (alkuperäisten lajien ja vieraslajien suhde lajien lukumääränä ja/tai niiden runsautena ryhmässä) tai sen laajan elinympäristötyypin alueellinen laajuus (neliökilometreinä (km²)), jossa tapahtuu haitallisia muutoksia.

Kuvaaja 3

Kaikkien kaupallisesti hyödynnettävien kalojen sekä äyriäisten ja nilviäisten populaatiot ovat turvallisten biologisten rajojen sisällä siten, että populaation ikä- ja kokojakauma kuvastaa kannan olevan hyvässä kunnossa

Asianomainen paine: Luonnonvaraisten lajien, sekä kohdelajien että muiden lajien, hyödyntäminen tai kuolleisuus/vahingoittuminen

Vertailuperusteet, myös vertailuperusteiden osatekijät, sekä menetelmästandardit

Vertailuperusteiden osatekijät	Vertailuperusteet	Menetelmästandardit
Kaupallisesti hyödynnettävät kalat ja simpukat. Jäsenvaltioiden on laadittava alueellisessa tai osa-alueellisessa yhteistyössä kaupallisesti hyödynnettävien kalojen ja simpukoiden luettelo täsmennyksissä vahvistettujen kriteerien mukaisesti.	D3C1 – Ensisijainen: Kaupallisesti hyödynnettävien lajien populaatioiden kalastuskuolevuus on sillä tasolla tai alle sen tason, jolla voidaan saavuttaa kestävä enimmäistuotto (MSY). Asianmukaisia tieteellisiä elimiä on kuultava asetuksen (EU) N:o 1380/2013 2 artiklan 26 kohdan mukaisesti.	Arvioinnin mittakaava: Kunkin lajin populaatiot arvioidaan kullakin alueella tai osa-alueella ekologisesti asianmukaisina kokonaisuuksina, jotka ovat asetuksen (EU) N:o 1380/2013 26 artiklassa tarkoitettujen asianmukaisten tieteellisten elinten määrittämiä ja jotka perustuvat kansainvälisen merentutkimusneuvoston (ICES) määrittämien alueiden täsmennettyihin kokonaisuuksiin, Välimeren yleisen kalastuskomission (GFCM) määrittämiin maantieteellisiin osa-alueisiin ja YK:n elintarvike- ja maatalousjärjestön (FAO) määrittämiin Makaronesian luonnonmaantieteellisen vyöhykkeen kalastusalueisiin.
	D3C2 ⁽¹⁾ – Ensisijainen: Kaupallisesti hyödynnettävien lajien populaatioiden kutukannan biomassassa on yli kestävänsä enimmäistuoton mahdollistavien biomassatasojen. Asianmukaisia tieteellisiä elimiä on kuultava asetuksen (EU) N:o 1380/2013 2 artiklan 26 kohdan mukaisesti.	Vertailuperusteiden käyttö: Tieto siitä, missä määrin ympäristön hyvä tila on saavutettu, on ilmaistava kunkin arvioidun alueen osalta seuraavasti:
	D3C3 ⁽¹⁾ ⁽²⁾ – Ensisijainen: Kaupallisesti hyödynnettävien lajien populaatioiden yksilöiden ikä- ja kokojakauma kuvastaa tervettä populaatiota. Vanhojen/suurikokoisten yksilöiden osuuden on oltava suuri ja hyödyntämisestä johtuvien epätoivottujen vaikutusten geneettiseen monimuotoisuuteen rajallisia. Jäsenvaltioiden on vahvistettava kunkin lajin populaatiolle kynnysarvot alueellisessa tai osa-alueellisessa yhteistyössä asetuksen (EU) N:o 1380/2013 26 artiklan nojalla saatujen tieteellisten lausuntojen mukaisesti.	a) arvioidut populaatiot, kunkin vertailuperusteen osalta saavutetut arvot, tieto siitä, onko vertailuperusteiden D3C1 ja D3C2 tasot ja vertailuperusteen D3C3 kynnysarvot saavutettu, sekä populaation yleinen tila unionin tasolla hyväksytyjen, vertailuperusteiden integrointia koskevien sääntöjen perusteella; b) arviointialueella olevat kaupallisesti hyödynnettävien lajien populaatiot, joita ei arvioidu. Näiden populaatioarviointien tuloksia on käytettävä myös kuvaajien 1 ja 6 mukaisissa arvioinneissa, jos kyseiset lajit ovat merkityksellisiä tiettyjen lajiryhmien ja pohjaelinympäristöjen arvioinnissa.

⁽¹⁾ 3C2 ja D3C3 ovat kaupallisesti hyödynnettävien kalojen ja simpukoiden tilaan perustuvia vertailuperusteita, mutta ne esitetään selkeyden vuoksi osassa I.

⁽²⁾ Vertailuperuste D3C3 ei ehkä ole käytettävissä vuonna 2018 tehtävää direktiivin 2008/56/EY 17 artiklan 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettua alustavan arvioinnin ja ympäristön hyvän tilan määrityksen tarkistusta varten.

Muiden kuin kaupallisesti hyödynnettävien lajien kalastustoiminnasta johtuva hyödyntäminen tai kuolleisuus/vahingoittuminen (satunnaiset sivusaaliit) kuuluvat vertailuperusteen D1C1 piiriin.

Kalastustoiminnasta johtuvat merenpohjaan kohdistuvat fyysiset häiriöt, mukaan lukien vaikutukset pohjayhteisöihin, kuuluvat kuvaajaa 6 koskevien vertailuperusteiden piiriin (erityisesti vertailuperusteiden D6C2 ja D6C3), ja ne on sisällytettävä kuvaajia 1 ja 6 koskeviin pohjaelinympäristöjen arviointeihin.

Seuranta ja arviointia varten tarkoitettut täsmennykset ja standardoidut menetelmät

1. Jäsenvaltioiden on vahvistettava kaupallisesti hyödynnettävien lajien luettelo vertailuperusteiden soveltamiseksi kullakin arviointialueella alueellisessa tai osa-alueellisessa yhteistyössä, ja luettelo on päivitettävä kutakin 6-vuotista arviointijaksoa varten ottaen huomioon neuvoston asetus (EY) N:o 199/2008 ⁽¹⁾ ja seuraavat seikat:

a) kaikki kannat, joita hoidetaan asetuksen (EU) N:o 1380/2013 mukaan;

⁽¹⁾ Neuvoston asetus (EY) N:o 199/2008, annettu 25 päivänä helmikuuta 2008, kalatalousalan tietojen keruuta, hallintaa ja käyttöä koskevista yhteisön puitteista sekä yhteistä kalastuspolitiikkaa koskevien tieteellisten lausuntojen tukemisesta (EUVL L 60, 5.3.2008, s. 1).

- b) lajit, joiden kalastusmahdollisuudet (suurimmat sallitut saaliit ja kiintiöt) neuvosto vahvistaa Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 43 artiklan 3 kohdan nojalla;
- c) lajit, joiden suojeluun liittyvät vähimmäisviitekoot vahvistetaan asetuksen (EY) N:o 1967/2006 nojalla;
- d) monivuotisiin suunnitelmiin kuuluvat lajit asetuksen (EU) N:o 1380/2013 9 artiklan mukaisesti;
- e) kansallisiin hoitosuunnitelmiin kuuluvat lajit asetuksen (EU) N:o 1967/2006 19 artiklan mukaisesti;
- f) kaikki paikalliselle/pienimuotoiselle rannikkokalastukselle alueellisessa tai kansallisessa mittakaavassa tärkeät lajit.

Tätä päätöstä sovellettaessa kunkin arviointialueen ei-kotoperäiset kaupallisesti hyödynnettävät lajit on jätettävä luettelon ulkopuolelle, joten ne eivät näin ollen vaikuta ympäristön hyvän tilan saavuttamiseen kuvaajan 3 osalta.

2. Asetuksessa (EY) N:o 199/2008 vahvistetaan säännöt, jotka koskevat kalatalousalaa koskevien biologisten, teknisten, ympäristöön liittyvien ja sosioekonomisten tietojen keruuta ja hallintaa monivuotisten ohjelmien puitteissa; tietoja käytetään kuvaajaa 3 koskevaa seurantaan varten.

3. 'Populaatioilla' tarkoitetaan asetuksessa (EU) N:o 1380/2013 tarkoitettuja 'kantoja'.

4. Vertailuperusteiden D3C1 ja D3C2 osalta sovelletaan seuraavaa:

- a) sekakalastuksessa sellaisten kalakantojen osalta, joita hoidetaan asetuksen (EU) N:o 1380/2013 9 artiklan mukaisen monivuotisen suunnitelman mukaisesti, tavoitteena olevan kalastuskuolevuuden ja kestäväen enimmäistuoton mahdollistavien biomassatasojen on oltava asianomaisen monivuotisen suunnitelman mukaisia;
- b) Välimeren ja Mustanmeren alueiden osalta voidaan käyttää asianmukaisia arvioita.

5. Seuraavia arviointimenetelmiä on käytettävä:

a) Vertailuperusteen D3C1 osalta: jos määrällisiä arviointeja, joista saadaan arvoja *kalastuskuolevuudelle*, ei saatavilla olevien tietojen puutteellisuuden takia ole, vaihtoehtoisena menetelmänä voidaan käyttää muita muuttujia, kuten saaliin ja biomassaindeksin välistä suhdetta, jäljempänä 'saalis/biomassasuhde'. Tällaisissa tapauksissa on otettava käyttöön soveltuva menetelmä kehityssuuntausten analysoimista varten (esim. nykyarvoa voidaan verrata pitkän aikavälin keskiarvoon);

b) Vertailuperusteen D3C2 osalta: käytetyn kynnyksiarvon on oltava asetuksen (EU) N:o 1380/2013 2 artiklan 2 kohdan mukainen. Jos määrällisiä arviointeja, joista saadaan arvoja *kutukannan biomassalle*, ei saatavilla olevien tietojen puutteellisuuden takia ole, vaihtoehtoisena menetelmänä voidaan käyttää biomassaan liittyviä indeksejä, kuten kalastuksen yksikkösaaliita tai seurantojen runsausindeksejä. Tällaisissa tapauksissa on otettava käyttöön soveltuva menetelmä suuntausten analysoimista varten (esim. nykyarvoa voidaan verrata pitkän aikavälin keskiarvoon);

c) Vertailuperusteen D3C3 on kuvastettava sitä, että lajien terveille populaatioille on ominaista vanhojen suurikokoisten yksilöiden suuri osuus. Merkitsevät ominaisuudet ovat seuraavat:

i) populaation yksilöiden kokojakauma ilmaistuna

- sellaisten kalojen osuutena, jotka ovat isompia kuin vasta sukukypsiksi tulleet yksilöt keskimäärin, tai
- kalojen pituusjakauman 95-fraktilina, havainnoituna tutkimus- tai muissa kartoituksissa;

ii) hyödyntämisestä johtuvat geneettiset vaikutukset, kuten kalojen koko ensimmäisen sukukypsyysajan aikana, jos tarpeen ja mahdollista.

Muita merkitsevien ominaisuuksien ilmaisuja voidaan käyttää tämän vertailuperusteen alan tieteen ja tekniikan kehityksen mukaan.

Vertailuperusteiden mittayksiköt:

- D3C1: vuotuinen kalastuskuolevuus,
- D3C2: biomassa tonneina (t) tai yksilöiden lukumäärä lajeittain, paitsi jos 5 b kohdassa käytetään muita indeksejä.
- D3C3: 5 c kohdassa: i alakohdan ensimmäinen luettelukohta: osuus (prosenttiosuus) tai lukumäärä, i alakohdan toinen luettelukohta: pituus senttimetreinä (cm), ja ii alakohta: pituus senttimetreinä (cm).

Kuvaaja 5

Ihmissen aiheuttama rehevöityminen, erityisesti sen haitalliset vaikutukset, kuten biologisen monimuotoisuuden häviäminen, ekosysteemien tilan huononeminen, haitalliset leväkukinnat ja merenpohjan hapenpuute, on minimoitu

Asianomaiset paineet: Ravinteista aiheutuva kuormitus; Orgaanisista aineista aiheutuva kuormitus

Vertailuperusteet, myös vertailuperusteiden osatekijät, sekä menetelmästandardit

Vertailuperusteiden osatekijät	Vertailuperusteet	Menetelmästandardit
<p>Ravinteet vesipatsaassa: liuennut epäorgaaninen typpi (DIN), typen kokonaismäärä (TN), liuennut epäorgaaninen fosfori (DIP), fosforin kokonaismäärä (TP).</p> <p>Rannikkovesissä: kuten direktiivin 2000/60/EY nojalla käytetty.</p> <p>Rannikkovesien ulkopuolella: jäsenvaltiot voivat päättää alueellisella ja osa-alueellisella tasolla olla käyttämättä yhtä tai useampia näistä ravinnetekijöistä.</p>	<p>D5C1 – Ensisijainen:</p> <p>Ravinnepitoisuudet eivät ole tasoilla, jotka ilmentävät haitallisia rehevöitymisvaikutuksia.</p> <p>Kynnysarvot ovat seuraavat:</p> <p>a) rannikkovesissä: direktiivin 2000/60/EY mukaisesti vahvistetut arvot.</p> <p>b) rannikkovesien ulkopuolella: rannikkovesille direktiivin 2000/60/EY nojalla asetettuja arvoja vastaavat arvot. Jäsenvaltioiden on vahvistettava kyseiset arvot alueellisessa tai osa-alueellisessa yhteistyössä.</p>	<p>Arvioinnin mittakaava:</p> <ul style="list-style-type: none"> — rannikkovesissä: direktiivin 2000/60/EY nojalla käytetty, — rannikkovesien ulkopuolella: alueen tai osa-alueen ala-alueet, jaettuna tarvittaessa valtioiden rajojen mukaan. <p>Vertailuperusteiden käyttö:</p> <p>Tieto siitä, missä määrin ympäristön hyvä tila on saavutettu, on ilmaista kunkin arvioidun alueen osalta seuraavasti:</p> <p>a) kunkin vertailuperusteen osalta saavutetut arvot ja arvio siitä, miten laajalla osalla arviointialuetta vahvistetut kynnysarvot on saavutettu;</p> <p>b) rannikkovesissä: vertailuperusteita on käytettävä direktiivin 2000/60/EY vaatimusten mukaisesti, jotta voidaan päätellä, onko vesistö rehevöitymässä (!);</p> <p>c) rannikkovesien ulkopuolella: arvio sen alueen laajuudesta (osuutena (prosenttiosuutena)), joka ei ole rehevöitymässä (kaikkien käytettyjen vertailuperusteiden tulosten perusteella, integroituina tavalla, josta on mahdollisuuksien mukaan sovittu unionin tasolla mutta vähintään alueen tai osa-alueen tasolla).</p> <p>Rannikkovesien ulkopuolella: toissijaisten vertailuperusteiden käytöstä sovitaan alueellisella tai osa-alueellisella tasolla.</p>
<p>a-klorofylli vesipatsaassa</p>	<p>D5C2 – Ensisijainen:</p> <p>a-klorofyllin pitoisuudet eivät ole tasoilla, jotka ilmentävät ravinteiden lisääntymisen haitallisia vaikutuksia.</p> <p>Kynnysarvot ovat seuraavat:</p> <p>a) rannikkovesissä: direktiivin 2000/60/EY mukaisesti vahvistetut arvot.</p> <p>b) rannikkovesien ulkopuolella: rannikkovesille direktiivin 2000/60/EY nojalla asetettuja arvoja vastaavat arvot. Jäsenvaltioiden on vahvistettava kyseiset arvot alueellisessa tai osa-alueellisessa yhteistyössä.</p>	
<p>Haitalliset leväkukinnat (esim. cyanobakteerit) vesipatsaassa</p>	<p>D5C3 – Toissijainen:</p> <p>Haitallisten leväkukintotapahtumien määrä, alueellinen laajuus ja kesto eivät ole tasoilla, jotka ilmentävät ravinteiden lisääntymisen haitallisia vaikutuksia.</p>	

Vertailuperusteiden osatekijät	Vertailuperusteet	Menetelmästandardit
	<p>Jäsenvaltioiden on vahvistettava kyseiset kynnysarvot alueellisessa tai osa-alueellisessa yhteistyössä.</p>	<p>Arviointien tulokset vaikuttavat osaltaan myös kuvaajaa 1 koskeviin pelaagisten elinympäristöjen arviointeihin seuraavasti:</p>
<p>Vesipatsaan eufoottinen raja (veden kirkkaus)</p>	<p>D5C4 – Toissijainen:</p> <p>Vesipatsaan eufoottinen raja (veden kirkkaus) ei ole alentunut kasviplanktonin lisääntymisen takia tasolle, joka ilmentää ravinteiden lisääntymisen haitallisia vaikutuksia</p> <p>Kynnysarvot ovat seuraavat:</p> <p>a) rannikkovesissä: direktiivin 2000/60/EY mukaisesti asetetut arvot.</p> <p>b) rannikkovesien ulkopuolella: rannikkovesille direktiivin 2000/60/EY nojalla asetettuja arvoja vastaavat arvot. Jäsenvaltioiden on asetettava kyseiset arvot alueellisessa tai osa-alueellisessa yhteistyössä.</p>	<p>— vesipatsaassa rehevöitymässä olevan alueen jakautuminen ja arvio sen laajuudesta (osuutena (prosenttiosuutena)) (sen perusteella, onko kynnysarvot saavutettu vertailuarvojen D5C2, D5C3 ja D5C4 osalta silloin, kun niitä käytetään).</p> <p>Arviointien tuloksia on käytettävä myös kuvaajia 1 ja 6 koskevissa pohjaelin ympäristöjen arvioinneissa seuraavasti:</p> <p>— merenpohjassa rehevöitymässä olevan alueen jakautuminen ja arvio sen laajuudesta (osuutena (prosenttiosuutena)) (sen perusteella, onko kynnysarvot saavutettu vertailuarvojen D5C4, D5C5, D5C6, D5C7 ja D5C8 osalta silloin, kun niitä käytetään).</p>
<p>Liuennut happi vesipatsaan pohjalla</p>	<p>D5C5 – Ensisijainen (voidaan korvata vertailuperusteella D5C8):</p> <p>Liuenneen hapen pitoisuus ei ole laskenut ravinteiden lisääntymisen vuoksi tasolle, jotka ilmentävät haitallisia vaikutuksia pohjaelin ympäristöihin (mukaan lukien niihin liittyviin eliöstöihin ja liikkuviin lajeihin) tai muita rehevöitymisvaikutuksia.</p> <p>Kynnysarvot ovat seuraavat:</p> <p>a) rannikkovesissä: direktiivin 2000/60/EY mukaisesti vahvistetut arvot.</p> <p>b) rannikkovesien ulkopuolella: rannikkovesille direktiivin 2000/60/EY nojalla asetettuja arvoja vastaavat arvot. Jäsenvaltioiden on vahvistettava kyseiset arvot alueellisessa tai osa-alueellisessa yhteistyössä.</p>	
<p>Pohjaelin ympäristöjen opportunistiset makrolevät</p>	<p>D5C6 – Toissijainen:</p> <p>Opportunististen makrolevien runsaus ei ole tasoilla, jotka ilmentävät ravinteiden lisääntymisen haitallisia vaikutuksia.</p> <p>Kynnysarvot ovat seuraavat:</p> <p>a) rannikkovesissä: direktiivin 2000/60/EY mukaisesti vahvistetut arvot.</p> <p>b) jos tämä vertailuperuste on oleellinen rannikkovesien ulkopuolisten vesille osalta, rannikkovesille direktiivin 2000/60/EY nojalla asetettuja arvoja vastaavat arvot. Jäsenvaltioiden on vahvistettava kyseiset arvot alueellisessa tai osa-alueellisessa yhteistyössä.</p>	

Vertailuperusteiden osatekijät	Vertailuperusteet	Menetelmästandardit
Pohjaelin ympäristöjen makrofytyi-yhteisöt (monivuotiset merilevät ja meriheinät kuten <i>Fucales</i> -lahkoon kuuluvat makrolevälajit, meriajokas ja <i>Posidonia oceanica</i> -meriheinät)	<p>D5C7 – Toissijainen:</p> <p>Makrofytyi-yhteisöjen lajikoostumus ja suhteellinen runsaus tai syvyydjakauma saavuttaa arvoja, jotka osoittavat, että ravinteiden lisääntyminen ei aiheuta haitallisia vaikutuksia edes veden samentumisen kautta, seuraavasti:</p> <p>a) rannikkovesissä: direktiivin 2000/60/EY mukaisesti vahvistetut arvot.</p> <p>b) jos tämä vertailuperuste on merkittävä rannikkovesien ulkopuolisten vesille osalta, rannikkovesille direktiivin 2000/60/EY nojalla asetettuja arvoja vastaavat arvot. Jäsenvaltioiden on vahvistettava kyseiset arvot alueellisessa tai osa-alueellisessa yhteistyössä.</p>	
Pohjaelin ympäristöjen makrofaunayhteisöt	<p>D5C8 – Toissijainen (paitsi jos sitä käytetään korvaamaan D5C5):</p> <p>Makrofaunayhteisöjen lajikoostumus ja suhteellinen runsaus saavuttaa arvoja, jotka osoittavat, että ravinteiden ja orgaanisten aineiden lisääntyminen ei aiheuta haitallisia vaikutuksia, seuraavasti:</p> <p>a) rannikkovesissä: merenpohjan biologisille laatu tekijöille direktiivin 2000/60/EY mukaisesti vahvistetut arvot;</p> <p>b) rannikkovesien ulkopuolella: rannikkovesille direktiivin 2000/60/EY nojalla asetettuja arvoja vastaavat arvot. Jäsenvaltioiden on vahvistettava kyseiset arvot alueellisessa tai osa-alueellisessa yhteistyössä.</p>	

(¹) Direktiivin 2000/60/EY yhteisen täytäntöönpanostrategian yhteydessä julkaistut ohjeasiakirjat voivat olla tärkeitä tässä arvioinnissa (esim. 'Nro 13 – Ekologisen tilan ja ekologisen potentiaalin luokittelusta koskeva lähestymistapa' ja 'Nro 23 – Rehevöitymisen arviointi Euroopan vesipolitiikan yhteydessä').

Seuranta ja arviointia varten tarkoitetut täsmennykset ja standardoidut menetelmät

1. Rannikkovesissä vertailuperusteiden osatekijät on valittava direktiivin 2000/60/EY mukaisesti.
2. Vertailuperusteiden D5C2 ja D5C3 osalta jäsenvaltiot voivat lisäksi käyttää kasviplanktonlajien koostumusta ja runsautta.
3. Tiedot meriympäristöön kulkeutuvien ravintoaineiden reiteistä (ilmakehässä, maalla tai merellä) on kerättävä mahdollisuuksien mukaan.
4. Seuranta rannikkovesien ulkopuolelle ei välttämättä ole tarpeen riskin pienuuden vuoksi, kuten tapauksissa, joissa kynnysarvot saavutetaan rannikkovesissä ottaen huomioon ilmakehästä, merivesistä rannikkovedet mukaan luettuina ja rajatylittävistä lähteistä kulkeutuva ravinnekuormitus.
5. Direktiivin 2000/60/EY mukaisia arviointeja on käytettävä kunkin vertailuperusteen arvioinneissa rannikkovesissä.
6. Direktiivin 2000/60/EY mukaisesti vahvistettujen arvojen on viitattava joko komission päätöksen 2013/480/EU (¹) mukaan interkalibroituuihin arvoihin tai direktiivin 2000/60/EY 8 artiklan ja liitteen V mukaisesti kansallisessa lainsäädännössä vahvistettuihin arvoihin. Näiden katsotaan tarkoittavan ”hyvän ja tyydyttävän ekologisen tilaluokan välistä rajaa”.
7. Lajikoostumuksen katsotaan tarkoittavan arvioinnin kannalta alinta tarkoituksenmukaista taksonitasoa.

(¹) Komission päätös 2013/480/EU, annettu 20 päivänä syyskuuta 2013, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/60/EY mukaisesti jäsenvaltioiden seurantajärjestelmien luokittelulle interkalibrointimenettelyn tuloksena määriteltyjen arvojen vahvistamisesta ja päätöksen 2008/915/EY kumoamisesta (EUVL L 266, 8.10.2013, s. 1).

Vertailuperusteiden mittayksiköt:

- D5C1: ravinnepitoisuudet mikromoolia litrassa ($\mu\text{mol/l}$),
- D5C2: *a*-klorofyllin pitoisuus (biomassa) mikrogrammoina litrassa ($\mu\text{g/l}$),
- D5C3: kukintotapahtumat tapahtumien lukumääränä, kesto päivinä ja alueellinen laajuus neliökilometreinä (km^2) vuodessa.
- D5C4: eufoottinen raja syvyytenä metreissä (m),
- D5C5: hapen pitoisuus vesipatsaan pohjalla milligrammoina litrassa (mg/l),
- D5C6: ekologinen laatusuhde makrolevien runsauden tai alueellisen kattavuuden osalta. haitallisten vaikutusten laajuus neliökilometreinä (km^2) tai osuutena (prosenttiosuutena) arviointialueesta,
- D5C7: ekologinen laatusuhde lajikoostumuksen ja suhteellisen runsauden arviointien tai makrofytytien kasvun enimmäissyvyyden osalta. haitallisten vaikutusten laajuus neliökilometreinä (km^2) tai osuutena (prosenttiosuutena) arviointialueesta,
- D5C8: ekologinen laatusuhde lajikoostumuksen ja suhteellisen runsauden arviointien osalta. haitallisten vaikutusten laajuus neliökilometreinä (km^2) tai osuutena (prosenttiosuutena) arviointialueesta.

Jos saatavilla, jäsenvaltioiden on käytettävä direktiivissä 2000/60/EY säädettyjä yksiköitä tai ekologia laatusuhteita.

Kuvaaja 6

Merenpohjan koskemattomuus on sellaisella tasolla, että ekosysteemien rakenne ja toiminnot on turvattu ja että etenkin pohjaekosysteemeihin ei kohdistu haitallisia vaikutuksia.

Asianomaiset paineet: Fyysinen menetys (merenpohjan substraatin tai morfologian pysyvän muutoksen ja merenpohjan substraatin hyödyntämisen takia); merenpohjaan kohdistuvat fyysiset häiriöt (väliaikaiset tai palautuvat)

Vertailuperusteet, myös vertailuperusteiden osatekijät, sekä menetelmästandardit

Vertailuperusteiden osatekijät	Vertailuperusteet	Menetelmästandardit
Merenpohjan fyysinen menetys (myös vuorovesialueilla).	D6C1 – Ensisijainen: Luonnonmukaisen merenpohjan fyysisen menetyksen alueellinen laajuus ja levinneisyys (pysyvät muutokset).	<i>Arvioinnin mittakaava:</i> Sama kuin kuvaajiin 1 ja 6 liittyvässä laajojen pohjaelinympäristötyyppien arvioinnissa käytetty.
Merenpohjaan kohdistuvat fyysiset häiriöt (myös vuorovesialueilla).	D6C2 – Ensisijainen: Merenpohjaan kohdistuvien fyysisten häiriöiden aiheuttamien paineiden alueellinen laajuus ja levinneisyys.	<i>Vertailuperusteiden käyttö:</i> Vertailuperusteiden D6C1 arvioinnin tuloksia (fyysisen menetyksen levinneisyys ja arvio sen laajuudesta) on käytettävä vertailuperusteiden D6C4 ja D7C1 arvioinnissa.
Laajat pohjaelinympäristötyypit tai muut elinympäristötyypit, samat kuin kuvaajiin 1 ja 6 liittyvässä arvioinnissa käytetyt.	D6C3 – Ensisijainen: Kunkin sellaisen elinympäristötyypin alueellinen laajuus, johon kohdistuu haitallisia vaikutuksia siksi, että fyysiset häiriöt muuttavat sen biotista ja abioottista rakennetta ja sen toimintoja (esim. muutokset lajikoostumuksessa ja lajien suhteellisessa runsaudessa, sellaisten lajien puuttuminen, jotka ovat erityisen herkkiä tai haavoittuvia tai joilla on keskeinen tehtävä, lajien kokorakenne). Jäsenvaltioiden on vahvistettava fyysisten häiriöiden aiheuttamien haitallisten vaikutusten kynnyksarvot alueellisessa tai osa-alueellisessa yhteistyössä.	Vertailuperusteiden D6C2 arvioinnin tuloksia (fyysisten häiriöiden aiheuttamien paineiden levinneisyys ja arvio niiden laajuudesta) on käytettävä vertailuperusteiden D6C3 arvioinnissa. Vertailuperusteiden D6C3 arvioinnin tuloksia (arvio fyysisten häiriöiden haitallisista vaikutuksista elinympäristötyypistä kohti kullakin arviointialueella) on käytettävä vertailuperusteiden D6C5 arvioinnissa.

Vertailuperusteet D6C1, D6C2 ja D6C3 liittyvät ainoastaan paineisiin ”fyysinen menetys” ja ”fyysiset häiriöt” ja niiden vaikutuksiin, kun taas vertailuperusteet D6C4 ja D6C5 koskevat kuvaajan 6 yleistä arviointia yhdessä kuvaajaan 1 liittyvän pohjaelinympäristöjen arvioinnin kanssa. Vertailuperusteet D6C4 ja D6C5 esitetään tämän liitteen II osassa.

Seuranta- ja arviointia varten tarkoitettut täsmennykset ja standardoidut menetelmät

1. Seurantamenetelmistä:

- a) vertailuperusteen D6C1 osalta on arvioitava ihmisen erilaisen toiminnan aiheuttamat pysyvät muutokset merenpohjaan (myös merenpohjan luonnonmukaisen substraatin tai morfologian pysyvät muutokset fyysisen rakenteen muuttamisen, infrastruktuurin kehittämisen ja merenpohjan materiaalien hyödyntämisestä johtuvan substraatin menetyksen kautta);
- b) vertailuperusteen D6C2 osalta on arvioitava ihmisen erilaisen toiminnan aiheuttamat fyysiset häiriöt (kuten pohjatroulaus);
- c) rannikkovesien osalta on käytettävä direktiivin 2000/60/EY mukaisia hydrologis-morfologia tietoja ja arviointeja. Rannikkovesien ulkopuolella tiedot voidaan koota infrastruktuurin ja luvanvaraisten merenpohjan kiviainesten ottoaikkujen kartoituksista.

2. Arviointimenetelmien osalta tiedot on koostettava niin, että

- a) D6C1 arvioidaan menetettynä alueena suhteessa arviointialueen kaikkien pohjaelin ympäristöjen luonnolliseen laajuuteen (esim. ihmisen aiheuttamien muutosten laajuuden mukaan);
- b) D6C3 arvioidaan suhteessa kunkin arvioidun pohjaelin ympäristötyypin luonnolliseen kokonaislaajuuteen.

3. Fyysisellä menetyksellä tarkoitetaan merenpohjan pysyvää muutosta, joka on kestänyt tai jonka odotetaan kestävän kahden raportointikierron ajan (12 vuotta).

4. Fyysisillä häiriöillä tarkoitetaan merenpohjan muutosta, josta se voi toipua, jos häiriötä aiheuttavan paineen syynä oleva toiminta lakkaa.

5. Vertailuperusteen D6C3 osalta lajikoostumuksen katsotaan tarkoittavan arvioinnin kannalta alinta tarkoituksenmukaista taksonitasoa.

Vertailuperusteiden mittayksiköt:

- D6C1: fyysisesti menetetty arviointialueen laajuus neliökilometreinä (km²),
- D6C2: fyysisille häiriöille altistunut arviointialueen laajuus neliökilometreinä (km²),
- D6C3: kunkin haitallisille vaikutuksille altistuneen elinympäristötyypin alueellinen laajuus neliökilometreinä (km²) tai osuutena (prosenttiosuutena) arviointialueen elinympäristön luonnollisesta kokonaislaajuudesta.

Kuvaaja 7

Hydrografisten olosuhteiden pysyvät muutokset eivät vaikuta haitallisesti meren ekosysteemeihin

Asianomaiset paineet: Fyysinen menetys (merenpohjan substraatin tai morfologian pysyvän muutoksen tai merenpohjan substraatin hyödyntämisen takia); Hydrologisten olosuhteiden muutokset

Vertailuperusteet, myös vertailuperusteiden osatekijät, sekä menetelmästandardit

Vertailuperusteiden osatekijät	Vertailuperusteet	Menetelmästandardit
Hydrografiset muutokset merenpohjassa ja vesipatsaassa (myös vuorovesialueilla).	D7C1 – Toissijainen: Hydrografisten olosuhteiden pysyvien muutosten alueellinen laajuus ja levinneisyys (esim. muutokset aaltoliikkeessä, virtauksissa, suolaisuudessa, lämpötilassa) merenpohjassa ja vesipatsaassa tapahtuvat muutokset, joihin liittyy erityisesti luonnollisen merenpohjan fyysinen menetys ⁽¹⁾ .	<i>Arvioinnin mittakaava:</i> Samat kuin kuvaajiin 1 ja 6 liittyvässä laajojen pohjaelin ympäristötyyppien arvioinnissa käytetyt. <i>Vertailuperusteiden käyttö:</i> Vertailuperusteen D7C1 arvioinnin tuloksia (hydrografisten muutosten jakautuminen ja arvio niiden laajuudesta) on käytettävä vertailuperusteen D7C2 arvioinnissa.
Laajat pohjaelin ympäristötyypit tai muut elinympäristötyypit, samat kuin kuvaajiin 1 ja 6 liittyvässä arvioinnissa käytetyt.	D7C2 – Toissijainen: Kunkin sellaisille haitallisille vaikutuksille altistuneen pohjaelin ympäristötyypin alueellinen laajuus (fyysiset ja hydrografiset ominaisuudet ja niihin liittyvät biologiset yhteisöt), jotka johtuvat hydrografisten olosuhteiden pysyvistä muutoksista.	

Vertailuperusteiden osatekijät	Vertailuperusteet	Menetelmästandardit
	Jäsenvaltioiden on vahvistettava hydrografisten olosuhteiden pysyvistä muutoksista johtuvien haitallisten vaikutusten kynnyсарvot alueellisessa tai osa-alueellisessa yhteistyössä.	Vertailuperusteen D7C2 arvioinnin tuloksia (arvio haitallisista vaikutuksista elinympäristötyyppiä kohti kullakin arviointialueella) on käytettävä vertailuperusteen D6C5 arvioinnissa.

(1) Fyysisellä menetyksellä tarkoitetaan kuvaajaan 6 liittyvien täsmennysten 3 kohdassa kuvattua menetystä.

Seuranta ja arviointia varten tarkoitetut täsmennykset ja standardoidut menetelmät

1. Seuranta ja arviointia koskevista menetelmistä:

- Seurannassa on keskityttävä muutoksiin, jotka liittyvät infrastruktuurin kehittämiseen joko rannikolla tai avomerellä.
- Ympäristövaikutusten arvioinnin hydrodynaamisia malleja, jos niitä on vaadittu ja jotka on validoitu kenttätutkimuksin, tai muita soveltuvia tietolähteitä, on tarvittaessa käytettävä kunkin infrastruktuurihankkeen vaikutusten laajuuden arvioimiseksi.
- Rannikkovesien osalta on käytettävä direktiivin 2000/60/EY mukaisia hydrologis-morfologisia tietoja ja arviointeja.

2. Arviointimenetelmien osalta tiedot on koostettava niin, että

- D7C1 arvioidaan suhteessa arviointialueen kaikkien elinympäristöjen luonnolliseen kokonaislaajuuteen;
- D7C2 arvioidaan suhteessa kunkin arvioidun pohjaelinympäristötyypin luonnolliseen kokonaislaajuuteen.

Vertailuperusteiden mittayksiköt:

- D7C1: hydrografisesti muuttunut arviointialueen laajuus neliökilometreinä (km²),
- D7C2: kunkin haitallisille vaikutuksille altistuneen elinympäristötyypin alueellinen laajuus neliökilometreinä (km²) tai osuutena (prosenttiosuutena) arviointialueen elinympäristön luonnollisesta kokonaislaajuudesta.

Kuvaaja 8

Epäpuhtauksien pitoisuudet ovat tasoilla, jotka eivät johda pilaantumisaikutuksiin

Asianomaiset paineet: Muiden aineiden (esim. synteettisten aineiden, muiden kuin synteettisten aineiden, radionuklidien) aiheuttama kuormitus

Vertailuperusteet, myös vertailuperusteiden osatekijät, sekä menetelmästandardit

Vertailuperusteiden osatekijät	Vertailuperusteet	Menetelmästandardit
(1) Rannikko- ja aluevesillä: a) Direktiivin 2000/60/EY mukaisesti valitut epäpuhtaudet: i) epäpuhtaudet, joiden ympäristönlautonormi on määritelty direktiivin 2008/105/EY liitteessä I olevassa A osassa; ii) rannikkovesissä direktiivin 2000/60/EY liitteen VIII mukaiset kansallisessa menettelyssä määritetyt vesiympäristölle haitalliset aineet;	D8C1 – Ensijainen: Rannikko- ja aluevesillä epäpuhtauksien pitoisuudet eivät ylitä seuraavia kynnysarvoja: a) vertailuperusteiden osatekijöiden 1 kohdan a alakohdassa vahvistettujen epäpuhtauksien osalta direktiivin 2000/60/EY mukaisesti vahvistetut arvot;	Arvioinnin mittakaava: — rannikko- ja aluevesissä: sama kuin direktiivin 2000/60/EY nojalla käytetty, — aluevesien ulkopuolella: alueen tai osa-alueen osat, jaettuna tarvittaessa valtioiden rajojen mukaan.

Vertailuperusteiden osatekijät	Vertailuperusteet	Menetelmästandardit
<p>b) oleelliset muut epäpuhtaudet, kuten avo-merilähteistä tulevat, joita ei ole jo yksilöity (a) alakohdassa ja jotka voivat johtaa pilaantumisvaikutuksiin kyseisellä alueella tai osa-alueella. Jäsenvaltioiden on laadittava luettelo näistä epäpuhtauksista alueellisessa tai osa-alueellisessa yhteistyössä.</p> <p>(2) Aluevesien ulkopuolella:</p> <p>a) 1 kohdassa tarkoitettujen epäpuhtauksien, jos ne voivat edelleen johtaa pilaantumisvaikutuksiin;</p> <p>b) lisäksi tarpeen mukaan muut epäpuhtaudet, joita ei ole jo yksilöity 2 kohdan a alakohdassa ja jotka voivat johtaa pilaantumisvaikutuksiin kyseisellä alueella tai osa-alueella. Jäsenvaltioiden on laadittava luettelo näistä epäpuhtauksista alueellisessa tai osa-alueellisessa yhteistyössä.</p>	<p>b) jos a alakohdassa tarkoitettujen epäpuhtauksien mitataan matriisissa, jolle ei ole vahvistettu arvoa direktiivin 2000/60/EY nojalla, jäsenvaltiot vahvistavat kyseisten epäpuhtauksien pitoisuuden kyseisessä matriisissa alueellisessa tai osa-alueellisessa yhteistyössä.</p> <p>c) vertailuperusteiden osatekijöiden 1 kohdan (a) alakohdan nojalla valittujen muiden epäpuhtauksien osalta tietyn matriisin (vesi, sedimentti tai eliöstö) pitoisuudet, joista voi johtua pilaantumisvaikutuksia. Jäsenvaltioiden on vahvistettava nämä pitoisuudet alueellisessa tai osa-alueellisessa yhteistyössä ottaen huomioon niiden soveltaminen rannikko- ja aluevesissä ja niiden ulkopuolella.</p> <p>Rannikko- ja aluevesien ulkopuolella epäpuhtauksien pitoisuudet eivät ylitä seuraavia kynnysarvoja:</p> <p>a) vertailuperusteiden osatekijöiden 2 kohdan a alakohdan nojalla valittujen epäpuhtauksien osalta rannikko- ja aluevesillä sovellettavat arvot;</p> <p>b) vertailuperusteiden osatekijöiden 2 kohdan b alakohdan nojalla valittujen epäpuhtauksien osalta tietyn matriisin (vesi, sedimentti tai eliöstö) pitoisuudet, joista voi johtua pilaantumisvaikutuksia. Jäsenvaltioiden on vahvistettava kyseiset pitoisuudet alueellisessa tai osa-alueellisessa yhteistyössä.</p>	<p><i>Vertailuperusteiden käyttö:</i></p> <p>Tieto siitä, missä määrin ympäristön hyvä tila on saavutettu, on ilmaista kunkin arvioidun alueen osalta seuraavasti:</p> <p>a) kunkin vertailuperusteeseen D8C1 liittyvän epäpuhtauden osalta sen pitoisuus, käytetty matriisi (vesi, sedimentti tai eliöstö), tieto siitä, onko vahvistetut kynnysarvot saavutettu, sekä niiden arvioitujen epäpuhtauksien osuus, jotka ovat saavuttaneet kynnysarvot, mukaan lukien erikseen mainittuina aineet, jotka käyttäytyvät kuin direktiivin 2008/105/EY 8 a artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettuja hitaasti hajoavia, biokertyviä ja myrkyllisiä kaikkialla läsnä olevia PBT-aineita (u-PBT);</p> <p>b) kunkin vertailuperusteeseen D8C2 mukaan arvioidun lajin osalta arvio haitallisille vaikutuksille altistuneen populaation runsaudesta arviointialueella;</p> <p>c) kunkin vertailuperusteeseen D8C2 mukaan arvioidun elinympäristön osalta arvio haitallisille vaikutuksille altistuneen arviointialueen laajuudesta.</p> <p>Vertailuperusteeseen D8C2 käyttämisestä ympäristön hyvän tilan yleisarvioinnissa kuvaajan 8 osalta on sovittava alueellisella tai osa-alueellisella tasolla.</p> <p>Vertailuperusteeseen D8C2 arvioinnin tuloksia on tarvittaessa käytettävä kuvaajin 1 ja 6 liittyvissä arvioinneissa.</p>
<p>Lajit ja elinympäristötyypit, joita epäpuhtaudet uhkaavat.</p> <p>Jäsenvaltioiden on vahvistettava kyseinen lajien ja arvioitavien kudosten sekä elinympäristöjen luettelo alueellisessa tai osa-alueellisessa yhteistyössä.</p>	<p>D8C2 – Toissijainen:</p> <p>Lajien terveyden ja elinympäristöjen tilaan (esim. lajikoostumus ja suhteellinen runsaus pitkäkestoisesti pilaantuneissa kohteissa) ei kohdistu epäpuhtauksista johtuvia haitallisia vaikutuksia sisältäen kumulatiiviset tai synergiavaikutukset.</p> <p>Jäsenvaltioiden on vahvistettava kyseiset haitalliset vaikutukset ja niiden kynnysarvot alueellisessa tai osa-alueellisessa yhteistyössä.</p>	
<p>Merkittävät äkilliset pilaantumistapahtumat, joihin liittyy Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2005/35/EY (1) 2 artiklan 2 kohdassa määritellyjä ympäristöä pilaavia aineita, mukaan lukien raakaöljy ja sen kaltaiset yhdisteet.</p>	<p>D8C3 – Ensimmäinen:</p> <p>Merkittävien äkillisten pilaantumistapahtumien alueellinen laajuus ja kesto on minimoitu.</p>	<p><i>Arvioinnin mittakaava:</i></p> <p>Alueellinen tai osa-alueellinen taso, jaetuna tarvittaessa valtioiden rajojen mukaan.</p>

Vertailuperusteiden osatekijät	Vertailuperusteet	Menetelmästandardit
		<p><i>Vertailuperusteiden käyttö:</i></p> <p>Tieto siitä, missä määrin ympäristön hyvä tila on saavutettu, on ilmaistava kunkin arvioidun alueen osalta seuraavasti:</p> <p>— arvio merkittävien äkillisten pilaantumistapahtumien laajuudesta ja niiden jakautumisesta ja kokonaisuudesta kunkin vuonna.</p> <p>Tätä vertailuperustetta on käytettävä vertailuperusteen D8C4 arvioinnin käynnistämiseen.</p>
<p>II osan taulukossa 1 luetellut lajiryhmien lajit ja II osan taulukossa 2 luetellut laajat pohjaelinympäristötyypit.</p>	<p>D8C4 – Toissijainen (käytetään, kun merkittävä äkillinen pilaantumistapahtuma on tapahtunut):</p> <p>Merkittävän äkillisen pilaantumistapahtuman haitalliset vaikutukset, jotka kohdistuvat lajien terveyteen ja elinympäristöjen tilaan (esim. niiden lajikoostumukseen ja suhteelliseen runsauteen) on minimoitu ja mahdollisuuksien mukaan eliminoitu.</p>	<p><i>Arvioinnin mittakaava:</i></p> <p>Sama kuin kuvaajiin 1 ja 6 liittyvässä lajiryhmien tai laajojen pohjaelinympäristötyyppien arvioinnissa käytetty.</p> <p><i>Vertailuperusteiden käyttö:</i></p> <p>Jos kumulatiiviset alueelliset ja ajalliset vaikutukset ovat merkittäviä, vertailuperusteen D8C4 arvioinnin tuloksia on käytettävä kuvaajiin 1 ja 6 liittyvissä arvioinneissa tuottamaan:</p> <p>a) arvio kunkin haitallisille vaikutuksille altistuneen lajin runsaudesta;</p> <p>b) arvio kunkin haitallisille vaikutuksille altistuneen laajan elinympäristötyypin laajuudesta.</p> <p>Vertailuperusteen D8C4 käyttämisestä ympäristön hyvän tilan yleisarvioinnissa kuvaajan 8 osalta on sovittava alueellisella tai osa-alueellisella tasolla.</p>

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2005/35/EY, annettu 7 päivänä syyskuuta 2005, alusten aiheuttamasta ympäristön pilaantumisesta ja pilaamisrikoksista määrättävistä seuraamuksista, myös rikosoikeudellisista seuraamuksista (EUVL L 255, 30.9.2005, s. 11).

Seuranta ja arviointia varten tarkoitetut täsmennykset ja standardoidut menetelmät

1. Vertailuperusteen D8C1 osatekijöiden osalta 1 kohdan b alakohdan ja 2 kohdan b alakohdan mukaisen muiden epäpuhtauksien, joista voi johtua pilaantumisvaikutuksia, valinnan on perustuttava riskinarviointiin. Näiden epäpuhtauksien osalta arvioinnissa käytettävien väliaineen ja kynnyksarvojen on edustettava herkintä lajia ja altistusreittiä, mukaan luettuina ihmisten terveydelle ravintoketjun kautta altistumisesta aiheutuvat vaarat.
2. Tätä päätöstä sovellettaessa:
 - a) Vertailuperuste D8C1: rannikko- ja aluevesien epäpuhtauksien arviointia varten jäsenvaltioiden on seurattava epäpuhtauksia direktiivin 2000/60/EY vaatimusten mukaisesti, ja kyseisen direktiivin mukaisia arviointeja on käytettävä, jos ne ovat käytettävissä. Tiedot meriympäristöön kulkeutuvien epäpuhtauksien reiteistä (ilmakehässä, maalla tai merellä) on kerättävä mahdollisuuksien mukaan.
 - b) Vertailuperusteet D8C2 ja D8C4: biomarkkereilla tai populaation demografisilla ominaisuuksilla (esim. hedelmällisyydellä, eloonjäämisasteella, kuolevuudella ja lisääntymiskyvyllä) voi olla merkitystä terveysvaikutuksia arvioitaessa.
 - c) Vertailuperusteet D8C3 ja D8C4: tämän päätöksen soveltamiseksi seuranta toteutetaan tarvittaessa äkillisen pilaantumistapahtuman tapahduttua, eikä osana direktiivin 2008/56/EY 11 artiklan mukaista säännöllistä seurantaohjelmaa.
 - d) Vertailuperuste D8C3: Jäsenvaltioiden on yksilöitävä merkittävien äkillisten pilaantumistapahtumien lähde, jos mahdollista. Tätä tarkoitusta varten ne voivat käyttää Euroopan meriturvallisuusviraston satelliittiseurantaa.

3. Epäpuhtauksilla tarkoitetaan yksittäisiä aineita tai aineryhmiä. Raportoinnin johdonmukaisuuden vuoksi aineiden ryhmittelystä on sovittava unionin tasolla.
4. Lajikoostumuksen katsotaan tarkoittavan arvioinnin kannalta alinta tarkoituksenmukaista taksonitasoa.

Vertailuperusteiden mittayksiköt:

- D8C1: epäpuhtauksien pitoisuudet mikrogrammoina litraa ($\mu\text{g/l}$) kohti vedessä, mikrogrammoina kilogrammaa ($\mu\text{g/kg}$) kohti kuivapainona sedimentissä ja mikrogrammoina kilogrammaa ($\mu\text{g/kg}$) kohti tuorepainona eliöstössä,
- D8C2: runsaus (yksilöiden lukumäärä tai muut sopivat yksiköt, kuten alueellisella tai osa-alueellisella tasolla on sovittu) altistunutta lajia kohti, laajuus neliökilometreinä (km^2) altistunutta laajaa elinympäristötyyppiä kohti,
- D8C3: merkittävien äkillisten pilaantumistapahtumien kesto päivinä ja alueellinen laajuus neliökilometreinä (km^2) vuotta kohti,
- D8C4: runsaus (yksilöiden lukumäärä tai muut sopivat yksiköt, kuten alueellisella tai osa-alueellisella tasolla on sovittu) altistunutta lajia kohti, laajuus neliökilometreinä (km^2) altistunutta laajaa elinympäristötyyppiä kohti.

Kuvaaja 9

Kalojen ja ihmisravintona käytettävien muiden meren antimien epäpuhtaustasot eivät ylitä yhteisön lainsäädännössä tai muissa asioissa koskeissa normeissa asetettuja tasoja

Asianomainen paine: Vaarallisten aineiden aiheuttama kuormitus

Vertailuperusteet, myös vertailuperusteiden osatekijät, sekä menetelmästandardit

Vertailuperusteiden osatekijät	Vertailuperusteet	Menetelmästandardit
<p>Asetuksessa (EY) N:o 1881/2006 luetellut epäpuhtaudet.</p> <p>Tätä päätöstä sovellettaessa jäsenvaltiot voivat päättää olla ottamatta huomioon asetuksessa (EY) N:o 1881/2006 mainittuja epäpuhtauksia, jos se on perusteltua riskinarvioinnin perusteella.</p> <p>Jäsenvaltiot voivat arvioida myös muita epäpuhtauksia, jotka eivät sisälly asetukseen (EY) N:o 1881/2006. Jäsenvaltioiden on laadittava kyseisten muiden epäpuhtauksien luettelo alueellisessa tai osa-alueellisessa yhteistyössä.</p> <p>Jäsenvaltioiden on laadittava arvioitavien lajien ja kudosten luettelo vahvistettujen edellytysten mukaisesti. Ne voivat tehdä yhteistyötä alueellisella tai osa-alueellisella tasolla kyseisen lajien ja kudosten luettelon laatimisessa.</p>	<p>D9C1 – Ensisijainen:</p> <p>Epäpuhtauksien määrä luonnosta pyydettyjen tai korjattujen (lukuun ottamatta meriviljelystä saatuja eväkaloja) kalojen ja äyriäisten (mukaan lukien kalat, äyriäiset, nilviäiset, piikkinahkaiset, merilevä ja muut merikasvit) syötävissä kudoksissa (lihas, maksa, mäti, liha tai muut pehmeät osat) ei ylitä</p> <p>a) asetuksessa (EY) N:o 1881/2006 lueteltujen epäpuhtauksien osalta kyseisessä asetuksessa säädettyjä enimmäismääriä, jotka ovat tätä päätöstä sovellettaessa käytettävät kynnsarvot;</p> <p>b) muiden epäpuhtauksien osalta, joita ei ole lueteltu asetuksessa (EY) N:o 1881/2006, kynnsarvoja, jotka jäsenvaltioiden on vahvistettava alueellisessa tai osa-alueellisessa yhteistyössä.</p>	<p><i>Arvioinnin mittakaava:</i></p> <p>Pyynti- tai tuotantoalue Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1379/2013 (¹) 38 artiklan mukaisesti.</p> <p><i>Vertailuperusteiden käyttö:</i></p> <p>Tieto siitä, missä määrin ympäristön hyvä tila on saavutettu, on ilmaistava kunkin arvioitun alueen osalta seuraavasti:</p> <ul style="list-style-type: none"> — kunkin epäpuhtauden osalta sen pitoisuus kaloissa ja äyriäisissä, käytetty matriisi (laji ja kudokset), tieto siitä, onko vahvistetut kynnsarvot saavutettu, sekä kynnsarvonsa saavuttaneiden arvioitujen epäpuhtauksien osuus.

(¹) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EU) N:o 1379/2013, annettu 11 päivänä joulukuuta 2013, kalastus- ja vesiviljelytuotealan yhteisestä markkinajärjestelystä ja neuvoston asetusten (EY) N:o 1184/2006 ja (EY) N:o 1224/2009 muuttamisesta sekä neuvoston asetuksen (EY) N:o 104/2000 kumoamisesta (EUVL L 354, 28.12.2013, s. 1).

Seuranta ja arviointia varten tarkoitettut täsmennykset ja standardoidut menetelmät

1. Kun jäsenvaltiot laativat luettelon lajeista, jota käytetään vertailuperusteiden D9C1 osalta, asianomaisten lajien on
 - a) oltava merkityksellisiä asianomaisen merialueen tai osa-alueen kannalta;
 - b) kuuluttava asetuksen (EY) N:o 1881/2006 soveltamisalaan;

- c) oltava soveltuvia arvioidun epäpuhtauden kannalta;
- d) kuuluttava jäsenvaltiossa eniten kulutettuihin tai kulutukseen eniten pyydystettyihin tai kerättyihin lajeihin.
2. Epäpuhtaudelle vahvistetun normin ylittymisen on johdettava seurantaan näytteenoton piiriin kuuluneen alueen ja siellä esiintyneiden lajien pilaantumisen pysyvyyden määrittämiseksi; Seuranta on jatkettava kunnes on olemassa riittävästi näyttöä siitä, että riskiä normin ylityksistä ei ole.
3. Tätä päätöstä sovellettaessa näytteenotto epäpuhtauksien enimmäismäärien arvioimiseksi on suoritettava Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 882/2004 ⁽¹⁾ 11 artiklan sekä komission asetuksen (EU) N:o 589/2014 ⁽²⁾ ja komission asetuksen (EY) N:o 333/2007 ⁽³⁾ mukaisesti.
4. Jäsenvaltioiden on varmistettava kullakin alueella tai osa-alueella, että näytteenoton ajallinen ja maantieteellinen laajuus on riittävä tuottamaan edustavan otoksen ravinnoksi käytettävissä merenelävissä olevista yllä täsmennetyistä epäpuhtauksista kyseisellä merialueella tai sen osa-alueella.

Vertailuperusteiden mittayksiköt:

- D9C1: epäpuhtauksien pitoisuudet asetuksen (EY) N:o 1881/2006 liitteessä vahvistetuissa yksiköissä.

Kuvaaja 10

Roskaantuminen ei ominaisuuksiltaan eikä määrältään aiheuta haittaa rannikko- ja meriympäristölle

Asianomainen paine: Roskaantuminen

Vertailuperusteet, myös vertailuperusteiden osatekijät, sekä menetelmästandardit

Vertailuperusteiden osatekijät	Vertailuperusteet	Menetelmästandardit
Roskaantuminen (pois lukien mikroroska), joka jaotellaan seuraaviin luokkiin ⁽¹⁾ : keinotekoiset polymeerimateriaalit, kumi, kangas/tekstiili, paperi/pahvi, jalostettu/työstetty puu, metalli, lasi/keramiikka, kemikaalit, määrittelemätön ja elintarvikkejäte. Jäsenvaltiot voivat määrittellä lisää alaluokkia.	D10C1 – Ensisijainen: Rannikolla, vesipatsaan pintakerroksessa ja merenpohjassa olevan roskan koostumus, määrä ja levinneisyys ovat tasoilla, jotka eivät aiheuta haittaa rannikko- ja meriympäristölle. Jäsenvaltioiden on vahvistettava näille tasoille kynnsarvot unionin tason yhteistyössä ottaen huomioon alueelliset tai osa-alueelliset erityispiirteet.	<i>Arvioinnin mittakaava:</i> Alueen tai osa-alueen ala-alueet, jaettuna tarvittaessa valtioiden rajojen mukaan. <i>Vertailuperusteiden käyttö:</i> Tieto siitä, missä määrin ympäristön hyvä tila on saavutettu, on ilmaistava erikseen kunkin vertailuperusteen ja kunkin arvioidun alueen osalta seuraavasti: a) kutakin vertailuperustetta koskevat tulokset (roskan tai mikroroskan määrä luokkaa kohti) ja sen jakautuminen vertailuperusteiden D10C1 ja D10C2 osalta käytettyä matriisia kohti sekä tieto siitä, onko vahvistetut kynnsarvot saavutettu.
Mikroroska (hiukkaskoko < 5 mm), jaoteltuna luokkiin 'keinotekoiset polymeerimateriaalit' ja 'muut'.	D10C2 – Ensisijainen: Rannikolla, vesipatsaan pintakerroksessa ja merenpohjan sedimentissä olevan mikroroskan koostumus, määrä ja levinneisyys ovat tasoilla, jotka eivät aiheuta haittaa rannikko- ja meriympäristölle.	b) vertailuperusteen D10C3 tulokset (roskan ja mikroroskan määrä luokkaa ja lajia kohti) ja tieto siitä, onko vahvistetut kynnsarvot saavutettu.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 882/2004, annettu 29 päivänä huhtikuuta 2004, rehu- ja elintarvikelainsäädännön sekä eläinten terveyttä ja hyvinvointia koskevien sääntöjen mukaisuuden varmistamiseksi suoritetusta virallisesta valvonnasta (EUVL L 165, 30.4.2004, s. 1).

⁽²⁾ Komission asetus (EU) N:o 589/2014, annettu 2 päivänä kesäkuuta 2014, näytteenotto- ja määritysmenelmistä tietyissä elintarvikkeissa olevien dioksiinien, dioksiinien kaltaisten PCB-yhdisteiden ja muiden kuin dioksiinien kaltaisten PCB-yhdisteiden pitoisuuksien tarkastusta varten sekä asetuksen (EU) N:o 252/2012 kumoamisesta (EUVL L 164, 3.6.2014, s. 18).

⁽³⁾ Komission asetus (EY) N:o 333/2007, annettu 28 päivänä maaliskuuta 2007, näytteenotto- ja määritysmenelmistä elintarvikkeiden lyijy-, kadmium-, elohopea-, epäorgaanisen tinan, 3-MCPD- ja bentso(a)pyreenipitoisuuksien virallista tarkastusta varten (EUVL L 88, 29.3.2007, s. 29).

Vertailuperusteiden osatekijät	Vertailuperusteet	Menetelmästandardit
	Jäsenvaltioiden on vahvistettava näille tasolle kynnsarvot unionin tason yhteistyössä ottaen huomioon alueelliset tai osa-alueelliset erityispiirteet.	Vertailuperusteiden D10C1, D10C2 ja D10C3 käyttämisestä ympäristön hyvän tilan yleisarvioinnissa kuvaajan 10 osalta on sovittava unionin tasolla.
Roska ja mikroroska, jaoteltuina luokkiin 'keinotekoiset polymeerimateriaalit' ja 'muut', arvioidaan missä tahansa lajissa seuraavista ryhmistä: linnut, nisäkkäät, matelijat, kalat ja selkärangattomat. Jäsenvaltioiden on laadittava kyseinen lajiluettelo alueellisessa tai osa-alueellisessa yhteistyössä.	D10C3 – Toissijainen: Merieläinten nielemän roskan ja mikroroskan määrä on tasolla, joka ei vaikuta haitallisesti asianomaisten lajien terveyteen. Jäsenvaltioiden on vahvistettava kyseisten tasojen kynnsarvot alueellisessa tai osa-alueellisessa yhteistyössä.	Vertailuperusteiden D10C3 tulokset vaikuttavat tarvittaessa osaltaan myös kuvaajaan 1 liittyviin arviointeihin.
Lintu-, nisäkä-, matelija-, kala- ja selkärangaslaajat, joita roskaantumisen uhkaa. Jäsenvaltioiden on laadittava kyseinen lajiluettelo alueellisessa tai osa-alueellisessa yhteistyössä.	K10V4 – Toissijainen: Kunkin lajin yksilöiden lukumäärä, johon roskaantuminen vaikuttaa haitallisesti, esim. eläinten tarttuminen pyydyksiin, muuntyyppiset vammat tai kuolemat tai terveysvaikutukset. Jäsenvaltioiden on vahvistettava roskaantumisen haitallisten vaikutusten kynnsarvot alueellisessa tai osa-alueellisessa yhteistyössä.	<i>Arvioinnin mittakaava:</i> Sama kuin kuvaajaan 1 liittyvässä lajiryhmien arvioinnissa käytetty. <i>Vertailuperusteiden käyttö:</i> Tieto siitä, missä määrin ympäristön hyvä tila on saavutettu, on ilmaistava kunkin arvioidun alueen osalta seuraavasti: — kunkin vertailuperusteiden D10C4 mukaan arvioidun lajin osalta arvio haitallisille vaikutuksille altistuneiden yksilöiden lukumäärästä arviointialueella. Vertailuperusteiden D10C4 käyttämisestä ympäristön hyvän tilan yleisarvioinnissa kuvaajan 10 osalta on sovittava unionin tasolla. Tämän vertailuperusteiden tuloksia on tarvittaessa käytettävä myös kuvaajaan 1 liittyvissä arvioinneissa.

(4) Nämä ovat roskaluokkien päälueellon tason 1 materiaaliluokkia yhteisen tutkimuskeskuksen oppaassa "Guidance on Monitoring of marine litter in European seas" (Euroopan merien roskaantumisen seuranta koskevat ohjeet) (2013, ISBN 978-92-79-32709-4).. Päälueellossa täsmennetään, mitä kuhunkin luokkaan kuuluu, esimerkiksi 'kemikaalit' viittaa parafiiniin, vahaan, öljyyn ja tervamaisiin aineisiin.

Seuranta ja arviointia varten tarkoitetut täsmennykset ja standardoidut menetelmät

- Vertailuperusteiden D10C1 osalta: roskaantumista on seurattava rannikolla, ja lisäksi sitä voidaan seurata vesipatsaan pintakerroksessa ja merenpohjassa. Roskien lähteestä ja reiteistä on mahdollisuuksien mukaan kerättävä tietoja;
- Vertailuperusteiden D10C2 osalta: mikroroskaa on seurattava vesipatsaan pintakerroksessa ja merenpohjan sedimentissä, ja lisäksi sitä voidaan seurata rannikolla. Mikroroskaa on mahdollisuuksien mukaan seurattava niin, että se voidaan yhdistää kuormituksen pistelähteisiin (kuten satamat, huvivenesatamat, jätevedenpuhdistamot ja hulevesipäästöt).
- Vertailuperusteiden D10C3 ja D10C4 osalta: seuranta voi perustua satunnaisiin tapahtumiin (esim. kuolleiden eläinten ajautuminen rannalle, roskiin takertuneet eläimet pesimäyhdyksissä, haitallisille vaikutuksille altistuneiden yksilöiden osuus kussakin kartoituksessa).

Vertailuperusteiden mittayksiköt:

- D10C1: roskan määrä luokkaa kohti yksittäisten roskien lukumääränä:
 - 100:aa rantaviivametriä (m) kohti,
 - neliökilometriä (km²) kohti vesipatsaan pintakerroksessa ja merenpohjassa,

- D10C2: mikroroskan määrä luokkaa kohti yksittäisten roskien lukumääränä ja grammoina (g) ilmaistuna painona:
 - neliometriä (m²) kohti vesipatsaan pintakerroksessa,
 - sedimenttikilogrammaa (kuivapaino) (kg) kohti rannikolla ja merenpohjassa,
- D10C3: roskan/mikroroskan määrä grammoina (g) ja yksittäisten roskien lukumääränä yksilöä kohti kunkin lajin osalta suhteessa näytteenoton piiriin kuuluvan yksilön kokoon (pituuteen tai painoon),
- D10C4: haitallisille vaikutuksille (tappava/lähes tappava) altistuneiden yksilöiden määrä laja kohti.

Kuvaaja 11

Energian mereen johtaminen, myöskään vedenalainen melu, ei ole tasoltaan sellaista, että se vaikuttaisi haitallisesti meriympäristöön

Asianomaiset paineet: Ihmisen aiheuttaman melun johtaminen mereen; muun energian johtaminen mereen

Vertailuperusteet, myös vertailuperusteiden osatekijät, sekä menetelmästandardit

Vertailuperusteiden osatekijät	Vertailuperusteet	Menetelmästandardit
Ihmisen aiheuttama impulssimainen melu vedessä.	D11C1 – Ensisijainen: Ihmisen aiheuttaman impulssimaisen melun lähteiden alueellinen jakautuminen, kesto ja voimakkuus eivät saa ylittää tasoja, jotka vaikuttavat haitallisesti merieläinpopulaatioihin. Jäsenvaltioiden on vahvistettava näille tasoille kynnysarvot unionin tason yhteistyössä ottaen huomioon alueelliset tai osa-alueelliset erityispiirteet.	<i>Arvioinnin mittakaava:</i> Alueet, osa-alueet tai ala-alueet. <i>Vertailuperusteiden käyttö:</i> Tieto siitä, missä määrin ympäristön hyvä tila on saavutettu, on ilmaistava kunkin arvioitun alueen osalta seuraavasti: a) vertailuperusteiden D11C1 osalta impulssimelun lähteiden kesto kalenterivuotta kohti, niiden ajallinen jakautuminen vuoden aikana ja alueellinen jakautuminen arviointialueella sekä tieto siitä, onko vahvistetut kynnysarvot saavutettu;
Ihmisen aiheuttama jatkuva matalataajuinen melu vedessä.	D11C2 – Ensisijainen: Ihmisen aiheuttaman matalataajuisen melun lähteiden alueellinen jakautuminen, kesto ja voimakkuus eivät saa ylittää tasoja, jotka vaikuttavat haitallisesti merieläinpopulaatioihin. Jäsenvaltioiden on vahvistettava näille tasoille kynnysarvot unionin tason yhteistyössä ottaen huomioon alueelliset tai osa-alueelliset erityispiirteet.	b) vertailuperusteiden D11C2 osalta melutason vuotuinen keskiarvo tai muu alueellisella tai osa-alueellisella tasolla sovittu soveltuva ajallinen mittari pinta-alayksikköä kohti ja sen alueellinen jakautuminen arviointialueella sekä arviointialueen se laajuus (% , km ²), jolla vahvistetut kynnysarvot on saavutettu. Vertailuperusteiden D11C1 ja D11C2 käytämisestä ympäristön hyvän tilan arvioinnissa kuvaajan 11 osalta on sovittava unionin tasolla. Näiden vertailuperusteiden tuloksia on käytettävä myös kuvaajaan 1 liittyvissä arvioinneissa.

Seuranta ja arviointia varten tarkoitetut täsmennykset ja standardoidut menetelmät

1. Vertailuperusteiden D11C1 seurannan osalta:

- a) Alueellinen erottelukyky: maantieteelliset sijainnit, joiden muoto ja alueet on määriteltävä alueellisella tai osa-alueellisella tasolla, esimerkiksi direktiivin 2008/56/EY liitteessä III lueteltujen toimintojen perusteella.
- b) Impulssimainen melu kuvataan pistemäisen lähteen synnyttämänä äänenpaineen yksikkönä dB re 1µPa².s tai pistemäisen lähteen nollassa huippuun vaihtuvan äänenpaineen yksikkönä dB re 1µPa.m, kumpikin taajuusalueella 10 Hz–10 kHz. Jäsenvaltiot voivat harkita muita korkeamman taajuusalueen lähteitä, jos pidemmän kantaman vaikutusten katsotaan olevan merkittäviä.

2. Vertailuperusteen D11C2 seurannan osalta:

Vuotuinen keskiarvo tai muu alueellisella tai osa-alueellisella tasolla sovittu sopiva mittari äänenpaineen neliölle kummallakin kahdella 1/3-oktaavin alueella, toinen keskitaajuudella 63 Hz ja toinen taajuudella 125 Hz, ilmaistuna desibelitasona yksikkönä dB re 1µPa, paineen suhteen sopivalla spatiaalisella erottelukyvylä. Tämä voidaan mitata suoraan tai päätellä mallista, jota käytetään mittausten väliseen interpolointiin tai joka on ekstrapoloitu mittauksista. Jäsenvaltiot voivat myös päättää alueellisella ja osa-alueellisella tasolla seurata muitakin taajuusalueita.

Vertailuperusteita, jotka koskevat muita energiakuormituksen muotoja (kuten lämpöenergiaa, sähkömagneettisia kenttiä ja valoa), ja vertailuperusteita, jotka koskevat melun ympäristövaikutuksia, kehitetään vielä lisää.

Vertailuperusteiden mittayksiköt:

- D11C1: Niiden päivien lukumäärä neljännesvuotta (tai tarpeen mukaan kuukautta) kohti, joina impulssimelun lähteitä on olemassa; arviointialueen pinta-alayksikköjen osuus (prosenttiosuus) tai laajuus neliökilometreinä (km²), jolla on impulssimelun lähteitä, vuotta kohti;
- D11C2: Jatkuvan äänitason vuotuinen keskiarvo (tai muu ajallinen mittari) pinta-alayksikköä kohti; arviointialueen osuus (prosenttiosuus) tai laajuus neliökilometreinä (km²), jolla äänitasot ylittävät kynnsarvot,

II OSA

Vertailuperusteet, menetelmästandardit, täsmennykset ja standardoidut menetelmät merivesien olennaisten piirteiden ja ominaisuuksien sekä ympäristön nykytilan seuranta ja arviointia varten direktiivin 2008/56/EY 8 artiklan 1 kohdan a alakohdan nojalla

II osassa tarkastellaan kuvaajia, jotka liittyvät ekosysteemin osatekijöihin: lintujen, nisäkkäiden, matelijoiden, kalojen ja pääjalkaisten lajiryhmät (kuvaaja 1), pelagiset elinympäristöt (kuvaaja 1), pohjaelinympäristöt (kuvaajat 1 ja 6) ja ekosysteemit, myös ravintoverkot (kuvaajat 1 ja 4), sellaisina kuin ne on lueteltu direktiivin 2008/56/EY (1) liitteessä III.

Aihe

Lintujen, nisäkkäiden, matelijoiden, kalojen ja pääjalkaisten lajiryhmät (kuvaajaan 1 liittyvät)

Vertailuperusteet, myös vertailuperusteiden osatekijät, sekä menetelmästandardit

Vertailuperusteiden osatekijät	Vertailuperusteet	Menetelmästandardit
<p>Lintu-, nisäkä- ja matelijalajit sekä muut kuin kaupallisesti hyödynnettävät kala- ja pääjalkaislajit, jotka ovat vaarassa joutua tahattomaksi sivusaaliiksi merialueella tai osa-alueella.</p> <p>Jäsenvaltioiden on laadittava kyseinen lajien luettelo alueellisessa tai osa-alueellisessa yhteistyössä asetuksen (EU) N:o 1380/2013 25 artiklan 5 kohdassa säädettyjen velvoitteiden nojalla tiedonkeruutoimia varten ja ottaen huomioon komission täytäntöönpanopäätöksen (EU) 2016/1251 (1) liitteessä olevassa taulukossa 1D oleva lajiluettelo.</p>	<p>D1C1 – Ensijainen:</p> <p>Tahattomaksi sivusaaliiksi joutumisesta johtuva kuolleisuus lajeittain on alle lajia uhkaavan tason niin, että sen elinkelpoisuus pitkällä aikavälillä on taattu.</p> <p>Jäsenvaltioiden on vahvistettava alueellisessa tai osa-alueellisessa yhteistyössä kynnsarvo tahattomaksi sivusaaliiksi joutumisesta johtuvalle kuolleisuudelle lajeittain.</p>	<p><i>Arvioinnin mittakaava:</i></p> <p>Sama kuin vertailuperusteiden D1C2–D1C5 mukaan tehtävässä vastaavien lajien tai lajiryhmien arvioinnissa käytetty.</p> <p><i>Vertailuperusteiden käyttö:</i></p> <p>Tieto siitä, missä määrin ympäristön hyvä tila on saavutettu, on ilmaistava kunkin arvioidun alueen osalta seuraavasti:</p> <ul style="list-style-type: none"> — kuolleisuus lajeittain ja tieto siitä, onko vahvistettu kynnsarvo saavutettu. <p>Tätä vertailuperustetta on käytettävä vertailuperusteen D1C2 mukaan tehtävässä vastaavien lajien arvioinnissa.</p>

(1) Asetusta (EC) N:o 199/2008 voidaan käyttää merkityksellisten kalastukseen liittyvien tietojen keräämiseen kuvaajien 1, 4 ja 6 osalta.

Vertailuperusteiden osatekijät	Vertailuperusteet	Menetelmästandardit
<p>Taulukossa 1 luetellut lajiryhmät, jos niitä esiintyy kyseisellä alueella tai osa-alueella.</p> <p>Jäsenvaltioiden on vahvistettava alueellisessa tai osa-alueellisessa yhteistyössä kullekin lajiryhmälle tyypilliset lajit, jotka on valittu "eritelmissä lajien ja elinympäristöjen valintaa varten" vahvistettujen kriteerien mukaisesti. Niihin on kuuluttava direktiivin 92/43/ETY liitteessä II luetellut nisäkkäät ja matelijat, ja niihin voi kuulua mitä tahansa muita lajeja, kuten lajeja, jotka on luettu esimerkiksi unionin lainsäädännössä (direktiivin 92/43/ETY muissa liitteissä, direktiivissä 2009/147/EY tai asetuksessa (EU) N:o 1380/2013) ja kansainvälisissä sopimuksissa, kuten meriä koskeissa alueellisissa yleissopimuksissa.</p>	<p>D1C2 – Ensisijainen:</p> <p>Ihmisen aiheuttamat paineet eivät vaikuta haitallisesti lajin populaation runsauteen niin, että sen elinkelpoisuus pitkällä aikavälillä on taattu.</p> <p>Jäsenvaltioiden on vahvistettava kullekin lajille kynnysarvot alueellisessa tai osa-alueellisessa yhteistyössä ottaen huomioon vertailuperusteista D1C1, D8C4 ja D10C4 johdettu populaation koon ja kuolleisuuden luonnollinen vaihtelu sekä muut merkitykselliset paineet. Direktiivin 92/43/ETY kattamien lajien osalta näiden arvojen on oltava johdonmukaiset asianomaisten jäsenvaltioiden direktiivin 92/43/ETY nojalla vahvistamien populaation suotuisten viitearvojen kanssa.</p>	<p><i>Arvioinnin mittakaava:</i></p> <p>On käytettävä kunkin lajiryhmän ekologisesti merkittäviä tasoja seuraavasti:</p> <ul style="list-style-type: none"> — syvälle sukeltavat hammasvalaat, hetulavaltaat, syvänmeren kalat: alue; — linnut, pienet hammasvalaat, pelagiset kalat ja mannerjalustan pohjakalat: Itämerellä ja Mustallamerellä alue tai ala-alueet; Koillis-Atlantilla ja Välimerellä osa-alue; — hylkeet, merikilpikonnat, pääjalkaiset: Itämerellä alue tai ala-alueet; Koillis-Atlantilla ja Välimerellä osa-alue; — rannikoiden kalat: alueen tai osa-alueen ala-alue. — kaupallisesti hyödynnettävät kalat ja pääjalkaiset: sama kuin kuvaajan 3 osalta käytetty.
	<p>D1C3 – Ensisijainen kaupallisten hyödynnettävien kalojen ja pääjalkaisten osalta ja toissijainen muiden lajien osalta:</p> <p>Lajin populaation demografiset ominaisuudet (esim. yksilöiden koko- tai ikäluokkarakenne, sukupuolijakauma, hedelmällisyys, eloonjäämisaste) ovat merkkejä terveestä populaatiosta, johon ihmisen aiheuttamat paineet eivät vaikuta haitallisesti.</p> <p>Jäsenvaltioiden on vahvistettava kunkin lajin erityisominaisuuksille kynnysarvot alueellisessa tai osa-alueellisessa yhteistyössä ottaen huomioon vertailuperusteista D8C2 ja D8C4 johdetut, lajien terveyteen kohdistuvat haitalliset vaikutukset sekä muut merkitykselliset paineet.</p>	<p><i>Vertailuperusteiden käyttö:</i></p> <p>Kunkin lajin tilanne on arvioitava erikseen perustuen käyttöön valittuihin vertailuperusteisiin, ja niitä on käytettävä ilmaisemaan, missä määrin ympäristön hyvä tila on saavutettu kunkin lajiryhmän osalta kullakin arvioidulla alueella seuraavasti:</p> <ol style="list-style-type: none"> a) arvioinneissa on esitettävä arvo(t) kunkin käytetyn vertailuperusteen osalta lajeittain ja tieto siitä, saavutetaanko vahvistetut kynnysarvot; b) direktiivin 92/43/ETY kattamien lajien yleinen tila on johdettava käyttäen kyseisessä direktiivissä säädettyä menetelmää. Kaupallisesti hyödynnettävien lajien yleinen tila on arvioitava kuvaajan 3 mukaan. Muiden lajien osalta yleinen tila on johdettava käyttäen unionin tasolla sovitua menetelmää ottaen huomioon alueelliset tai osa-alueelliset erityispiirteet;
	<p>D1C4 – Ensisijainen direktiivin 92/43/ETY liitteiden II, IV tai V kattamien lajien osalta ja toissijainen muiden lajien osalta:</p> <p>Lajin levinneisyysalue ja tarvittaessa levinneisyyden jakautuminen ovat vallitsevien fysiografisten, maantieteellisten ja ilmastollisten olosuhteiden mukaisia.</p> <p>Jäsenvaltioiden on vahvistettava kullekin lajille kynnysarvot alueellisessa tai osa-alueellisessa yhteistyössä. Direktiivin 92/43/ETY kattamien lajien osalta näiden arvojen on oltava johdonmukaiset asianomaisten jäsenvaltioiden direktiivin 92/43/ETY nojalla vahvistamien levinneisyyden suotuisten viitearvojen kanssa.</p>	<ol style="list-style-type: none"> c) lajiryhmän yleinen tila, käyttäen unionin tasolla sovitua menetelmää ottaen huomioon alueelliset tai osa-alueelliset erityispiirteet.

Vertailuperusteiden osatekijät	Vertailuperusteet	Menetelmästandardit
	D1C5 – Ensisijainen direktiivin 92/43/ETY liitteiden II, IV ja V kattamien lajien osalta ja toissijainen muiden lajien osalta: Lajin elinympäristön laajuus ja kunto ovat riittävät lajin elinkaaren eri vaiheiden tarpeisiin.	

(¹) Komission täytäntöönpanopäätös (EU) 2016/1251, annettu 12 päivänä heinäkuuta 2016, unionin monivuotisesta ohjelmasta kalastus- ja vesiviljelyalan tietojen keruuta, hallintaa ja käyttöä varten kaudella 2017–2019 (EUVL L 207, 1.8.2016, s. 113).

Vertailuperusteiden osatekijät

Taulukko 1

Lajiryhmät (¹)

Ekosysteemin osa	Lajiryhmä
Linnut	Laiduntajat
	Kahlaajat
	Veden pinnalta ravintonsa hankkivat linnut
	Ulapalla ruokailevat linnut
	Merenpohjalta ravintonsa hankkivat linnut
Nisäkkäät	Pienet hammasvalaat
	Syvälle sukeltavat hammasvalaat
	Hetulavaalat
	Hylkeet
Matelijat	Kilpikonnat
Kalat	Rannikkoalueiden kalat
	Mannerjalustan pelagiset kalat
	Mannerjalustan pohjakalat
	Syvänmeren kalat
Pääjalkaiset	Rannikkoalueiden/mannerjalustan pääjalkaiset
	Syvänmeren pääjalkaiset

(¹) Merkityksellisiä kalastusta koskevia tietoja olisi käytettävä asetuksen (EY) N:o 199/2008 mukaisesti.

Seuranta ja arviointia varten tarkoitetut täsmennykset ja standardoidut menetelmät, jotka koskevat aihetta ”Merilintujen, -nisäkkäiden, -matelijoiden ja -kalojen sekä pääjalkaisten lajiryhmät”

1. Vertailuperusteen D1C1 osalta tiedot on toimitettava lajeittain kullekin kalastusluokitteluyksikölle, kunkin ICES-alueen, GFCM:n maantieteellisen osa-alueen tai Makaronesian luonnonmaantieteellisen vyöhykkeen FAO-kalastusalueiden osalta, jotta ne voidaan koota yhteen asianmukaiseen mittakaavaan ja jotta voidaan yksilöidä kalastustavat ja -välineet, jotka aiheuttavat eniten tahattomia sivusaaliita kunkin lajin osalta.
2. ’Rannikkoalueet’ on ymmärrettävä fyysisten, hydrologisten ja ekologisten muuttujien pohjalta, eivätkä ne rajoitu direktiivin 2000/60/EY 2 artiklan 7 kohdassa määriteltyihin rannikkovesiin.
3. Lajit voidaan tarpeen mukaan arvioida populaatiotasolla.
4. Aina kun mahdollista tätä päätöstä sovellettaessa on käytettävä direktiivin 92/43/ETY, direktiivin 2009/147/EY ja asetuksen (EU) N:o 1380/2013 nojalla tehtyjä arviointeja:
 - a) lintujen osalta vertailuperusteet D1C2 ja D1C4 vastaavat direktiivin 2009/147/EY kriteereitä ”populaation koko” ja ”lisääntymisalueiden kartta ja levinneisyysalueen koko”;
 - b) nisäkkäiden, matelijoiden ja muiden kuin kaupallisten hyödynnettävien kalojen osalta vertailuperusteet vastaavat direktiivin 92/43/ETY nojalla käytettyjä seuraavasti: D1C2 ja D1C3 vastaavat ”populaatiota”, D1C4 vastaa ”levinneisyysaluetta” ja D1C5 vastaa ”lajien elinympäristöä”;
 - c) kaupallisten hyödynnettävien kalojen ja pääjalkaisten osalta kuvaajan 3 mukaisia arviointeja on käytettävä kuvaajan 1 tarkoituksia varten käyttämällä vertailuperustetta D3C3 vertailuperustetta D1C2 varten ja vertailuperustetta D3C2 vertailuperustetta D1C3 varten.
5. Vertailuperusteiden D1C1, D2C3, D3C1, D8C2, D8C4 ja D10C4 mukaiset paineiden aiheuttamien haitallisten vaikutusten arvioinnit sekä vertailuperusteiden D9C1, D10C3, D11C1 ja D11C2 mukaiset paineiden arvioinnit on otettava huomioon kuvaajaan 1 liittyvässä lajien arvioinnissa.

Vertailuperusteiden mittayksiköt:

- D1C2: runsaus (yksilöiden lukumäärä tai biomassa tonneina (t)) lajeittain.

Aihe

Pelagiset elinympäristöt (kuvaajaan 1 liittyvät)

Vertailuperusteet, myös vertailuperusteiden osatekijät, sekä menetelmästandardit

Vertailuperusteiden osatekijät	Vertailuperusteet	Menetelmästandardit
<p>Laajat pelagiset elinympäristötyypit (vaihteleva suolapitoisuus⁽¹⁾, rannikkoalue, mannerjalusta ja valtameri/mannerjalustan ulkopuolella), jos niitä esiintyy alueella tai osa-alueella, ja muut toisessa kohdassa määritellyt elinympäristötyypit.</p> <p>Jäsenvaltiot voivat valita alueellisessa tai osa-alueellisessa yhteistyössä muita elinympäristötyyppejä ”eritelmissä lajien ja elinympäristöjen valintaa varten” vahvistettujen kriteerien mukaisesti.</p>	<p>D1C6 – Ensisijainen:</p> <p>Ihmisen aiheuttamat paineet eivät vaikuta haitallisesti elinympäristötyypin tilaan, mukaan luettuina sen bioottinen ja abioottinen rakenne ja sen toiminnot (esim. tyypillinen lajikoostumus ja lajien suhteellinen runsaus, sellaisten lajien puuttuminen, jotka ovat erityisen herkkiä tai haavoittuvia tai joilla on keskeinen tehtävä, lajien kokorakenne).</p> <p>Jäsenvaltioiden on vahvistettava kynnsarvot alueellisessa tai osa-alueellisessa yhteistyössä kunkin elinympäristötyypin tilalle niin, että varmistetaan yhteensopivuus kuvaajien 2, 5 ja 8 osalta asiaan liittyvien arvojen kanssa.</p>	<p><i>Arvioinnin mittakaava:</i></p> <p>Sama kuin laajojen pohjaelinympäristötyyppien arvioinneissa käytetty alueen tai osa-alueen ala-alue, joka kuvastaa elinympäristötyypin lajikoostumuksen luonnonmaantieteellisiä eroja.</p> <p><i>Vertailuperusteiden käyttö:</i></p> <p>Tieto siitä, missä määrin ympäristön hyvä tila on saavutettu, on ilmaistava kunkin arvioidun alueen osalta seuraavasti:</p> <ol style="list-style-type: none"> a) arvio kunkin arvioidun elinympäristötyypin siitä osuudesta ja laajuudesta, joka on saavuttanut kynnsarvot; b) luettelo arviointialueen laajoista elinympäristötyypeistä, joita ei arvioidu.

⁽¹⁾ Koskee tilanteita, joissa jokisuiden valumat ulottuvat vaihtumisalueiksi direktiivin 2000/60/EY nojalla määritettyjen vesien ulkopuolelle.

Seurantaa ja arviointia varten tarkoitettut täsmennykset ja standardoidut menetelmät, jotka koskevat aihetta ”Pelagiset elinympäristöt”

1. 'Rannikkoalueet' on ymmärrettävä fyysisten, hydrologisten ja ekologisten muuttujien pohjalta, eivätkä ne rajoitu direktiivin 2000/60/EY 2 artiklan 7 kohdassa määriteltyihin rannikkovesiin.
2. Paineista aiheutuvien haitallisten vaikutusten arvioinnit, myös vertailuperusteisiin D2C3, D5C2, D5C3, D5C4, D7C1, D8C2 ja D8C4 liittyvät, on otettava huomioon kuvaajaan 1 liittyvissä pelagisten elinympäristöjen arvioinneissa.

Vertailuperusteiden mittayksiköt:

- D1C6: haitallisille vaikutuksille altistuneen elinympäristön laajuus neliökilometreinä (km²) ja osuutena (prosenttiosuutena) kyseisen elinympäristötyypin kokonaislaajuudesta.

Aihe

Pohjaelinympäristöt (kuvaajiin 1 ja 6 liittyvät)

Vertailuperusteet, myös vertailuperusteiden osatekijät, sekä menetelmästandardit

Vertailuperusteiden osatekijät	Vertailuperusteet	Menetelmästandardit
--------------------------------	-------------------	---------------------

Ks. tämän liitteen I osa vertailuperusteiden D6C1, D6C2 ja D6C3 osalta.

<p>Laajat pohjaelinympäristötyypit, jotka on lueteltu taulukossa 2, jos niitä esiintyy alueella tai osa-alueella, sekä muut toisessa kohdassa määritellyt elinympäristötyypit.</p> <p>Jäsenvaltiot voivat valita alueellisissa tai osa-alueellisissa yhteistyössä muita elinympäristötyyppejä ”eritelmissä lajien ja elinympäristöjen valintaa varten” vahvistettujen kriteerien mukaisesti; niihin voi sisältyä direktiivissä 92/43/ETY tai kansainvälisissä sopimuksissa, kuten meriä koskevissa alueellisissa yleissopimuksissa lueteltuja elinympäristöjä, seuraavia tarkoituksia varten:</p>	<p>D6C4 – Ensijainen:</p> <p>Ihmisen aiheuttamista paineista johtuvan elinympäristötyypin menetyksen laajuus ei ylitä tiettyä määritettyä osuutta elinympäristötyypin luonnollisesta laajuudesta arviointialueella.</p> <p>Jäsenvaltioiden on määritettävä menetetyn elinympäristön suurin sallittu laajuus osuutena elinympäristötyypin luonnollisesta kokonaislaajuudesta unionin tason yhteistyössä ottaen huomioon alueen tai osa-alueen erityispiirteet.</p>	<p>Arvioinnin mittakaava:</p> <p>Alueen tai osa-alueen ala-alue, joka kuvastaa laajan elinympäristötyypin lajikoostumuksen luonnonmaantieteellisiä eroja.</p> <p>Vertailuperusteiden käyttö:</p> <p>Samaa vertailuperusteiden D6C4 ja D6C5 mukaan tehtyä arviointia elinympäristötyyppejä kohti käytetään sekä kuvaajaan 1 liittyvässä pohjaelinympäristöjen arvioinnissa että kuvaajaan 6 liittyvässä merenpohjan koskemattomuuden arvioinnissa.</p> <p>Tieto siitä, missä määrin ympäristön hyvä tila on saavutettu, on ilmaistava kunkin arvioidun alueen osalta seuraavasti:</p>
<p>a) kunkin vertailuperusteeseen D6C5 liittyvän laajan elinympäristötyypin arviointi;</p> <p>b) kyseisten elinympäristötyyppien arviointi.</p> <p>Samoja elinympäristötyyppejä käytetään sekä kuvaajaan 1 liittyvässä pohjaelinympäristöjen arvioinnissa että kuvaajaan 6 liittyvässä merenpohjan koskemattomuuden arvioinnissa.</p>	<p>D6C5 – Ensijainen:</p> <p>Ihmisen aiheuttamista paineista johtuvien, elinympäristötyypin tilaan kohdistuvien haitallisten vaikutusten laajuus, mukaan luettuina sen biotillisen ja abiootillisen rakenteen ja sen toimintojen muuttuminen (esim. tyyppillinen lajikoostumus ja lajien suhteellinen runsaus, sellaisten lajien puuttuminen, jotka ovat erityisen herkkiä tai haavoittuvia tai joilla on keskeinen tehtävä, lajien kokorakenne), ei ylitä tiettyä osuutta kyseisen elinympäristötyypin luonnollisesta laajuudesta arviointialueella.</p>	<p>a) vertailuperusteeseen D6C4 osalta arvio menetyksen osuudesta ja laajuudesta elinympäristötyypeittäin sekä tieto siitä, onko kynnysarvo saavutettu;</p> <p>b) vertailuperusteeseen D6C5 osalta arvio haitallisten vaikutusten osuudesta ja laajuudesta sekä menetetty osuus a kohdan mukaan elinympäristötyypeittäin sekä tieto siitä, onko kynnysarvo saavutettu;</p> <p>c) elinympäristötyypin yleinen tila käyttäen unionin tasolla a ja b kohdan perusteella sovittua menetelmää sekä luettelo arviointialueen laajoista elinympäristötyypeistä, joita ei arvioitu.</p>

Vertailuperusteiden osatekijät	Vertailuperusteet	Menetelmästandardit
	<p>Jäsenvaltioiden on vahvistettava kynnysarvot kunkin elinympäristötyypin tilaan kohdistuvien haitallisten vaikutusten laajuudelle alueellisessa tai osa-alueellisessa yhteistyössä ottaen huomioon alueen tai osa-alueen erityispiirteet ja varmistuen yhteensopivuus kuvaajien 2, 5, 6, 7 ja 8 osalta vahvistettujen asiaan liittyvien vastaavien arvojen kanssa.</p> <p>Jäsenvaltioiden on määritettävä kyseisten haitallisten vaikutusten suurin sallittu laajuus osuutena elinympäristötyypin luonnollisesta kokonaislaajuudesta unionin tason yhteistyössä ottaen huomioon alueen tai osa-alueen erityispiirteet.</p>	

Vertailuperusteiden osatekijät

Taulukko 2

Laajat pohjaelin ympäristötyypit, mukaan lukien niihin liittyvät biologiset yhteisöt (kuvaajiin 1 ja 6 liittyvien vertailuperusteiden kannalta merkittävät), jotka vastaavat yhtä tai useampaa elinympäristötyppiä Euroopan luontoa koskevan tietojärjestelmän (EUNIS) habitaattiluokituksessa ⁽¹⁾. EUNIS-luokittelun päivitykset on otettava huomioon direktiivin 2008/56/EY ja tämän päätöksen soveltamiseksi käytetyissä laajoissa elinympäristötyypeissä.

Ekosysteemin osa	Laajat elinympäristötyypit	Asianomaiset EUNIS-habitaattiluokkien koodit (versio 2016)
Pohjaelin ympäristöt	Litoraalin kallio ja biogeeninen riutta	MA1, MA2
	Litoraalin sedimentti	MA3, MA4, MA5, MA6
	Infralitoraalin kallio ja biogeeninen riutta	MB1, MB2
	Infralitoraalin karkeat sedimenttipohjat	MB3
	Infralitoraalin sekasedimentit	MB4
	Infralitoraalin hiekkapohjat	MB5
	Infralitoraalin liejupohjat	MB6
	Circalitoraalin kallio ja biogeeninen riutta	MC1, MC2
	Circalitoraalin karkeat sedimenttipohjat	MC3
	Circalitoraalin sekasedimentit	MC4
	Circalitoraalin hiekkapohjat	MC5
	Circalitoraalin liejupohjat	MC6
Ulkomeren circalitoraalin kallio ja biogeeninen riutta	MD1, MD2	

Ekosysteemin osa	Laajat elinympäristötyypit	Asianomaiset EUNIS-habitaattiluokkien koodit (versio 2016)
	Ulkomeren circalitoraalin karkeat sedimenttipohjat	MD3
	Ulkomeren circalitoraalin sekasedimentti	MD4
	Ulkomeren circalitoraalin hiekkapohjat	MD5
	Ulkomeren circalitoraalin liejupohjat	MD6
	Ylempi batyaalinen ⁽²⁾ kallio ja biogeeninen riuutta	ME1, ME2
	Ylempi batyaalinen sedimentti	ME3, ME4, ME5, ME6
	Alempi batyaalinen kallio ja biogeeninen riuutta	MF1, MF2
	Alempi batyaalinen sedimentti	MF3, MF4, MF5, MF6
	Abyssaalinen vyöhyke	MG1, MG2, MG3, MG4, MG5, MG6

(1) Evans, D. (2016). Revising the marine section of the EUNIS Habitat classification – Report of a workshop held at the European Topic Centre on Biological Diversity (EUNIS-habitaattiluokituksen meriosuuden tarkistus – Euroopan biologista monimuotoisuutta käsittelevässä keskuksessa järjestetty seminaari) 12.– 13. toukokuuta 2016. ETC/BD Working Paper N° A/2016. [TÄTÄ VIITETTÄ EI PITÄISI SUOMENTAA, KOSKA SEMINAARIN NIMI AUTTAA LÖYTÄMÄÄN RAPORTIN]

(2) Jos EUNIS-luokituksessa ei ole erikseen määriteltä, ylempään ja alemman batyaalisen vyöhykkeen raja voidaan määrittää tietynä syvyysrajana

Seuranta ja arviointia varten tarkoitetut täsmennykset ja standardoidut menetelmät, jotka koskevat aiheita ”Pohjaelinympäristöt”

- Kunkin elinympäristötyypin tila on arvioitava käyttäen direktiivin 92/43/ETY ja direktiivin 2000/60/EY mukaisia arvioita (kuten laajojen elinympäristötyyppien alatyyppejen arvioita).
- Vertailuperusteena D6C4 arvioinnissa on käytettävä vertailuperusteeseen D6C1 liittyvää arviointia.
- Vertailuperusteet D6C4 ja D6C5 vastaavat direktiivin 92/43/ETY kriteereitä ”elinympäristötyypin kattama levinneisyys/alue kyseisellä alueella” ja ”erityinen rakenne ja erityiset toiminnot”.
- Vertailuperusteiden D6C5 osalta paineista johtuvien haitallisten vaikutusten arvioinnit, myös vertailuperusteisiin D2C3, D3C1, D3C2, D3C3, D5C4, D5C5, D5C6, D5C7, D5C8, D6C3, D7C2, D8C2 ja D8C4 liittyvät, on otettava huomioon.
- Vertailuperusteiden D6C5 osalta lajikoostumuksen katsotaan tarkoittavan arvioinnin kannalta alinta tarkoituksenmukaista taksonitasoa.

Vertailuperusteiden mittayksiköt:

- D6C4: menetetyn elinympäristön laajuus neliökilometreinä (km²) ja osuutena (prosenttiosuutena) kyseisen elinympäristötyypin kokonaislaajuudesta.
- D6C5: haitallisille vaikutuksille altistuneen elinympäristön laajuus neliökilometreinä (km²) ja osuutena (prosenttiosuutena) kyseisen elinympäristötyypin kokonaislaajuudesta.

Täsmennykset lajien ja elinympäristöjen valinta varten aiheissa ”Merilintujen, -nisäkkäiden, -matelijoiden ja -kalojen sekä pääjalkaisten lajiryhmä”, ”Pelagiset elinympäristöt” ja ”Pohjaelinympäristöt”

Lajiryhmiin ja laajoihin pelagisiin ja pohjaelinympäristöihin luokiteltavien lajien ja elinympäristöjen valinnan on perustuttava seuraaviin tekijöihin:

- Tieteelliset perusteet (ekologinen merkittävyys):
 - a) edustava osa ekosysteemiä (lajiryhmää tai laajaa elinympäristötyyppiä) ja sen toimintaa (esim. elinympäristöjen ja populaatioiden kytkettyisyys, keskeisten elinympäristötyyppien täydellisyys ja koskemattomuus), on merkittävä tilan/vaikutusten arvioinnin kannalta, esim. sillä on keskeinen toiminnallinen rooli ekosysteemin osassa (esim. suuri tai erityinen biologinen monimuotoisuus, tuottavuus, trofialinkki, erityinen resurssi tai palvelu), tai sillä on erityisiä elinkaareen liittyviä ominaisuuksia (lisääntymisikä ja -koko, pitkäikäisyys, muuttoon liittyvät ominaisuudet);

- b) on merkittävä sellaisen tärkeän ihmisen aiheuttaman paineen arvioinnissa, jolle ekosysteemin osa altistuu, on herkkä kyseiselle paineelle ja altistuu (on haavoittuva) kyseiselle paineelle arviointialueella;
- c) esiintyy riittävän suurina määrinä tai laajuudessa arviointialueella, jotta siitä voidaan kehittää soveltuva indikaattori arviointia varten;
- d) valittujen lajien tai elinympäristöjen on mahdollisuuksien mukaan katettava kaikki ekosysteemin osan ekologiset toiminnot ja siihen kohdistuvat vallitsevat paineet;
- e) jos lajiryhmän lajit liittyvät läheisesti johonkin tiettyyn laajaan elinympäristötyyppiin, ne voidaan sisällyttää kyseiseen elinympäristötyyppiin seuranta- ja arviointitarkoituksia varten; tällaisissa tapauksissa lajeja ei saa sisällyttää lajiryhmän arviointiin.
2. Muut käytännön vertailuperusteet (jotka eivät saa sivuuttaa tieteellisiä perusteita):
- a) seuranta/tekninen toteutettavuus;
- b) seurannan kustannukset;
- c) datan riittävät aikasarjat.

Arvioitavia lajeja ja elinympäristöjä edustava joukko on todennäköisesti ominainen kyseiselle alueelle tai osa-alueelle, vaikka tiettyjä lajeja voikin esiintyä useilla alueilla tai osa-alueilla.

Aihe

Ekosysteemit, myös ravintoverkot (kuvaajiin 1 ja 4 liittyvät)

Vertailuperusteet, myös vertailuperusteiden osatekijät, sekä menetelmästandardit

Vertailuperusteiden osatekijät	Vertailuperusteet	Menetelmästandardit
Ekosysteemin trofiakillat. Jäsenvaltioiden on laadittava trofiakiltojen luettelo alueellisessa tai osa-alueellisessa yhteistyössä.	D4C1 – Ensisijainen: Ihmisen aiheuttamat paineet eivät vaikuta haitallisesti trofiakillan monimuotoisuuteen (lajikoostumukseen ja lajien suhteelliseen runsauteen). Jäsenvaltioiden on vahvistettava kynnsarvot alueellisessa tai osa-alueellisessa yhteistyössä.	Arvioinnin mittakaava: Alueellinen taso Itämeren ja Mustanmeren osalta; osa-alueellinen taso Koillis-Atlantin ja Välimeren osalta. Ala-alueita voidaan käyttää tarvittaessa. Vertailuperusteiden käyttö: Jos arvot eivät ole kynnsarvojen rajoissa, tämä voi johtaa lisätutkimuksiin ja -selvityksiin ongelman syiden ymmärtämiseksi.
	D4C2 – Ensisijainen: Ihmisen aiheuttamat paineet eivät vaikuta haitallisesti kokonaisrunsauden tasapainoon trofiakiltojen välillä. Jäsenvaltioiden on vahvistettava kynnsarvot alueellisessa tai osa-alueellisessa yhteistyössä.	
	D4C3 – Toissijainen: Ihmisen aiheuttamat paineet eivät vaikuta haitallisesti yksilöiden kokojakaamaan trofiakilloissa. Jäsenvaltioiden on vahvistettava kynnsarvot alueellisessa tai osa-alueellisessa yhteistyössä.	

Vertailuperusteiden osatekijät	Vertailuperusteet	Menetelmästandardit
	D4C4 – Toissijainen (käytetään tarvittaessa vertailuperusteen D4C2 tukena): Ihmisen aiheuttamat paineet eivät vaikuta haitallisesti trofiakiltojen tuottavuuteen. Jäsenvaltioiden on vahvistettava kynnyksarvot alueellisessa tai osa-alueellisessa yhteistyössä.	

Seuranta ja arviointia varten tarkoitetut täsmennykset ja standardoidut menetelmät

1. Lajikoostumuksen katsotaan tarkoittavan arvioinnin kannalta alinta tarkoituksenmukaista taksonitasoa.
2. Vertailuperusteiden osatekijöiden mukaisesti tapahtuvassa trofiakiltojen valinnassa on otettava huomioon ICES:n trofiakiltojen luettelo ⁽¹⁾ ja niiden on täytettävä seuraavat edellytykset:
 - a) trofiakiltoja on oltava vähintään kolme;
 - b) kahden killan on oltava muiden kuin kalojen trofiakiltoja;
 - c) vähintään yhden killan on oltava perustuottajien trofiakilta;
 - d) kiltojen on edustettava mieluiten ainakin ravintoketjun ylä-, väli- ja alatasoja.

Mittausyksikkö:

- D4C2: trofiakillan kaikkien lajien kokonaisrunsaus (yksilöiden lukumäärä tai biomassa tonneina (t)).

⁽¹⁾ ICES Advice (2015) Book 1, ICES special request advice, julkaistu 20. maaliskuuta 2015.

OIKAISUJA

Oikaisu komission delegoituun asetukseen (EU) 2015/1011, annettu 24 päivänä huhtikuuta 2015, huumausaineiden lähtöaineista annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 273/2004 ja unionin ja kolmansien maiden välisen huumausaineiden lähtöaineiden kaupan valvontaa koskevista säännöistä annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 111/2005 täydentämisestä sekä komission asetuksen (EY) N:o 1277/2005 kumoamisesta

(Euroopan unionin virallinen lehti L 162, 27. kesäkuuta 2015)

Sivulla 15, 3 artiklan 9 kohdan toisen alakohdan i alakohdassa:

on: ”voimassaoloajan päättymispäivänä, kun voimassaolo on vahvistettu tämän asetuksen 3 artiklan 6 kohdan tai asetuksen (EY) N:o 273/2004 3 artiklan 5 kohdan mukaisesti.”

pitää olla: ”voimassaoloajan päättymispäivänä, kun voimassaolo on vahvistettu tämän asetuksen 3 artiklan 7 kohdan tai asetuksen (EY) N:o 273/2004 3 artiklan 5 kohdan mukaisesti.”

ISSN 1977-0812 (sähköinen julkaisu)
ISSN 1725-261X (painettu julkaisu)

Euroopan unionin julkaisutoimisto
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

FI